Helena Glinska

AKTY
Przygotowánia ſię
NA
DOBRĄ SMIERC

Kápłánom ná Smierć diſponuiącym: *Stárym* tákże: *Słábym*: i tym, *co ſię ſámi zdáleká ná śmierć gotuią:* do używánia potrzebne.

Od

X. TOMASZA MŁODŹIANOWSKIEGO, Societatis JESU,

Do Druku

PODANE.

Z dozwoleniem Stárſzych.

W KRAKOWIE,
w Druk: MIKOŁAIA ALEX: SCHEDLA,
I. K. M. Typ: *R. P.* 1685.

REIESTR AKTOW.

CZĘSC PIERWSZA

Aktow dálszego przygotowánia.

CZĘSC WTORA.

Aktow bliższego przygotowánia.

Westchnie-

CZĘSC TRZECIA.

Aktow iuż blisko przed śmierćią.

CZEŚĆ

CZĘSC PIERWSZA

Aktow dálszego przygotowánia sie

AKTY

Przed Zpowiedźią dożywotnią.

Bárzo by to było pozno, dopiero ná łożku śmiertelnym, zpowiedź dożywotnią vczynić: ále z nią, dáwno przed tym, ułácnić się potrzebá, czyniąc ią, ták, iák ná śmierć gotuiąc sie. Tu sie położą Akty, ktoreby sie ná ten czás czynić mogli, á będźie to Akt Zkruchy, táki, iák go opisuie, Concilium święte Tridentskie Sessione 6: c. 6.

Akt Wiáry:

WYznawam przed Niebem, źiemią, piekłem, przed świátem cáłym, wiárę moię Pánie; poczynáiąc od pierwszego ártykułu: żeś iest, i płáćis kożdemu według spraw iego. Wierzę, iżiesteś Bog,

w Troycy Swiętey iedyny. Wierzę iż Troycy Swiętey wtora osobá, Syn Boży, dla zbáwienia się nászego wćielił, i vmárł, zostáwuiąc nam zbáwienie i odkupienie, w łásce Bożey, przez śiebie. Wyznawam i ten ostáteczny wiáry nászey ártykuł; żywot wieczny otrzymánie. A w kupę wiárę moię zbieráiąc: Wierzę wszytko, co kolwiekeś ty, o prawdo przedwieczna, obiáwił, i podał przez Kośćioł twoy; á w tey wierze, vmrzeć chcę, i prágnę.

Obrocenie się do Bogá, iáko do naywyższego końcá.

ZNam iednák, żem po te czásy, mizerny człowiek, według wiáry tey nieżył! Obrácam wszytko serce moie, do ćiebie, iáko do końcá mego, iáko, do naywyższego dobrá, chcąc ći służyć, odtąd, áż ná wieki.

Akt Boiáźni Bożey.

WYznawam, żem zgrzeszył, przećiwko Bogu, Pánu niebá, i źiemie, i nie iestem godźien, oczu moich, podnieść w Niebo, dla wielkośći, nieprawośći moich, ktoremim záostrzył ná się gniew twoy, ô Sędźio strászny! A kędyż się, przed zágniewáną twarzą twoią, zkryię? bym, i pod piekło się zchronił, i tám mię znaydźiesz!

Záczynánie Miłośći Bożey.

COżeś mi kiedy, złego uczynił, Boże moy? cożeś mi kiedy, złego vczynił? żem ćię obrážał! żem o miłość twoię niestał! Tyś mi od wieku, wiecznego dobrá życzył, tyś mię, ták umiłował, iáko nigdy Oćiec i Mátká, syná swego nie miłuie! boś mię, żyćiem twoim, krwią twoią, tobą sámym, ztárgował, i kupił. Cożeś mogł, dla mnie, więcey vczynić? á nie vczyniłeś!

Vważánie Miłośierdźiá Páńſkiego.

WIem, że mię maſz w ſercu twoim zránionym, nápiſánego; bo mi życzyſz tego, ábym ſię, do ćiebie náwroćił, i opłákał ſproſnośći moie. Wiem że mię dobry Jezv z ſercá miłuieſz; boś, to ſerce, dla mnie, zránić dał, ábyś mi, to zámiłowánie, oświádczył. Myśliſz ty omnie, o głowo ćierniem zkłota! i obmyślaſz mi, ile z ćiebie, zbáwienie, á iam, zápomniawſzy o tobie, żył? Ale, co naywiękſza, że niezkończenie więkſze ieſt miłośierdźie, więkſze litośći twoie, niżeli, choć ták wielkie, choć ták powtorzone, poſetnione niepráwośći moie! Więc że, vfam miłośierdźiu twemu, przychodzę do ćiebie Pánie, z dobrą i ſerdeczną otuchą.

Akt Nádźieie odpuſzczenia grzechow.

IZali, gdy ſię do ćiebie udam, odrzućiſz mię od śiebie, ktory, ręce ná krzyżu, ná przytulenie duſze moiey, do ćiebie, rozćiągnołeś; Iżali, gdy vpádnę do nog twoich, z Mágdáleną, pokutą ſzczerą i łzámi ſerdecznymi obmyię ie, iżali, odepchnieſz mię od śiebie? ktory przyſzedłeś, grzeſznikow zbáwiáć, z ktorych, ia záiſte, prawdźiwie, pierwſzy ieſtem! Jżali, wielkość grzechow moich, miłośierdźieć twoie Bozkie odięłá? umnieyſzyłá? Wiem ći ia, żem niegodźien, ábyś mię, do łáſki twoiey przyiął, ábyś mię, zá Syná policzył; bom ći ia ieſt, on pies zgniły, niegodny oczu twoich! iam ieſt, záśmierdźiáły w ſproſnośćiách ſwoich, trup! iam ieſt, wrzod ieden, ropą grzechow zágnoiony! ále wiem, że ieſt, więkſze miłośierdźie twoie, á niżeli, nieprawość moiá; Wiem że ty, więcey, życzyſz mi zbáwięnia, áni żeli ia ſam, ſobie; Wiem, żem ia nie ieſt dźieło, rąk moich, ále dźięło, rąk twoich, nie iam ſię z niewoli czártowſkiy wykupił, áleś, ty mnie

mnie odkupił, á odkupił, ták bogáto! ták hoynie! ták nákłádnie! że iuż większego odkupu, zá mię; áni spráwiedliwość Bozka, wyciągáć, áni mądrość, wymyślić może; boś mię odkupił, tobą sámym! Nie mogę Pánie moy, i niechcę, duszetráćić, ktorać, ták drogo przyszłá! mnieybych snać mogł się o zbáwienie iey stáráć, by tá Duszá, nie należáłá do ćiebie, nie byłá twoią, ktoraś sobie, żyćiem i śmierćią twoią zákupił.

Brzydzenie się grzechámi.

BRzydzę się wszytkiemi temi nienieprawośćiámi memi, śmierći mi się rowna, wzpomnieć, żem ćię kiedykolwiek przegniewał! Nie tegoś ći się po mnie spodźiewał, gdyś dusze moie ztworzył! nie tegoś się po mnie spodźiewał, gdyś mi, szátę niewinnośći, iuż odemnie ztráconą, ná krźćie dawał! nie tegoś się po mnie spodźiewał, gdyś mię, ták wielą dobrodźieystw (ktore musze przyznáć, że wielkie i częste

ste były) opátrował! nie tegoś się po mnie spodźiewał, gdyś o mnie, ná krzyżu myślił. J coż mi było potym głupstwie, obrażáć ćiebie? coż mi było potym, odstępowáć ćiebie, i gniewáć, miłośniku moy! Weyzrziyćie ná mnię, oczy Chrystusowe, dla mnie u Káifaszá, plwoćinámi, á ná krzyżu, łzámi i krwią zászłe, Weyzrziyćie ná mię, ábym, zá grzechy moie zápłákał, ábym ie, kompielą łez obmył, ábym, z Piotrem i Mágdáleną, iákem zgrzeszył, tákem pokutował! Przeklęta tá godźiná, ktoreyem naprzod, o obráźie twoiey pomyślił: przeklęty ten czás ktoregom się, ná nieprawość uwiodł; niech się, wszytko piekło, ná mię oburzy, niech mię, wszytek świát, od ćiebie oderwáć zechce, przed ćię ia zá łáską twoią, przy tobie, stáć będę, służyć ći będę. Po ty kres grzechom moim, od dniá dźiśieyszego, od tego momentu, áż ná wieki, służyć ći chcę, miłowáć ćię chcę, zá łáską twoią.

Zal zá grzechy.

ZAłuię Pánie, wſzák widźiſz że z ſercá, iżem ćie kiedykolwiek obráźił, á żáłuię nieprzeto, iżem zásłużył, bydź od ćiebie karány, ná wieki, w Piekle! boć by mnie, znośnieyſza było, bydź w Piekle, bylem ćie był nie obráźił! byleś ty ſię ná mnię nie gniewał! Záłuię żem ćie obráżił, á żáłuię nie przeto, żem utráćił práwo do chwały Niebieſkiey, boś ći ty nieporownánie lepſzy, niż Niebo! Záłuię zem ćię obráżił, á żáłuię, nie dla iákiegokolwiek karánia, ktorem zásłużył, i owſzem, ná wſzyſtkie karánia poddáię ſię: boć, godne ſą tego, grzechy moie! i owſzem, więkſze ſą, niżeli te karánia, ktoremiś ty mnie, karáć umyslił: ná tákiego grzeſzniká, i ták niewdźięcznego! nowegoby Piekłá, nowegoby potempienia, nowego zátrácenia, potrzebá.

Záłuię tedy, á żáłuię dla ſámey, dla ſzczerey, dla iedyney miłośći

łośći

łośći twoiey, żem ćię obráżił, o dobro naykocháńſze! o dobro naywyżſze! o dobro niezkończone!

O ktoby mi to dał, ábym, zá grzechy moie, ták żáłował, iáko żáłowáli kiedyżkolwiek pokutuiący; iáko żáłuią teraz: iáko żáłowáć ná potym będą: i owſzem chcę bárźiey żáłowáć, niz ći wſzyſcy: bo ći wſzyſcy ćiebie ſnać, ták często! ták ſprośnie! ták złośliwie nie obrażáli! i owſzem, żáłuię tym żalem, ktorymeś IEzv moy ukrzyżowány, zá grzechy moie, i świátá wſzytkiego, żáłował, żáłuiąc, z moiey ſtrony, ze wſzyſtkiego ſercá, zá to, że, zá ták wielkie grzechy, ták oźiemble żáłuię!

O kto by mi to dał, ábym morze, o nie morze, ále morzá i bez dennośći łez wylał, ábym temi łzámi, zátopił Niebo! zálał Piekło! ábym zá grzechy moie, nie dla Niebá, nie dla Piekłá, ále, dla ſámey iſtotney dobroći twoiey, żáłował.

Akt

Akt Miłośći Bożey.

MIłuię ćię Pánie moy, nád zdrowie moie, miłuię, nád dobrodźieystwá twoie, ktore mi, okrom śiebie, dáć możesz, i gdybyś mi był snać, nigdy dobrze nie uczynił, przedćie bym zá łáską twoią ćiebie miłował! Miłuię ćię tedy, nádewszytko, dla szczerey, á niezkończoney dobroći twoiey.

Przedśięwźięćie popráwy i Zpowiedźi.

PRoszę ćię dobry Iezu, przez zasługi twoie krwáwe, przez rány twoie, przez bok otwárty, niech raczey umrę, ániżeli ćię, Boże moy obráżę, ániżeli, łáskę twoię utrácę. Przeiednay mi, o ućieczko grzesznych, á Mátko Boża, Syná twego, twoie miłośierne oczy, i twarz Syná twego, słusznie odemnie odwrocona, obroć ku mnie: boć zá łáską Boża, chcę złośći moich poprzestáć, chcę ich szczerą Zpowiedźią i polepszeniem żyćia, poprawić. Amen.

AKTY Po przestrodze o bliskiey śmierći.

ZPowiednik, że się podiął, duszy służyć, i Medycy, dla swoiey obietnicy, ktorą Bogu i Kośćiołowi, powinni uiśćić, máią przestrzedz, lub sámi przez się, lub przez drugich, chorego, o śmierći nánástempuiącey. I gdyby kogo innego nie było, kożdy z przytomnych, z práwá miłośći bliźniego, iest obowiązány, uczynić tę przestrogę, ktory obowiązek ziąga się, i ná nayśćiśleyszych przyiaćioł. Záiste mizerna by to przyiaźń byłá, ktura by, duszy, á ná wieczność przestroga tą, pomocy dáć do zbáwienia, niechćiáłá, wzbrániáłá się! Tu się położą Akty, ktore chory czynić może, miawszy te nowinę.

1. Blisko iest Pan, Duszo i ćiáło moie, idźmy, á pokłońmy mu się.

2. Prágnę widźieć, widźieć spodźiewam się, Bogá, Zbáwićielá mo-iego.

3. Potárgay Pánie zwiąski tey Duszemoiey, do tego ćielská przy-

wiązáney, ábym ci ofiárował, ofiárę widzenia i zákochánia twoiego, już ubłogosłáwiáiącego.

4. Kiedyż przyidę i pokażę się, przed twarzą Bogá moiego.

5. O iáko kocháne przybytki twoie Pánie cnot, prágnie, i mdleie duſzá moiá, do przyśionkow Páńſkich.

6. Serce moie i ćiáło moie, rozrádowáły śię, do Bogá żywego.

7. Błogosłáwieni, ktorzy mieſzkáią, w domu twoim Pánie, ná wieki wiekow, chwalić ćię będę. Domieść mię Pánie mieſzkánia tego, niech ćię ták ná wieki chwalę.

8. Lepſzy ieſt, dźień ieden wprzybytkách twoich, nád tyśiące.

9. Do domu Páńſkiego, weſeląc się poydźiemy, dáy Pánie tę weſołość, day otuchę, ſercu moiemu.

10. Prágnę Pánie moy umrzeć: bom ćię, ták wielerázy obráźił! á że niegodźienem życia, niech śmierć popadam.

11. Prágnę Pánie moy umrzeć, álbowiem wola twoiá ieſt, żebym umárł:

márł: i choćbym miał władzą zátrzymáć się w tym życiu, że się tobie podoba, żebym vmárł. niechćiałbym śię w tym życiu, tą władzą zátrzymáć, umrzeć, wolałbym.

12. Prágnę Pánie moy vmrzeć: ábym, śmierćią moią, ukarał grzech pierworodny, ktorym, w Adámie popełnił.

13. Prágnę Pánie moy umrzeć: bom ia, nie lepſzy odOycow moich, ktorzy weſzli, w drogę wſzelkiego ćiáłá.

14. Prágnę Pánie moy umrzeć: bo, nie wiem czy dłużey żyiąc, nie powtorzyłbym, ná nowe nie przyczyniłbym, nieprawośći moich. Niech iuż idę do kráiu, w ktorym wſzyſcy ći służą, wſzyſcy ćię miłuią.

15. Prágnę Pánie moy umrzeć: bom ći ia, Pánie moy ukrzyżowány, chćiał ćię, choć oziemble, náśládowáć, niechże ćię i wtym náśláduię, ábym też umierał. Ale mię tego wſtyd; ty ná krzyżu Pánie umárłeś, á ia, ná łożku! Obym był śmierć

dla wiáry, i miłośći twoiey podiał! Przyimiy Pánie tę śmierć, iákąś mi, przed wieki przeyźrzał, á ia to przyznawam, że nie przystoi, áby sługá ná tym świećie wiekował, gdyś ty, Pan nász, á ieszcze dla nas, umárł!

16. Prágnę umrzeć: bo i Mátká żyiących, Bogárodźicá Pánná umárłá, życzę sobie, życzę sobie szczęśliwey śmierći, by i przeto, ábym Páná IEZVSA, i Nayświetszą Pánnę widźiał, onym się pokłonił, iuż ich nieustánnie, miłował ná wieki. Abym poznał, ták wiele tyśięcy duchow Anielskich, dusz świętych, miánowićie Pátronow moich, i przywitał się z Swiętemi, ktorzy mię uprzedźili do Niebá, znáiomkámi memi.

17. Gdyby Anyołowie umieráć mogli, snać dla przypodobánia się Pánu JEZUSOWI, i Nayświętszey Pánnie, umieráć by chćieli: nágradzam ia Pánie, iż oni umieráć nie mogą, i miásto miánowićie Anyołá strożá moiego, umrzeć prágnę, áby, iáko zá Izááká ná ofiárę

fiárę bydlę poszło, ták ia ná śmierć, zá Anyołá strożá moiego.

19. Prágnę Pánie, śmierćią moią wyznáć, Pánowánie twoie nád śmierćią ludzką; iáko żyiąc, wyznawáłem Pánowánie twoie, nád żyćiem ludzkim.

20. Prágnę Pánie moy umrzeć; ábyś, władzy twoiey sądowey nádemną záżył, ále proszę, ábyś mię w zápálczywośći twoiey nie strofował, áni, w gniewie twoim. A potym dekrećie, niech skutek przeznáczęnia wiecznego (iáko się spodźiewam) duszá moiá odbiera.

21. Przyimuię Pánie tę nowinę, o śmierći moiey, z tym áffektem, z iákim áffektem, przyięli ią kiedykolwiek, święći Wyznawcy i Męczennicy, i z iákim áffektem, ty sam Pánie moy vkrzyżowány, przyiąłeś wyrok śmierći, od Piłatá, ćiebie ná krzyż zkázuiącego.

Komu się bedźie podobáło, niech uczyni te Akty, ktore się kłádą Liturgicorum Pagina 184. &c. *á w drugiey mnieyszey Edicyi*, Pag: 176. & in

Fascic: Exerc: R. P. Gaspáris Druzbicki.

AKTY
Przy Testámenćie.

TEstáment iest dwoiáki: Jeden ludźi, co dobrámi docześnymi rozporządźáć mogą. Z strony tego testámentu są te przestrogi. 1. Aby był czyniony, bez sumnienia grzechu śmiertelnego: bo przez testáment w grzechu śmiertelnym uczyniony, zápłáty sobie człowiek, w Niebie, nie záslużý. 2. Aby kto może, długi zápłáćić, nie odkázywał ich zapłatę, testámentem, áni zwłaczał: i iest w tym obowiązek sumnienia. 3. Pierwszy iest obowiązek długi i zápłáte sług oddáć, niżeli iáłmużny czynić. 4. Ze pospolićie ludźie w testámentách zá dusze swoie dobrze uczynić nie przepomináią, trzebá te iáłmużne Aktámi ozdobić. Náprzykład

1. Pánie moy, gdyby cáły świát, wręce moiey był, wszytek bym ći dárował, ná Kośćioły, Sługi twoie, ná ubogich, wydałbym. Przyimiy miłośćiwie, ten kawałek, ktory Máiestatowi twemu, ofiáruię.

2. Wszytkie Kośćioły, Klasztory, Szpitale, ktorekolwiek dotąd, są pobudowáne, i áż do czásu Antychrystá budowáć się będą, radbym ći Pánie pobudował, i ná wyświádczęnie áffektu moiego, tę odrobinkę ubostwá moiego, ofiáruię, Máiestatowi twemu.

3. O Pánie moy, radbym tę wszytkę iáłmużnę, ktorą od początku świátá dano, do końcá świátá dawáć będą, sam wydał, i nią, opłáćił, wielkość grzechow moich.

4. Ofiáruięć Pánie wszytkie te, choć ubogie iáłmużny, ktorychem przez wszytek żywot moy, dla miłośći twoiey, ubogim twoim, używał.

5. Ozdabiam Pánie te iáłmużny testámentem náznáczone, i ktore przez wszytek żywot moy czyniłem, Bozką szczodrobliwośćią twoią, z ktoryeś ty, Ciáło i Krew twoię, zá nas ná okup, dla nas, ná pokarm, wydał. *Vide Recoll: Pág: 66.*

prima Editionis, & Edit: min: Pag: 55.

Drugi záś teſtáment álbo odkázywánie ieſt ludźi Zakonnych, ktorzy, doczeſnych rzeczy álbo niemáią, álbo ich, iáko Zakonnych, odkázywáć niemogą. Otoli nabożny przemyſł, i tu ſię ználeść może, ktory ſię znáyduie po rożnych kśięgách. Vide R. P. Dánielem Páwłowſki S. I. Theologica ſubtilitate id facientum Die 4. Medit: in Hora Reflexionis pomeridiana 12. ante illum in præparatione ad mortem opuſculo poſthumo R. P. Gaſparis Druzbicki Soc: IESV. *Podobne ákty, i tu, kłádą ſię proſtſze.*

Teſtáment Duchowny.

1. ODkázuię, w ręce Zakonu moiego: wſzytkie talenćiki, od Bogáć wprawdźie, iáko ſprawce przyrodzenia dáne, ále, przez pracą Zakonu, ná chwałę iego wyprawione, wyćwiczone; á proſzę Pánie, ábyś, nie te ták drobne, ále, dáleko wiekſze, dał tym, ktorych świątobliwa opátrzność twoiá, do tego kochánego Zakonu moiego, ſobie obierze.

2. Odkázuię, w ręce Kośćiołá: władzą záżywánia Sákrámentow, á prágnę, áby ich drudzy po mnie, godniey, świątobliwiey, záżywáli.

3. Odkázuię, w ręce Aniołá moiego Strożá, Oycá i Dobrodźieiá moiego, ieżeli były iákiekolwiek, dobre uczyneczki moie, oraz i krzyże, choć z niedoſkonáłą ćierpliwośćią, znieśione; áby ie, pod nogi Sędźiego Páná IEZVSA, imięniem moim, niźiuśieńko położył.

4. Odkázuię, w Ręce Naświętſzey Pánny; wſzyſtko to, com z ręku iey, kiedykolwiek odebrał. Znadź ſobie Bogá Rodźico Pánno, kogo lepſzego, kogo, tych dárow godnieyſzego, áby, temi łáſkámi wzpárty, tobie, i Synowi twemu, godniey służył.

5. Odkázuię, w Ręce Páná IEZVSA Ukrzyżowánego: łáſki i dáry nád przyrodzone, Krwią iego drogą, kupione, mnie dárowáne. Strzeźćież ich w duſzy moiey, Ręce Páná moiego, przebite, áby mi ich, złośliwy nieprzyiaćiel, nie wy-

dárł, w momencie, śmierci moiey.

6. Odkázuię, Troycy Przenaświętfzey: Duchá moiego, áby fię tám powrócił, z kąd wyfzedł.

7. Zkázuię Pánie, dufzę moię, ná wfzytkie męki Czyfcowe: bom ći ie zásłużył! i ná nie fię poddáię. Dość mi uczyniło, miłośierdźie twoie Páńfkie, niechże też i fpráwiedliwość twoiá, ukontentuie fię, ćierpieniem moim, w Czyfcu. O Pánie pofzliy mię, do Piekłá, bom ći go, á nie iedno, zásłużył! byleś fię i tám we mnie kochał, ia w tobie!

8. Odkázuię Pánie moy: iákąkolwiek sławę moię, ięzykom ludzkim, i przyimuię to, cokolwiek o mnie, z moią obelgą (bá raczey prawdą) mowić będą.

9. Zkázuię Pánie: Cielfko to moie, áby pofzło w doł, pofzło w źiemię, po ktorey ia, i chodźić nie byłem godźien! á miánowićie Pánie, żeś ty tę źiemię, krwią twoią zkropił, poświęćił. A w tey źiemi, niech roztoczą robaczy Cielfko

fko to moie, boć, niegodno lepfzego. Tyś go Pánie ná służbę twoię ztworzyył, á ćielfko do grzechu ná kłániáło!

WTORA CZĘSC

Aktow bliżfzego przygotowánia fię ná śmierć.

Kto ieft Kápłan, iákoby ná pożegnánie fię ze Mfámi świętemi, niech odpráwi Mfą (iáko fię názywa Suchą) ktora fię kłádźie Liturgicorum Pag: 157. & minoris Editionis Pag: 149. *A kto nie był ći Kápłánem, ále miał bydź, niech ią odpráwi, ni twoie Primitye śmiertelne, rozum i náuká pokaże, co tám opuśćić bedźie trzebá.*

Credo álbo wyznánie Wiáry.

Położy fię tu Credo Nicenfkie, ktore mowiemy ná Mfy świętey. Oznáczywfzy przy tym máteryią, wnetrznych áffektow.

Wierzę w iednego Bogá, iednego w istnośći, ktory płáći kożdemu, według sprawiego, i do niego, iáko do naywyższego końcá, serce moie obrácam. A záczynáiąc od pierwszey Osoby Troycy świętey, wierzę *w Oycá Wszechmogącego Ztworzyćielá Niebá* ktorego prágnę *i źiemię* ktora mnie niegodnego, dotąd nośiłá, Pogrzebionego, trzymáć będźie, i Ztworzyćielá *rzeczy widomych* ktorychem się ták wielu nánápátrzał! i niewidomych, między niemi i Swiętych Anielskich Duchow, ktorych spodźiewam się, w szczęśliwey wiecznośći widźieć.

Zebym się wyłączył od Zydow, Máchometánow, Aryánow. Wierzę i w Bogá *Iednego, Páná Iezusá Chrystusá, Syná Bożego Iednorodzonego, i z Oycá zrodzonego przed wszytkiemi wieki, Boga z Bogá, Swiátło z Swiátłośći, Bogá Práwego z Bogá Práwego, Zrodzonego nie uczynionego, z pospolitnego z Oycem.* Wyznawam szczegolnie Pánie, żeś iest zpołistotny, zpołistny zpoł substáncyálny, z Oycem.

cem i z Duchem S. to iest: iedneyże nátury, istnośći, i substáncyi z z Oycem. *Przez ktorego, wszytko stáło się, ktory dla nas ludźi, i dla nászego zbáwienia z stompił z niebios*, dayże mi Pánie, tego zbáwięnia ná wieki záżywáć. *I wćielił się z Duchá S. z Máryi Pánny* przed porodzeniem, w porodzeniu, po porodzeniu. *I człowiekiem stał się* zá co mu się náchyla, koláno Niebieskie, źiemskie, i Piekielne, *Ukrzyżowány też zá nas* kocham go ukrzyżowánego. *Pod Pontskim Piłatem, umęczon* niech Męką swoią poświęći boleśći moie, *i pogrzébion iest.* Niechże miłośćiwie, pobłogosłáwi Grobowi memu.

I Zmartwychwstał trzećiego dnia według Pism á uczyni, że, i to ćielsko moie, zmárłe, z martwych wstánie *I wstąpił do Niebios* dokąd prágnę. *Siedźi ná práwicy Oycá* kędy spodźiewam się go ogladáć, onemu kłániáć. *I znowu, przyidźie z Chwałą, sądźić i zmarłych*, ále, iuż iuż idźie, i sądźić mię, po śmierći moiey. Staw mi się proszę Pánie,

sę-

ſędźiem łáſkáwym *ktorego kroleſtwá nie będźie końcá* obyś mię Pánie, do niego domieśćił.

Wierzę w Duchá świętego Páná i ożywiáiącego, niech mię ożywi, áż ná wieki. Ktory, od Oycá i Syná pochodźi, wyznawam to, przećiwko po bliſkiey Ruśi, i Grekow, błędowi. *Ktory, z Oycem i Synem, poſpołu czći ſię, i wielbi ſię* oby mi ſię go wielbić, wielbieniem błogosłáwionym, doſtáło. *ktory mowił przez Proroki* i proſzę, áby mowić nie przeſtał, do niewinnych i grzeſznikow *Wierzę ieden święty Kátholicki i Apoſtolſki Kośćioł* w ktorego wierze żyłem, i oświádczam ſię, że umieram, przyimuiąc wſzytko i wierząc, co Bog obiáwił, Kośćioł podáie, w ſzczegolnośći wierząc: iż w Nayświętſzym Sákrámenćie, ieſt prawdźiwe ćiáło i krew Páná Iezuſowa, pod oſobámi chlebá i winá *Wierzę ieden krzeſt, ná odpuſzczenie grzechow*, ktorego żeś mi miłośćiwie vdźielił, pokornie dźiękuię, i gdybym wiedźiał żem nie krzczony, dźiśbym do tego Sá-

go Sákrámentu poſpieſzył. *I oczekiwam zmartwychwſtánia zmárłych*, między ktorych mię Pánie, iuż bliſko policzyſz *i żywotá przyſzłego wieku*, ktorego ſię ſpodźiewam, prágnę, on miłuię, Amen.

Komu ſię będźie podobáło, niech przyda zkład wiáry od S. Atánázego vczyniony. Albo wyznánie Wiáry, iáko podaie Concilium Swiete Trydentſkie.

Oycze náſz, Człowieká ná śmierć choruiącego.

Położyli ſie tákie paćierze trzy Liturgicorum Pag: 187. & Minor: Edit: Pag: 178. *Okrom tego, kłádźie ſie i tu, inne Paćierzá słoſowánie, do zkonánia należące.*

Oycze náſz. Kiedyż mi rzeczeſz ? Syn moy ieſteś ty, ia, dźiś, ná żywot wieczny, odrodźiłem ćię, *ktoryś ieſt w niebieśiech.* A będęż tám z tobą? bydź prágnę! *Swięć ſię Imię twoie*, ábym wypełnił tę miarę záſług, áż do zkonánia moiego, kto-

raś mi, przed wieki przeyżrzał. Obym ieszcze, obym ieszcze, (áleć to nie będzie) nád to, tobie się przysłużył *Przyidź krolestwo twoie* żebym iák ná krzyżu łożká moiego leżąc, usłyszał słowo twoie, do Łotrá rzeczone: Dźiś będźiesz ze mną w Raiu *Bądź wola twoiá iáko w niebie, ták i ná ziemi*, niech będźie w życiu i śmierći moiey *Chlebá nászego powszedniego day nam dźiśia.* to iest: Widzenia twarzy twoiey w Niebie. Nákarm mię ieszcze Pánie, ćiáłem i krwią twoią, pośiláiąc mię ná wszytkę wieczność. Ale ná karm, z większym, niż do tąd, nabożeństwem! *A odpuść nam násze winy*, boć teraz iest czás przyiemny, czás zbáwięnia: ieżeli teraz Pánie nie odpuśćisz, iuż nie odpuśćisz ná wieki! *Iáko i my odpuszczamy nászym winowáycom* o wieleż by mi odpuśćić im potrzebá, bo, od ćiebie Páná moiego, wielkiego odpuszczenia potrzebuię. Biorę tedy Pánie ná się osobę, wszytkich iákożkolwiek, od kogożkolwiek obrázonych, i ich imie-

nieniem, wszytkim im odpuszczam: dopieroż tym, co mię kiedy, ácz nie wiele, uráźili! bom ći ia, zá grzechy moie więcey zásłużył. á odpuszczam im przeto, boś też ty, Pánie moy, ná krzyżu umieráiąc, odpuśćiłeś, krzyżownikom twoim. Dopieroż Pánie moy, przepraszam wszytkich, ktorychem, kiedykolwiek, choć lekko, lub chcąc lub niechcąc, obráźił. *Niewodź nas ná pokuse* o ktorey przewiáduiesz, żeby mię w skonániu moim, zwyćiężyć miáłá. *Ale nas zbaw odezłego* odezłego nád złemi, nie wytrwánia w łásce twoiey! i niekochánia ćiebie, ná wieki!

Zdrowáś Márya.

Ofiáruy tu Naświętszey Pánnie wszytkie Pozdrowienia ktoreś iey od rozumu wźięćia uczynił

Zycz Nayświętszey Pánnie, áby iey lepiey służono, niżeliś ty iey, do tąd służył!

Prágniy ábyś ia przy śmierći swoiey oglądał, wszákęś też sobie, tego życzył.

Proś

Proś iey o błogosłáwieństwo, ábyś, to teráźnieysze iey Pozdrowienie, nabożnie odpráwił.

Zdrowáś Márya. A długoż ćię pozdrawiáć będę, w tym śmiertelnym ćiele, Bogárodźico Pánno? więc iuż teraz, pozdrawiam ták, iákobym ćię, ostátni raz pozdrawiáć miał, mowiąc: Zdrowáś Márya miánuię ćię, po imieniu twoim, Bogá rodźico Pánno, choć ćię przypozdrawiáiąc, nie miánował Anyoł, ábym Iesvs i Maria, naysłodsze Imioná wymowiwszy, w łásce Bogá moiego, szczęśliwie konał. *Łáskiś pełná* á ia grzechow! nápełń mię tą ostáteczną łáską, ábym, włásce Syná twoiego, z tego świá zszedł *Pan z tobą* niech on, ále i ty, bądź ze mną, w zkonániu moim *Błogosłáwionaś ty miedzy niewiástámi* álem ia do tąd, przeklęty między ludźmi, dla grzechow moich. O Błogosłáwiona między niewiástámi, błogosław mi, ábym od tąd, Bogá moiego, áż do zkonánia, áż ná wieczność kochał *I błogosłáwiony owoc żywo-*

żywotá twoiego day mi go, ubłogosławiáiącym sposobem záżyć, day mi, oglądáć Syná twoiego, wniebie, i poznáć, iákoś mu ty, iák on tobie, i ná twarzy podobny *Swięta Márya Mátko Boża, modl się zá námi grzesznymi* modl zá mną, ktory ieden, zá wielu grzesznikow, bá zá wszytkich stánę! ále modl się, i zá wszytkich grzesnych, miánowićie tych, co zemną pospołu konáć będą *Teraz* ále ták, co byś się to od tego: Teraz, począwszy zá mną, ták długo się modliłá, áż mię, przed oblicze Syná twoiego, przyprowádźisz. modl się *w godźine* ktorey się dla grzechow moich lękam, i w godźinę ktorey szczęśliwey, zá przyczyną się twoią spodźiewam, i w godźine, *śmierći nászey* Amen.

Duszo Chrystusowa poświęć mię.

Názywa się tá Modlitwá, Modlitwą S. Oycá, Swietego Ignácego: nie przeto, áby ią miał złożyć Swięty Oćiec, bo dawniey

wnieysza iest ; ále że iey Swiety Oćiec cześlokroć zázywał, i w swoich Exercitiách, kładźie ią

Duszo Chrystusowa poświeć mie potwierdzáiąc mię, w łáſce P. Bogá moiego, ábym iey, od tąd, áż náwieki, nie ztráćił *Ciáło Chrystusowe* ktorem ták wiele rázy, w Nayświęt: Sákrámenćie brał *zbaw mie. Krwi Chrystusowa nápoy mie* ábym gorzkośći zkonánia, ná złe duſzy moiey, nieczuł *wodo Boku Chrystusowego obmiy mie* boć wiele ieſt plugaſtw grzechow, ná duſzy moiey *Meko Chrystusowa posił mie:* boć ſię boię pokus zkonánia moiego! posil mię, ábym, w drodze wieczności nie uſtał: ále, z tego ćielſká wyſzedſzy, przemogł iść, áż przed tron, Troyce Przenayświętſzey. *O Dobry lezu wysłuchay mie* ktoryś Łotrá ná krzyżu wysłuchał. *W Ránach twoich záchoway mie* (i tu cáłuy Rány Páná Iezuſowe) záchoway mię, w ránách nog twoich: boć nam tu, grzeſznym, mieyſce, Mágdálená náznáczyłá. Záchoway mię, w ſercu two-

cu two-

cu twoim otwártym: boć wiem, że kochaſz duſzę moię, ábym i ia, kochał ćiebie, ná wieki. Záchoway mię Pánie w Ránách twoich: ábym, zkrył ſię, przed rozgniewáną twarzą twoią, zkrył ſię, i przed ogniem piekielnym. *Nie dopuſzczay nie dopuſzczay ábym był od dźielony od ćiebie* Niech mię grzechy moie od ćiebie nie dźielą, niech piekło i zátrácenie nie dźieli, niech nie będźie przepaśći, przedemną i przed obliczem, Bogá w Troycy Swiętey iedynego, ktorego widźieć, onego miłowáć ná wieki prágnę, *Od nieprzyiaćielá złośliwego broń mie* bronić li Pánie nie będźieſz, ná wieki zginę! *W godźine śmierći moiey zawołay mie* á iuż tá Pánie moy godźiná nie dáleka! iuż iuż idźie! záwołáy że mię Pánie. O záwołánie pożadáne! o záwołánie, iednoć, ále, wſzytkie inne powołánia święte, dopełniáiące. Powołałeś mię Pánie, z grzechow, do służby twoiey, powołałeś z świátá (*ieżeliś Zakonnik*) do Zakonu, powołay, i z tego śmiertelnego

ćiáłá,

ćiáłá, do śiebie. *Rozkaż mi, ábym przyßedł do ćiebie* Jać wprawdźie vznawam, żem ná tyśiąc piekłow, ná niezkończone czyśce, zárobiłe sobie! Ale, gdybyś ty, ták, miłośćiwie uczynić chćiał, gdy byś ty rozkazał, to bym ia prosto, z tego śmiertelnego ćielska, w niebie, oglądał twarz twoię. Choć przynaymniey, po Czyscu, ktorego Pánie, godnym się, nie mogę nie sądźić,przedćię, choć po Czyścu, każ mi przyiść do śiebie. *Abym z Swiętymi i wybránymi Bozkimi chwalił ćię* chwalą nigdy nie vstánną, ábym ćię z Swiętymi i wybránymi Boskimi kochał, á kochał, áż ná wieki wiekow Amen.

Salve Regina.

Witay Krolowo Tu záczynam Bogárodźico Pánno, przywitánie twoie, ktoreć dáli Pan Iesvs, w Niebie vczynię, gdy ćię naprzod, tám w błogosławieństwie wiecznym, oglandam, poznam, do nog twoich upá-

upádnę, mowiąc: Witay Krolowo *Mátko miłośierdźia* bądźże miłośćiwie, i Mátką, mizeryi moiey, Mátką w tey mizeryi chorob moich, Mátką mizeryi, gorzkiego zkonánia. *Zycie* spraw ábym i ia, żył żyćiem błogosławionym ná wieki! *Słodkośći* osłodź mi, gorzkośći zkonánia moiego *I nádźieio náßá witay*. Po Bogu i Pánu Iezuśie, komuż ufam, ieżeli nie tobie, Mátko, Bogá moiego? Witayże nádźieio nászá. *Do ćiebie wołamy* wszyscy słudzy Syná twoiego, teraz zemną, z smierćią się biedzący, sercem, boć iuż usty, ledwie możemy. *Do ćiebie wzdychamy* i przed ostátnim tchnieniem nászym, i w ostátnim tchnieniu, ktore, niech poświęcone będźie, ostátnim odetchnieniem Páná Iezusá, ná krzyżu, i ostátnim odetchnieniem twoim, przy twoiey śmierći *Wzdycháiący i płaczący synowie Ewy, ná tym też pádole* oto iusz blizko umierác będę, świádczę, że to życie ná tym świećie, choć ći ma nic co dobrego, bo się ná niem

 czło-

człowiek, Bogu, czyniąc, ćierpiąc, przysłużyć zá łáską iego może; á-le: bez porownánia więcey, więcey złego i utrapienia: pádoł to łez! o-bym był Pánie tu płákał, żebym śię z tobą był ćieszył ná wieki. *Teraz tedy Oredowniczko náßá, owe twoie miłośierne oczy, do nas obroć* nie zápátruy śię, tylko, w kochánego syná twoiego, rácz, i ná nędzę moię pátrzać! one twoie, one twoie miłośierne oczy, ktore ták wielu grzesznikow zbáwili, i do mnie obroć. *I Iezuśá błogosłáwionego owoc żywotá twoiego, nam, potym wygnániu pokaż.* Ach pokaż, ty, mię, do niego záprowadż. A, dla czegoż byś mi go pokazáć miáłá? boś ty ieſt *o łáſkáwa! o lutośćiwa! o słodka!* o nayſłodſza, *Pánno Márya.*

Slub Przypráwuiącego śię do śmierći.

Łáskę wytrwánia ostátecznego skuteczną, kożdy, komu ią Bog miłośćiwie dá, niepochybnie przyimie: áby iednák człowiek

wiek wyświádczył chęć do iey przyięćiá, może śie ná to nabożnym ślubem obowiązáć: á będźie ten ślub beſpiecznie uczyniony, bo komu Bog da łáskę skuteczną wytrwánia ostátecznego, iuż ią kożdy iáko śie rzekło nie pochybnie przyimie. Sposob czynienia tego ślubu może bydź ten.

Ja N. N *áczkolwiek* dla grzechow moich, ták wielu, od rozumu mego wźięćia, áż do tąd popełnionych, *Boſkiego Obliczá twoiego nayniegodniey-ßy: wzpárty iednák miłośierdźiem i dobroćią twoią niezkończoną*, ktoreyiem, ták wiele rázy doznał, i ktora, gdyby niezkończona niebyłá, ták wielkiego grzeszniká, iákom ia ieſt, zbáwić by nie mogłá! *i pobudzony chęćią* widzęnia ćiebie Boże moy, i miłowánia ćie ná wszytkę wieczność, nie tylko, wszyſtkie złe ſpráwy moie, odemnie uczynione, odwoływam, i niemi śię brzydzę; á-le, i wszyſtkie dobre vczynki, moie, ieżeli były ktore, ponawiam, i potwierdzam, á w szczegolnośći (ieżeliś ieſt Zakonnik) śluby moie uboſtwá, czyſtośći i posłuszeńſtwá w

Zakonie moim. *Slubuię* nád to, *przed Nayświetszą Pánną Máryią, i Dworem twoim Niebieskim wszystkim, Boskiemu Máiestatowi twemu* że łáskę skuteczną, ostátniego wytrwánia, ktorey się od ciebie spodźiewam, nieodrzucę, przyimę: oraz obiecuiąc, żeć zá nię, przez wszytkę wieczność, dźiękowáć będę, i obiecuięć że przez nię, do towárzystwá Obywátelow Niebieskich, wniść zechcę, ábym tám, ná wieki, z niemi żyiąc, ćiebie Bogá moiego, przez wszytkę wieczność, widźiał, przez wszytkę wieczność kochał. *Od twoiey tedy nieskończoney dobroći i łáskáwośći, przez Iezusá Chrystusá krew, ktorey iedynie ufam, proszę pokornie,* ábyś mi tę łáskę, miłośćiwie dáć, i chęć tę do iey otrzymánia, *iáko ofiárę, ná zápách wonnośći przyiąć raczyłeś, á iákoś mi dał prágnienie łáski tey ták mi iey, z miłośierdźia twego, skutecznie użycz, Amen.*

Ieżeli kto iest Zakonnikiem, śluby swoie może odnowić, przydáiąc: że prágnie wniść do towárzystwá niebieskiego, i z niem żyć ná wieki, choć i w niebie, prze-

ćie

ćie chwaląc Bogá, według sposobu, i Duchá Zakonu swego.

Vmowá álbo kontrákt z Bogiem.

Bywáią czásem kontrákty, ktore gdy żaydą, cokolwiek sie przećiwko niem, opácznie stánie, tuż zá nic nważy, i ma się zá rzecz nieuczynioną. A ták ślub Małżeński Sakrámentalny, iest táki, że ślub drugi, podobny uczyniony, zá żyćia pierwszey osoby, zá nic nie waży. Slub ták- że vprzedzaiący, czystośći solenney, czyni nieważne Małżeńskie śluby &c. &c. Podobnym obyczáiem słuszną kontrákt, z Pánem uczynić, w ten sposob.

Kontráktuię z tobą, Boże moy, w Troycy Swiętey iedyny, ná rękoyimią biorąc sobie, Mękę Páná nászego Iezusá Chrystusá, i zasługi Bogárodzicy Pánny: że ia chory według ćiáłá, ácz i ná duszy, dla grzechow moich, niedołężny, przy zupełnym iednák rozumie moim, i rozmyślnie, ustempuię, zápisuię, ná wieki dáruię, wolność woli moiey,

tobie,

tobie, Bogu i Pánu moiemu zostá-
wuiąc sobie tylko wolność, chwalę-
nia ćiebie, służęnia tobie, kochánia
ćiebie, áż do zgonu żyćia moiego, á
wyrzekam się, wypisuie, ze wszyst-
kich do grzechu chęći, odtąd, áż ná
wieki, i ieżeli by mi się cokolwiek,
tey woli moiey przećiwnego, tráfić
miáło, chcę to mieć, iák, zá rzecz
odemnie nie uczynioną, do mnie nie
należącą. Niech mi ták dopomo-
że nayświętsze miłośierdźie twoie,
Boże w Troycy Swiętey iedyny,
niech dopomoże Męká Páná mo-
iego Iezusá Chrystusá, niech do-
pomogą i wnętrzności miłośierne,
Bogárodźicy Pánny: Amen.

Odważenie się ná Piekło.

PAnie, ieżeli się podoba spráwie-
dliwośći twoiey, ná wieki potem-
pić mie, poddawam się pod strászne
sądy twoie; bom ći godźien, nie
iednego, ále tyśiącá Piekłow! Ie-
dnák ćiebie Bogá moiego, prez ćie-
bie sámego, i Krew IEZUSA Chry-
stusá,

stusá, Bogá i człowieká práwego,
proszę ábyś mi dał łáskę, żebym ćie
i w Piekle chwalił, i w Piekle miło-
wał, á miłował ze wszystkiego ser-
cá moiego, nádewszystko! Proszę,
i o tę łáskę i pomoc, ábym, i w sá-
mym Piekle, wszystkich ćiebie blu-
żniących gromił, onym się przeći-
wił. Ták się Pánie moy, kocham
w tobie: że, choć byś mię i potem-
pił, radbym ćie i w potempieniu
moim, zá łáską twoią kochał.

Obieránie sobie SS. Pátronow ná śmierć.

Szczegolnych Pátronow, ma kożdy, według swego nabożeństwá, i trudno według szczegolnego kożdego upodobánia, ma się tu co dokłádnie położyć. Poda się iednák sposob, według ktorego, kożdy, obráć sobie Swiętych Pátronow będźie mogł. Pátrz o tym w wzdychániách nabożnych, ná wtorek, niżey.

Dźięk czynienie zá Dobrodźieystwá.

Są niektore dobrodźieystwá, ze wszyst-

 stkie-

ſtkiemi ludźmi, nam zpolne: iáko, ſtwo- rzenie, ſtan, dopieroż ſą niektore dobrodźieyſtwá ſczegolne, drugim nie dane, álbo rzadko dáne, te miánowáć rzecz niepodobna, ále ie kożdy, lepiey, ſtrony śiebie wie: á drugie ſą, co onich i niewiemy, ále ie dopiero, ſąd po śmierći, albo wiecznosć obiáśni. Zá te wſzytkie dobrodźieyſtwá, ſłuſſna Pánu Bogu, przed śmierćią podźiekowáć.

Dźięk czynienie Troycy Swiętey.

Ná podźiekowánie zá dobrodźieyſtwá Troycy S. ofiáruy Pieśń Troygá Pácholąt.

1. Niech ćię Pánie moy zá dobrodżieyſtwá mnie dáne błogosłáwia Aniołowie Páńſcy, Kápłáni, Słudzy Boży, Duchowie, i duſze ſpráwiedliwych, Swięći i pokorni ſercem, á z niemi Ánániaſz, Azáriaſz, Miſáel, i prágnę prynamniey ták wiele rázy zá kożde Dobrodżieyſtwo, z oſobná, podźiękowáć ći Pánie, iáko wiele ieſt tych Duchow, i Sług Bożych.

2. Wiele Pánie, Słońce, dni uczyniło, Mieśiąc nocy, wiele ieſt gwiazd Niebá, iák wielkie ſą niebiosá, i iák wiele ich, mierzáiąc, piędźi byłoby; ták wiele przynamniey rázy, prágnęć Pánie moy, zá kożde z oſobná, dobrodżieyſtwo twoie podźiękowáć.

3. Wiele ieſt kropel wody, wiele influentiy Niebieſkich, wiele kropek dzdzá, i Roſſy Niebieſkiey, wiele páry, z źiemie, i z wody ſię podnoſzącey: Wiele kropel Roſy, i Srzonu; tyle Pánie moy przynaymniey rázy, zá kożde dobrodżieyſtwo twoie, dźiękowáć ći prágnę.

4. Jle było iſkierek ogniá, páry goracey i upału, ile żimná, lodu, śniegu; tyle rázy przynaymniey, Pánie, prágnęć zá kożde dobrodżieyſtwo twoie podźiękowáć.

5. Jle było nocy, i dni, świátłośći i ćiemnośći, błyſkáwić i Obłokow, tyle rázy przynamniey Pánie moy, prágnę podźiękowáć ći, zá kożde Dobrodżieyſtwo twoie.

6. Jle ieſt podźiału cáłego okrągu źie-

gu ziemie, ile gor i págorkow, trawy, Drzew, kwiećia, i cokolwiek kiedy wydáłá, wydáie, wydawáć będźie źięmiá; przynaymniey, ták wiele rázy, prágnęć Pánie moy, zá kożde z osobna, dobrodźieystwo twoie podźiękowáć.

7. Jle Pánie, iest, było, i będźie, Wielorybow, Ryb, i Rybeczek, i cokolwiek się w wodách znáyduie. Jle było, iest, i będzie Ptástwá, Bestiy, i Bydląt, wiele było, iest, i będźie Synow ludzkich, lub wiernych, lub niewiernych; tyle przynaymniey rázy, prágnęć Pánie moy, podźiękowáć, zá kożde z osobná, lub wielkie, lub drobne, lub, znáiome lub nieznáiome, dobrodźieystwo twoie.

8. W kupę zbieráiąc, wszystko, dźięk czynięnie moie, zá twoie, Dobrodźieystwá Pánie, vżywam cáłego rozumnego i nierozumnego, świátá: Błogosławmy Oycá i Syná z Swiętym Duchem, chwalmy go, i przewyższay my ná wieki.

Dźięk czynięnie Pánu Iezusowi Vkrzyżowánemu.

1. JAkoż ći Pánie moy, podźiękowáć mam, zá krwáwy okup twoy?

2. Jákoć podźiękowáć mam, zá łáski ktoremiś mię z grzechu wyrwał, od grzechu, ták wiele rázy záchował?

3. Jákoć podźiękowáć mam, zá wszystkie krzyze i utrapienia, ktorych, gdybym był umiał, ná zbáwięnie záżyć, o iákobym się był, oczom twoim przypodobał! Ná podźiękowánie, zá te, i inne Dobrodźieystwá, Mekęć Pánie moy Ukrzyżowány; i rány twoie sáme, ofiáruię.

Mow tu nabożnie Te Deum laudamus *prágnąc te mowić z Afektem S. Ambrożego, i S. Augustyna.*

Dźięk czynięnie Nayśw: Pannie.

1. KIedyżeś mi się Mátką nie stáwiłá,

wiłá, Mátko Bogá moiego?

2. Jżali w potrzebách moich, lub duszny ch, lub doczesnych, hoynych Dobrodżieystw twoich, nieodebrałem?

3. Opátrywáłáś mię, iáko iednego, z kochánkow twoich! á iam ći godnie nie służył! nie gorącom ćię miłował?

4. Radbym, áby, w tym momenćie, rozgrzało się serce moie, miłośćią twoią. Więc ćię kocham po Bogu, i Pánu Iezuśie, ze wszystkiego sercá moiego, naybárdżiey.

5. Prágnę ćię, nie tylko w wiecznośći szczęśliwey poznáć, ále, i przy zkonániu moim oglądáć. Coż ći zá tę dobroczynnosć twoię, ofiáruię?

6. Ofiáruięć, twoie sáme dobrotliwe przećiwko grzesznikom serce, i wnętrznośći, ktore się, w miłośierdżie obroćiły:

7. Ofiáruięć i Pieśń twoię ktoraś złożyłá, prágnąc ia z tym áffektem mowić, z iákim áfektem tyś ią, w domu Iana Swiętego mowiłá.

Mow

Mow że tu nabożnie: Magnificat *álbo Wielbi duszo moiá.*

Dżięk czynienie Aniołowi Strożowi i S. Pátronom.

1. KTo po Bogu, i Nayświętszey Pánnie, pierwszy dobroczyńcá, pierwszy dobrodżiey, iáko ty, Aniele moy Strożu?

2. Choć bym, dla honoru twego, zdrowie moie położył, ieszcze by to byłá, szczupła wdżięczność!

3. Kiedyżeś odęmnie odszedł? kiedyś odęmnie odstąpił? á co cudownieysza! choćiażem grzeszył, przećieś mię ty nie opuszczał! iáko mowi Pismo, o Anjele prowádzącym, lud Izráelski, z Egiptu.

4. Zal mi, żeś dotąd, práwie ze mnie poćiechy nie miał! częstom ćię nie słuchał? częstom się, ćiebie nie wstydżił! częstom o tobie, iáko by ćię nie było, zápominał! Przepuść mi to: dáruy mi to: dla miłośći Bożey, i dla miłośći tey duszy moiey, ktorą wiem, że ty kochasz.

5. A

5. A będźieſz że, przynaymniey od zkonánia moiego, áż ná wieczność, miał, ze mnie poćiechę? Nie zápominay że mnie, i w Czyſcu, ugęſzczay náwiedzáć, Więźniá twoiego.

6. Coż ći zá te wſzytkie dobrodźieyſtwá ofiáruię? otoć ofiáruię, ſmák i upodobánie, Bogá w Troycy S. Iedynego, ktory ma, z ták troſkliwego, pieczołowánia twoiego, o duſzę moię.

7. Ofiáruięć, i chęć Nayświętſzey Pánny, ktorą ma, przećiwko tobie, żeś mi, dobrze vczynił: boć mnie oná przećię, choć niegodnego, kocha! ma, zá ſługę ſwoiego!

Mow tu Modlitwę Kośćielną o S. Michále: *Boże ktory cudownym ſpoſobem, Anielſkie uſługi i ludzkie rozrządzaß, użycz łaſkáwy, áby od tych, ktorzyć w Niebie áßyſtentyią czynią, życie náße ná ziemi, było obronione*, á miánowićie, á miánowićie w zkonániu náſzym *Amen*. Wſzyſcy Swięći Aniołowie i Archániołowie modl ćie ſię zá námi.

Koż-

Kożdego z oſobna Pátronow wiedźieć nie podobna, kożdy według ſwey wiádomości i nabożeńſtwá, niech im dźięki uczyni.

Weztchnienia Kwádránſowe.

Nie przeto ſie náżywáią te Weztchnienia Kwádránſowe, żeby ie chory, co Kwádráns czynić miał: bo by ſie i z ſnu wybił, i mogł by ſie z teſknić, i odrážić od nabożeńſtwá; ále náżywáią ſie Kwádránſowymi, áby, gdy chory wolny ieſt, śilnieyßy, mogł ie czynić.

1. Miłuię ćię Pánie Boże moy, ze wſzyſtkiego ſercá moiego, ze wſzytkiey Duſze moiey, ze wſzytkich śił moich, nádewſzytko.

2. Záłuię Pánie moy, żem ćię kiedykolwiek, by naymnieyſzym grzechem obráźił, á záłuię, nie dla boiáźni karánia, áni dla nádźieie zápłáty, ále dla ſámey, dla ſzczerey, dla iedyney dobroći twoiey: żem ćię obráźił, o dobro naymilſze, o dobro naywyżſze, o dobro niezkończo-

czone chcę ſię popráwić, i służyć ći, lepiey, áż náwieki.

3. Przepraſzam ćię Pánie moy, odpuść mi miłośćiwie.

4. Ofiáruięć Pánie zá grzechy moie á ná chwałe twoię, wſzytkie choroby, boleśći, tęſknice, cknienia moie. Poświęć Pánie moy ukrzyżowány, boleśćiámi twemi boleśći moie. Tu Pánie karz, byleś odpuśćił ná wieki.

Weztchnienia Godźinne.

Położyły ſię te Weſtchnienia Liturgicorum Pag: 213. & Min: Edit: Pag: 201. *ále i tu ſię położą, przełożą.*

Ná Pierwſzą godźinę. Ieden w Iſtności i Iedyny Boże, kiedy ćię poznam, poznawániem błogosławionym! kiedyż ćię záżywáć pocznę, miłośćia wieczna!

Ná Wtorą. O złaczenie nie wymowne, dwoch nátur, Bozkiey i ludzkiey, w iedney oſobie, Słowá przedwiecznego, kiedyż ćię oglądam.

Ná

Ná Trzećią. O morze táiemnic, Nayświętſza, trzech oſob Troyco, w iedney Náturze Bozkiey, kiedyż w tobie, błogosłáwionym ſpoſobem, zátonę.

Ná Czwartą. Swięći czterey Ewángeliſtowie, náuczćię mię, osłodźćie mi, náukę świętey Ewángelyi. *Albo* Cztery święte źwierzętá, woź chwały Bozkiey, w niebie noſzące, kiedyż, tę chwałę Bozką obaczę?

Ná Piątą. Pięć ran Páná moiego, obmyićię mię, przypuśććie mię do śiebie, zápalćię mię, miłośćią Bozką.

Ná Szoſtą. Sześć ſkrzydeł Swiętych Cherubinow, kiedyż mię też, przed Bogá mego wznieśiećie? poſtáwićie?

Ná Siodmą. Siedm Duchow, przed Tronem Bozkim ſioiących, o gdy bym też, i ia, z wámi przed twarzą Bozką ſtał! z wámi poſpołu, Bogu moiemu służył!

Ná Osmą. Ośm błogosłáwieńſtw, czemużem ia was ná źięmi uczyn-

czynkámi moiemi nie pełnił? kiedyż was, w niebie, záżywáć będę?

Ná Dźiewiąta. Dźiewięć chorow Anielskich, przypuść ćie mię, do wászego Towárzystwá, iuż też czás, ábym nie ustánnie, z Bogiem się moim łączył.

Ná Dźieśiątą. Dźieśięć Bożego przykazánia, czemużem was nie pełnił? spraw iednák Pánie moy, miłośćiwie, áby, pod czás zkonánia moiego, upádło od boku moiego, tyśiąc nieprzyiaćioł Duszę moiey, i dźieśięć tyśięcy, od práwicy moiey.

Ná Iedenastą Jedenasta godźiná iest, iuz naybliższa ostátniey! dźiśieyszy dźień, tá sámá godźiná, iżali nie iest godźiná, co mi, iuż ostáteczną, uprzedza?

Ná Dwánastą. Dwánaśćie Apostołow, przybądźćie mi w zkonániu moim. *Albo* Ty Pánie, niechćiałeś mieć, dwunastu połkow Anyołow, od Oycá twoiego: poszli mnie ie, ná obronę, z konánia moiego. Wieczna wiecznośći, á szczęśliwa, niech ćię ośiągnę! ośiągniy mię!

Weztchnienia codźienne, Ná Niedźielę.

1. N*iech bedźie Błogosłáwiona Swięta i nierozdźielna Troycá* w ktorą wierzę, w ktorey mam nádźieię, ktorą miłuię ná dewszytko: *álbowiem* Bog w Troycy Swiętey iedyny *uczynił známi miłośierdźie swoie* karząc nas słábośćiámi, chorobámi; áby, ná wieki odpśćił!

2. *Błogosławmy Oycá* ktory mię grzeszącego, ták długo ćierpliwie znośił. Błogosławmy *i Syna* ktory mi z grzechow ták często oczyszczał Błogosławmy *i Duchá Swiętego* ktory mię łáską swoią, od wielu grzechow záchował. *Chwalmy go i przenośmy nádewszytko ná wieki*.

3. *Tobie chwałá* ná źiemi, *tobie cześć* w niebie *tobie dźiek czynienie* zá dar ztworzenia, zá dar dotąd záchowánia ná świećie, zá dar poświęcenia przez łáskę *o błogosłáwiona Troyco*.

4. *Chwal-*

4. *Chwalcie Páná wßytkie Narody chwalciego wßyscy ludźie* więc Pánie wszytkich narodow duszą i sercem, wszytkich narodow ięzykámi, chwale ćię. *Albowiem potwierdzone ieſt miłośierdźie iego nád námi.* Potwierdz Pánie miłośierdźie twoie nádemną: ábym iuż od tego czásu, áż do śmierći, áż ná wieczność, nigdy ćię nie obrážał! Potwierdz Pánie, i w tym, miłośierdźie twoie nádemną, áby, gdy iuż iuż umieráć będę, w Akćiem miłośći twoiey, umierał. *I prawdá iego, trwa ná wieki* więc że i ia Pánie, trwam w prawdźie, w Wierze Swiętey Kátholickiy, onę wyznawam, w niey, umieráć chcę.

5. *Chwałá Oycu, i Synowi, i Duchowi Swiętemu. Iáko byłá ná początku, i teraz, i záwße, i ná wieki wiekow, Amen.* Chwalę ćię Pánie, chwałámi, ktoreś miał od początku świátá, áż do tąd! Chwalę ćię, i tymi chwałámi, ktoreć słudzy twoi, i kośćioł twoy, teraz, po wszytkim świećie oddáie! chwalę ćię i chwałámi, ktore, po śmierći moiey, áż do

do zkończenia świátá, mieć będźieſz! ále, i chwałámi, ktoreć święći twoi, w niebie, przez wszytkę wieczność, oddawáć będą. Temi ćię chwałámi wszytkimi, chwalić Pánie moy, prágnę, przez wszytkę wieczność, i owszem, gdyby podobna rzecz byłá, chwalić ćię dłużey prágnę, niż, przez wszytkę wieczność!

Pátrz przeſtrogi ktora ſie kłádźie ná Sobotę przy końcu, o modlentu ſię po tákich Aktách dźiennych przy naymniey, zá te duße, ktore z tobą będą, w Czyścu: i zá tych, co poſpołu z tobą, konać będą.

Ná Poniedźiáłek.

1. *CHwalmy Páná, ktorego chwalą Anyołowie.* Miłuy my Páná, ktorego miłuia Anyołowie, *ktoremu Swięty Swięty Swięty wyśpiewuią.* O Pánie, day mi, ábym i ia tobie, tę Piosnkę wyśpiewywał, ábym ią, w szczęśliwey wieczności, słyszał.

2. *Xiąże nayſławnieyßy, Michále Archányele pámiętay ná nas* pámiętay ná

ná mię, w chorobách moich, pámiętay ná mię, i w zkonániu moim *Tu*, ná tym łożku gdy zostáię *I wszedźie*, miánowićie, gdy w Czyscu będę, *proś za námi Syná Bożego* áby mi go miłośćiwie dárował, Krwią swoią zálał.

3. Sercem wszystkich Anyołow, i ich Affektem, mowię Pánie: *ktoż iáko Bog* mocny? ktoż iáko Bog piękny? ktoż iáko Bog dobry?

4. Pozdrawiam ćię przytomny tu, obecny tu, Anyele strożu moy, kłániam się tobie, zá łáski i opiekę dźiękuię dźiękuię, nie wypuszczay mię z niey, w tych, chorobách moich, nie wypuszczay w zkonániu moim.

5. Swięći Anyołowie strożowie, przodkow moich, Przyiaćioł moich, znáiomych moich, i wy tu obecni Anyołowie, modl ćie się zá mną, teraz, i w godźinę, śmierći moiey.

Ná Wtorek.

D*Ziśieysze Akty kieruią się do Pátronow*

now, ktorych kożdy sobie obiera, według swego upodobánia. A ták, te Akty, kłádą się tu, náprzykład, i wzor, iáko się i wprzod powiedźiáło.

1. Jezu konáiący, przy zkonániu moim, zmiłuy się nádemną.

2. Bogá Rodźico Pánno, niepokalánie poczęta, od Aniołá zwiástowána, ktoraś, umieráiącego ná krzyżu Syná twoiego, nie odstempowáłá, nie odstępuy mię, w godźinę zkonánia moiego.

3. Swięty Aniele, ktoryś Páná Iezusá, w Ogroycu pośilał, pośil i mnie, w konániu moim.

4. Swięty Aniele, strożu moy, iuż blisko nádchodźi koniec, opieki twoiey, nie odstępuyże mię, dopiástuy mię, Pánu Iezusowi.

5. Swięty Pietrze, kluczniku niebá, otworz mi do szczęśliwey wiecznośći.

6. Swięty Páwle wołáiący: Prágnę bydź rozwiązánym, á bydź z Chrystusem, uproś mi, áby mi nie było ćiężko, z ćiáłem tym, i z świátem, rozstáć się.

 7. Swię-

7. Swięty Tomaszu Apostole, przytul mię, do Ran Páná moiego.

8. Swięty Iozefie, Opiekunie Nayświętszey Pánny, mniemány Páná Iezusow Oycze, miey w opiece duszę moię, badź mi Oycem miłośiernym, w bolách moich, w zkonániu moim.

9. Swięta Mária Mágdáleno, przy Nogách Páná Iezusowych pokutuiąca, nogi Páná Iezusowe, łzámi obmywáiąca, włosámi twymi ocieráiąca, uproś mi choć ieszcze kropelkę łez, zá grzechy moie, choć kropelkę łez, áby z oczu moich wytrysnęłá, ná nogi Páná moiego vkrzyżowánego, pádłá.

10. Swięty Ianie Chryzostomie, ktoremu zwiástował Męczennik, Swięty Basiliscus: Ianie Bráćie, iutrzeyszy nas dźień, z soba złączy, á ktoryż mię też dźień, do Obywátelow niebieskich przygárnie?

11. Swięty, ktorego imię nia niewiem: ále ty, ktory się we mnie naybárdźiey, przed Bogiem kochasz, wyświádcz mi tę miłość twoię, w zkonániu moim.

12. Swiety Antoni, owieczkám ia zgubiona, znadź mię, i odday w zkonániu moim, Pánu Iezusowi.

13. Swięty Oycze, S. Ignácy, staw mi się Oycem, znay mię zá Syná, w zkonániu moim.

14. Swięty Fránćiszku Xaueri Indow Apostole, ktoryś od wszytkich opuszczony, ná pusttym Wyspie, Bogu Duchá oddał; nieopuszczay mię, w zkonániu moim.

15. Błogosłáwiony Stánisłáwie Kostká, od Aniołow Nayświętszym Sákrámentem pośilony, uproś mi, nabożne przy śmierći moiey Komunikowánie, odżegnay odemnie Czártá, w zkonániu moim, ktoryś go, w osobie Psá przychodzącego, od śiebie odpędźił.

16. Swięta Tereso, ktorey serce Anioł, strzałą miłośći Bozkiey przebił; uproś mi, ábym, iuż iuż konáć máiąc, w Akćie miłośći Bożey konał.

17. Swięći ktorychem snadź znał, á wy iuż podobno, Bogá widźićie, álbo blisko widźieć będźiećie, modlćie się zá mną.

18. Wſzyſcy Swięći i Swięte Boże przyczyńćie ſię zá mną, przyczyń ſię w ſzczegolnośći Swięty dobry Łotrze, áby mię Pan Ieſus, w dźień z konánia moiego, do śiebie przyłączył, przyczyńćie Pátronowie święći Mieśięczni, przyczyńćie Swięći i Swięte Boże, ktorzy, tegośćie dniá przed tym umárli, w ktory dźień, że ia umrzeć mam, Bog przewiáduie. Modlćie ſię zá mną: Wzpomagayćie mię: Uczćie mie świątobliwie chorowáć, świątobliwie umieráć.

Ná Srzodę.

1. POcząwſzy Pánie, od pokuty Dawidá i Mánáſeſſá, łez Mágdáleny, płáczu Piotrá Swiętego; te wſzyſtkie, i innych pokutuiących żale, ofiáruię Pánie moy, zá grzechy moie, i wſzyſtkiemi temi łzámi, prágnę obmyć, niepráwośći moie.

2. Ofiáruię Pánie, wſzyſtkich Męczennikow Męczeńſtwá, Krzyże,

że, Ognie, umartwienia, i prześládowánia Swiętych Wyznawcow, á ofiáruię, ná doſyć uczynienie, zá brzydkość, grzechow moich. Przyłączam do tych Męczeńſtw, i zasług, iákiekolwiek ſpráwy, utrapienia, choroby moie, przyimiy to Pánie, ná doſyć uczynienie, zá ćiężkie grzechy moie.

3. Ofiáruię Pánie, począ wſzy od ofiáry Ablowiy, wſzytkie ofiáry, cáłopalenia, Mſze Swięte, nabożeńſtwá, modlitwy, wzetchnienia nabożne, sług twoich, á prágnę ſię niemi wypłáćić, z ćiężkich długow i win moich, ábym ćię, Bogá moiego przeprośił, ſobie ubłagał.

4. Zgrzeſzyłem Pánie nád liczbę Piaſku Morſkiego, niegodźienem widźieć, wyſokośći Niebá, dla wielkośći, niepráwośći moich. Ale też Pánie, prágnę, ták wiele i ſerdecznych łez wylać, iák wiele ieſt, kropel wody morſkiey. Jeſzcze to Pánie máło łez, zá niepráwośći moie! Więc że do nich, prágnę przyłączyć, łży oczu twoich ubo-

ztwionych, miánowićie, ná krzyżu wylane. Prágnę przyłączyć, i krople wody, z boku twego otwártego, wypływáiącey.

5. Ná kożdym tym mieyscu, gdźiem ćię, kiedykolwiek obrážał, tám, przeprászam ćię Pánie, tám ćię, ze wszystkiego sercá, miłuię ćię, nádewszystko; żáłuiąc oraz, żem ćię niezkończenie dobrego, by nayumnieyszym grzechem obráźił. Ná tych wszystkich mieyscách, i owszem ná wszelkim mieyscu Pánowánia Páná Bogá moiego, błogosław, duszo moiá Páná.

Ná Czwartek.

1. *Niech będźie pochwalon Nayświętszy Sákrament* we wszystkich Kośćiołách ná Wzchod słońcá. *Niech będźie pochwalon Nayświętszy Sákrament* we wszystkich Kośćiołách ná Południe. *Niech będźie pochwalon Nayświętszy Sákrament* we wszystkich Kośćiołách ná Zachod słońcá, miánowićie: w Kośćiele Swiętego

tego Piotrá Rzymskim, i w Kośćiele Nayświętszey Pánny Loreckiey. *Niech będźie pochwalon Nayświętszy Sákrament* we wszystkich Kośćiołách ná Połnocy, i Káplicy, Nayświętszey Pánny w Częstochowie.

2. *Niech będźie pochwalon Nayświętszy Sákrament* w tym Kośćiele, ktorego teraz, naybliższy zostáię, á miánowićie, w tym Kośćiele, w ktorym po śmierći moiey, trupá mego, Pánie, miłośćiwie przyiąć, będźiesz raczył.

3. Prágnęć się Pánie, przynamniey ták wiele rázy pokłonić, iák wiele rázy, we wszystkich hostyách, we wszystkich kommunikántách poświecánych, teraz, po wszytkim świećie, zostáiesz.

4. Dźiękuięć Pánie, żeś ták wiele rázy, przez wszystek żywot moy, do mnie, w Nayświętszym Sákrámenćie, przyść raczył. Przebacz mi Pánie, żem ćię nie godnie, nie nabożnie przyimował.

5. Nie pámiętay Pánie ná grzechy moie, i niebierz pomsty z niepra-

práwośći moich, ále, day mi Pánie, ábym ćię nabożnie, w Nayświetſzym Sákrámenćie, przed zkonániem moim przyiał, nabożnie przywitał, nabożnie, oſtátnie pożegnał. Day Pánie, miánowićie tę łáſkę, nabożnego Kommunikowánia przy śmierći, i wſzytkim Chrześćiánom, co poſpołu ze mną, konáć będą.

Ná Piątek.

1. DObry IESV zá krzyżownikow twoich modlący ſię: *Odpuść im Oycze, bo nie wiedzą co czynią* Proś i zá mną, Oycá moiego: bom ći, i ia, nie wiedźiał com czynił! gdym ćię Bogá moiego, nie zkończenie dobrego obráźił!

2. Pánie moy wołáiący: *Boże moy czemuś mię opuścił* nie opuſzczay mię, w chorobách moich, nie opuſzczay w zkonáni mim.

3. IESV mowiący: *Prágnę* záprágniy Duſze moiey, záprágniy zbáwięnia moiego.

4. Rzekłeś Pánie Łotrowi: *Dźiś będźieſz*

będźieſz ze mną w Ráiu á kiedyż ia Pánie, głos ten twoy usłyſzę? kiedy mnie, ách grzeſznemu z ſobą by dż każeſz?

5. Pánie oddáiący Iáná S. Mátce twoiey: *Niewiásto oto Syn twoy* Odday i mnie, ná wieczność, Bogá-Rodźicy Pánnie, nie zá Syná, ále zá sługę, i niewolniká. O Pánie day, mi i ten głos twoy usłyſzeć w zkonániu moim, i w niebie: *Oto Mátká twoiá.*

6. Pánie mowiący: *Zkończyło ſię*, á rychłoż też i ia zkończę choroby moie? zkończę życie moie?

7. Dobry IESV oſtátnie mowiący: *Oycze w ręce twoie, oddáię Duchá moiego*, odday i duſzę moię Oycu twoiemu, oddáię i ia vkrzyżowány Pánie, w ręce twoie, Duchá moiego.

Ná Sobotę.

1. STaw ſię myślą przed Nayśw: Pánną Lorecką, i mow: *Zdrowás Márya*, ták, iáko ſię przed tym przełożyło.

2. Staw

2. Staw ſię myślą przed Nayśw: Pánną Częſtochowſką i mow: *Márya Mátko miłośći* uproś mi, áby gdy, iuż iuż koná będę, w Akćiem miłośći Bożey konał. *Mátko wſzelkiey litośći* uproś mi, áby mi Bog był litośćiwy, odpuſzczáiąc mi, i winę, i karánie, zbrodni moich. *Broń nas od wſzego złego i od piekłá gorącego* ktore niech mi krew Syná twoiego záleie, Amen.

3. Staw ſię myślą, przed Nayśw: Pánną, pod krzyżem ſtoiącą, i mow: *Mátko boleſna, ſtoiąca pod krzyżem*, uproś mi, ćierpliwość w chorobách moich, wytrwánie w łáſce Syná twoiego, áż do śmierći! áż ná wieki!

4. Staw ſię myślą ná tym mieyſcu, ná ktorym Bogá Rodźicá Pánná zkonáłá, ſercem go pocáłuy, i mow: *Przez zkonánie twoie, i owſzem raczey, przez záśnienie twoie*, uproś mi BogáRodźico Pánno, (woláli Boża) lekkie zkonánie, á naybárźiey, zkonánie, w łáſce Syná twoiego.

5. Staw ſię przed Nayświętſzą Pánną,

Pánną, iuż w Niebie kroluiącą, ſercem pokłoń ſię iey, i mow: *Oney twoie miłośierne oczy* ktorem grzeſząc, ták wiele rázy obrázał! *do nas obroć, á Iezuſá błogoſłáwionego owoc żywotá twoiego*, ktorego miłuię nádewſzytko, ktorego widźieć prágnę, *nam, po tym wygnániu pokaż*, Amen.

Przy káżdym codźiennym weztchnieniu, modl ſie zá duſze, tych zmárłych, ktore w Czyſcu záſłanieſz, i w ktorych kompányi ſpráwiedliwośći Bozkiey doſyć czynić będźieſz, mowiąc zá nie, do piąćiu ran Páná Iezuſowych: Wieczny odpoczynek, przez Krew Páná Iezuſá day im Panie i świátłość wieczna niech im świeći.

Nie przepominay i tych, co z tobą konáć będą: i mow zá nie, pięć rázy: *Iezu konáiący przy zkonániu náſzym zmiłuy ſie nád námi.*

Akty z Pſalmow i Pieśni.

W Żywotách i Hiſtoryiách Oycow Świetych, czytáć ſie to może, że, przy zkonániu ſwoim, tylko ſobie czytáć ká-

 żáli

żáli Psalmy; á Opátrzność Páná Bogá náßego ták spráwowała, że konáli ná wierßu tákim známienitym Psalmu. Innych wielu pominąwßy, Swięty Piotr de Nolasco, ktory fundował Zakon ná odkupienie więźniow, pod ślubem, áby iego Zakonnicy, gdyby byłá potrzebá, i sámych śiebie ná záſtaw zá więźniow dawáli, gdy mowił ten Psalm: Wyznawáć ćię będę Pánie w cáłym sercu moim; w tych słowách zkończył: Odkupienie posłał Pan ludowi swoiemu, i ten ktory odkupował więźniow, ná wierßu Psalmu, o odkupieniu, żyćie swoie zkończył. Ztąd mogły by się te Akty z Psalmow, ná zgon żyćia chwáć, los ten ná Bogá zpußczáiąc, ná ktorym kto wierßu zkończy. Tu się iednák kłádą, áby Psalmow Modlitwá cáła, ile konáiącemu służy, poki Bog dáie zdrowie, byłá odpráwiona; á po Pacierzu, ktory Chrystus złożył, po Pozdrowieniu Anielskim, po Pieniu Magnificat, álbo Wielbi dußo moia Páná, niema Kośćioł wyżßey Modlitwy, nád Psalmy.

Niektore z tych Aktow, będą słowo w słowo położone, iáko są w Piśmie Swiętym:

tym: drugie záś będą z przysłosowániem. Te záś sáme Akty mieysce mieć mogą; gdy chory długo choruie, długo się bie- dźi.

Psalm 1. Błogosłáwiony mąż ktory nie szedł zá rádą niezbożnych. Alem ia Pánie, ták wiele rázy, podußczenia od czártá, słuchał!

Nie powstáną niezbożni ná sądźie, powstániem zbáwienia obym i ia powstał, ná zbáwienie wieczne.

Psalm 2. Pánie rzecz do mnie: Syn moy ieſteś ty, ia dźiś ná żywot wieczny zrodźiłem ćię.

Błogosłáwięni wszyscy, ktorzy ufáią w niem.

Psalm 3. Wiele ich powstáie, przećiwko mnie: ktoż się i iednego, złego, nie przeleknie duchá?

Precz pokuso rozpáczy, ktora mowiß: Nie máß mu zbáwięnia, w Bogu iego.

Ty záś Pánie, przyimuiącym mię ieſteś: chwałá moiá, i wywyżßáiący głowę moię.

Oto Pánie záśypiam snem śmierći, spodźiewam się że powstánę álbowiem iáko

iáko ſie ſpodźiewam, Pan przyiął mię.

Nie będę ſię bał, tyśiącow przećiwnych, otaczáiących mię; powſtań Pánie, zbáwionym mię uczyń Boże moy.

Od Páná ieſt zbáwienie, á nád ludem twoim, błogosłáwieńſtwo twoie.

Pſalm 4. Mowią duſzy moiey: nie máſz mu zdrowia w Bogu iego.

Ty záś Pánie, przyimuiącym mnie ieſteś, chwałá moiá.

Głoſem moim do Páná wołałem, j wysłuchał mię, z gory świętey ſwoiey.

Powſtań Pánie, zbáwionym mię uczyń, Boże moy.

Páná ieſt zdrowie: *w reku twoich Pánie, zbáwienie moie.*

Pſalm 5. Słowá moie uſzámi przyimiy Pánie, wyrozumiy wołánie moie.

Krol moy i Bog moy.

Ráno wysłuchaſz głoſu moiego *álbo też w wieczor, przyimuiac duchá mego, w rece twoie.*

Ráno czy wieczor, ſtánę przed tobą,

ba, i oglądam, żeć nie Bog chcący nie práwośći, ty ieſteś.

Ani mieſzkáć bliſko ćiebie będźie złośliwy, *iákoż ſię ia tám do ćiebie doſtánę?*

Nienáwidźiſz wſzytkich, ktorzy czynią niepráwość. *Ach czyniłem ią Pánie, odpuść mi ią miłośćiwie.*

Ja záś, w wielkośći miłośierdźia twoiego, wnidę do domu twoiego, pokłonię ſię, przy Kośćiele świętym twoim.

Proſtuy, przed obliczem twoim, drogę moię.

Niech ſię weſelą, wſzyſcy, ktorzy vfáią w tobie, ná wieki rádowáć ſię będą, i mięſzkáć w nich będźieſz.

J wielbić ſię, w tobie, będą wſzyſcy, ktorzy kocháią Imię twoie, álbowiem ty, po błogosłáwiſz ſpráwiedliwemu.

Pánie, iáko tarczą dobrey woli twoiey, ukoronowałeś nas.

Pſalm 6. Pánie w zápálczywośći twoiey nie ſtrofuy mię, i w gniewie twoim, nie karz mię.

 Zmi-

Zmiłuy ſię Pánie, álbowiem sláby ieſtem, uzdrow mię Pánie, *zdrowiem wiecznym.*

Ty Pánie á pokiż? Náwroć ſię Pánie, i wyrwiy duſzę moię, zbáwionym mię vczyń, dla miłośierdźia twego.

Odſtampćie odemnie wſzyſcy, ktorzy czynićie nieprawość.

Pſalm 7. Pánie Boże moy, w Tobie ufałem, zbáwionym mię uczyń.

Nie mogęć Pánie moy mowić: ſądź mię Pánie według ſpráwiedliwośći twoiey, *boć tey nie mam*!

Sprawiedliwa pomoc moiá od Páná, ktory, zbáwia tych, co ſą prośći ſercem, *ále ſerce moie, iáko zprzeczne, tobie było*!

Chwalić będę Páná, według ſpráwiedliwośći iego, i ſpiewáć będę Imieniu Páná Naywyżſzego.

Pſalm 8. Bedę widźiał niebioſá twoie, dźiełá pálcy twoich.

Coż ieſt człowiek, że pámiętaſz ná niego, álbo ſyn człowieczy, że go náwiedzaſz?

Pánie Pánie náſz, iáko ieſt cudowne

wne Imię twoie, ná wſzytkiey źiemi.

Pſalm 9. Wyznawáć ćię będę Pánie, we wſzytkim ſercu moim, będę powiádał wſzytkie cudá twoie, będę ſię ćieſzył i rádował w tobie, będę ſpiewał, Imięniu twoiemu: Naywyżſzy

Pan ná wieki trwa.

Stał ſię Pan, ućieczką ubogiemu, pomocnikiem w utrapieniách.

Niech ufáią w tobie, ktorzy znáią ćię Pánie, álbowiem nie opuśćiłeś, ſzukáiących ćiebie.

Wywyżſzaſz mię z brom śmierći, ábym zwiáſtował, wſzytkie chwały twoie. *A rychłoż w te bramę wnidę?*

Będę ſię ćieſzył, w zbáwięniu twoim.

A czemużeś Pánie odſzedł dáleko? *day, abym predko widźiał, twarz twoie.*

Powſtań Pánie Boże, niech ſię podnieśie ręká twoiá, ábyś, nie zápominał ubogich.

Tobie zoſtáwiony ieſt ubogi, śierocie,

 rocie,

roćie, ty będźiesz pomocnikiem.

Pan będźie krolował ná wieki, *á ia, będe mu służył ná wieki.*

Psalm 10. W Pánu ufam, *á w kim że chybá w niem? á po niem, w Pánu moim ukrzyżowánym, i Bogárodźicy Pánnie.*

Pan w Kośćiele Swiętym swoim, Pan, w niebie stolicá iego *day, day miłośćiwie Pánie, ábym przy tey stolicy stánał.*

Psalm 11. Zbáwionym mię uczyń Pánie, álbowiem ustał święty. *Coż bedźie, zemną grzesznym?*

Ty Pánie chowáć nas będźiesz, i z strzedz nas.

Psalm 12. Pokiż Pánie zápominać mię będźiesz, do końcá, pokiż odwracáć będźiesz, twarz twoię odemnie?

Weyźrziy, i wysłuchay mię, Pánie Boże moy.

Oświeć oczy moie, ábym nigdy nie zásnał w śmierći. *Niech ná mnie nagła nie przypada śmierć,* by kiedy nie rzekł Nieprzyiaćiel moy: Przemogłem przećiwko niemu.

A ia

A ia zás, w miłośierdźiu twoim, ufałem.

Będźie się weseliło serce moie, w zbáwieniu twoim: śpiewáć będę Pánu, ktory dobrá dáł mi, i śpiewáć będę, Imięniu, Páná Naywyższego.

Psalm 13. Rzekł głupi w sercu swoim, nie mász Bogá. *Fałsz, fałsz iest Bog, ktorego znam, ktoremu się kłániam, ktorego miłuię nádewszytko.*

Niemász, ktory by czynił dobrze, *á ia, iak wiele złego porobiłem?*

Psalm 14. Pánie ktoż będźie mięszkał w przybytku twoim, álbo kto odpocznie ná gorze świętey twoiey. *Mam nádźieię, że mię uczyniß mieszkáńcem szczęśliwey wiecznośći.*

Kto postępuie bez zmázy, i czyni spráwiedliwość, kto to czyni, nie będźie poruszon ná wieki. *Czemużem ia Pánie moy, tobie, w spráwiedliwośći nie służył?*

Psalm 15. Záchoway mię Pánie, álbowiem, ufałem w tobie. Rzekłe Pánu: Bog moy, iesteś ty.

Pan, cześć dźiedźictwá mego, Ty iesteś, ktory powroćisz dźiedźictwo

ctwo moie mnie, *zbáwiáiąc mie ná wieki.* *O iák wiele rázy, to dźiedźictwo ztráciłem był?*

Błogosłáwić będę Páná, ktory da mi iáko śię spodźiewam, rozum, *świátłem chwały oświecony, abym go, błogosławiennie widźiał.*

Ciáło moie odpoczywáć będźie wnádźiei: *bo wierzę, ćiáłá z martwychwstánie.*

Nie zostáwisz duszy moiey w Piekle. *ták śie spodźiewam, nie zostáwisz duśe moiey w piekle.*

Nápełnisz mię wesołośćia, z twarzą twoią, ućiechy, w práwicy twoiey, áż do końcá. *Niemasz Pánie, moy, niemasz nád nie.*

Psalm 16. Wysłuchay prośby moie, do uszu przyimiy modlitwę moię.

Nákłoń uchá twoiego mnie, i wysłuchay, słow moich, *tych iuż tylko: Miłuy mie Pánie, ná wieki: Niech ia Bogá moiego, miłuie ná wieki. Tych słow moich wysłuchay Pánie, á dość będźie, na mie.* Cudowne uczyń miłośierdźia twoie, ktory zbáwiony-

mi

mi czynisz, ufáiących w tobie. *Cud że to bedźie, gdy, tákiego grzesznika, zbáwisz!*

Strzeż mię Pánie, iáko źrzenicy oká, pod ćieniem skrzydeł twoich, zákriy mię.

Wyrwiy duszę moię, od niezbożnego.

Ja záś w spráwiedliwośći, pokażę śię obliczowi twemu, będę násycon, gdy śię pokaże chwałá twoiá: *bede pewnie, áż názbyt násycon!*

Psalm 17. Będę ćię kochał Pánie, mężnośći moiá, Pan umocnienie moie i wybáwiáiący mię *z ciężkośći chorob, wybawiáiący, od śmierći wieczney.*

Bog moy, pomoc moiá, ufáć w niem będę, obrońcá moy, i ktory mię przyimuie. *A predkoż mie Pánie, do śiebie, do niebá twoiego przyimiesz?*

Chwaląc będę wzywał Páná, i od nieprzyiaćioł zbáwion będę.

Otoczyły mię boleśći śmierći, i potoki nieprawośći poturbowáły mię: boleśći Piekłá, otoczyły mię.

Odpadź

Odpądź to Pánie, odpądź Bogá Rodźico Pánno.

Wezwałem Páná, i wysłuchał z-Kośćiołá Swiętego swego, głos moy, z *Kośćiołá, chwały niebieskiey.*

Wyrwał mię, od nieprzyiaćioł moich naymocnieyszych, i od tych, ktorzy, nienáwiedźieli mnie: álbowiem umocnili sie nádemną.

Uprzedźili mnie w dźień utrapienia moiego, i stał się Pan obrońcą moim.

Zbáwionym mnie uczynił, álbowiem chćiał mię, *á chćiał, á chce przeznáczeniem wiecznym, iako sie spodźiewam.*

I będę niepokalánym przed niem, i strzedz się będę nieprawośći moiey.

Ty lud pokorny, zbáwionym uczynisz.

Boże moy, oświeć ćiemnośći moie: albowiem w tobie będę wyrwány z pokusy, i w Bogu moim, przeydę mur. *Mur zkonania, mur weśćia do Niebá.*

Obrońcą iest wszystkich ufáiących,

cych, w sobie. *iuż umieráiąc to głośe, wierzćie umieraiącemu.*

Ktoż Bog, okrom Páná! álbo, kto Bog, okrom Páná nászego.

Práwicá twoiá przyięłá mię, *niech mie dotrzyma, áż ná wieki.*

Będę gonił nieprzyiaćioł moich, upádną pod nogámi moiemi.

Zyie Pan, i błogosłáwiony Bog moy, i niech będźie podwyższon, Bog, zbáwienia moiego.

Nád tych co powstáią ná mnie, wywyższysz mię.

Jmięniu twemu, Psalm, mowić będę, *Imieniu twemu Iesus, pod ktorego tytułem, służyłem tobie.*

Psalm 18. Niebiosá opowiádáią chwałę Bożą, i dźiełá rąk iego, zwiástuie firmáment, *á kiedyż, do niego sie dostánę?*

W Słońcu położył przybytek swoy: *day mi sie tám, Pánie moy oglondáć.*

Sądy twoie Pánie, pożądánsze nád złoto, i kámień, drogi bárdzo, i słodsze, nád miod i plastr, *kiedyż plastru słodkośći twoiey zákuszę?*

Grze-

Grzechy ktoż wie? od zkrytośći twoich, oczyść mię?

Będę oczyſzczon, od grzechu naywiękſzego, *ále podobno wiele tych naywiekßych?* Pan pomoc moiá, i Odkupićiel moy. *od złey śmierći.*

Pſalm 19. Niech mię wysłucha, Bog moy, w dźień utrapienia, niech mię obroni, Imię, Bogá Iákobowego.

Niech mi przyśle pomoc z Swiątnicy, i z Syonu, niech mię obroni.

Pámiętay Pánie ná wſzyſtkie ofiáry moie.

Day mi Pánie według ſercá moiego, i wſzyſtkę rádę moię potwierdz, *ábym ći, ſłużył ná wieki.*

Będźiem ſię weſelili w zbáwieniu twoim, i w Imięniu Bogá náſzego, będźiem uwielbieni.

Niech wypełni Pan, wſzyſtkie prośby moie: *prośby, ozczęśliwe zkonánie.*

Wysłuchay nas dniá, ktorego, wzywáć ćię będźiemy.

Pſalm 20. Uprzedźiłeś go w błogosłáwieńſtwách słodkośći: położyłeś

żyłeś ná głowie iego, koronę, z kámięnia drogiego, *Oby mie to, Pánie moy, potkáło ſczęśćie!*

Rozweſel mię w rádośći, twarzą twoią.

W miłośierdźiu Naywyżſzego, nie będę poruſzon.

Bądź podwyżſzon Pánie, w mocy twoiey, ſpiewáć, i wyſpiewywáć będę, cnoty twoie.

Pſalm 21. Boże Boże moy, weyźriy ná mnię: czemuś mię opuśćił?

Ty záś w Swiątnicy mięſzkaſz, Chwało Izráelá, *niech też do tey świątnicy záyźrze.*

W tobie ufáli, Oycowie náśi: ufáli i wybáwiłeś ich: do ćiebie wołáli: i zbáwionemi, uczynieni ſą.

Nádźieio moiá od pierśi mátki moiey: Bog moy ieſteś ty, nie odſtępuy odemnie.

Albowiem, utrapienie bliſkie ieſt, álbowiem nie ieſt, ktoryby pomogł, *chybá ty Pánie, á po tobie Bogá Rodźićá Panná.*

Stáło ſię ſerce moie, iáko woſk rozpływáiący ſię, *bo ſie Pánie lękam ſądow twoich.*

W proch

W proch śmierći przprowádźiłeś mię, *iuż by czás umrzec, gdyby wolá twoiá, byłá.*

Ty zás Pánie, nieoddalay pomocy twoiey odęmnie, ná obronę moię weyźryiy.

Wyzwol od *Czártá Boże* duſzę moię, i z ręku Pśá, iedynaczkę moſę: zbaw mię z pászczeki Lwá *Piekielnego.*

Będę opowiádał Imię twoie w Niebie, w pośrzodku Kośćiołá *Niebieſkego*, chwalić ćię będę.

Ktorzy boićie ſię Páná, chwal ćię go.

Nie odwroćił twarzy ſwoiey odemnie, i gdy wołałem do niego, wysłuchał mnie.

Sluby moie i *chwałę twoie* oddawáć będę *Pánie moy przed obecnośćią kroluiacych z tobą w Niebie.*

Będą chwalili Páná, ktorzy ſzukáią go, będą żyły ſercá ich, ná wieki wiekow, *ſerce moie, niech ći da Bog, żyć ná wieki.*

J duſzá moiá, żyć mu będźie.

Pſalm 22. Pan rządźić mię będźie, á nie-

á niebędźie mi niedoſtáwáło niczego.

Duſzę moię náwroć: poprowádźił mię przez śćieſzki ſpráwiedliwośći, dla imięnia ſwoiego.

Choćiay chodźić będę w pośrzodku ćięmnośći śmierći, niebędę ſię bał złego, álbowiem, ty, zemną ieſteś.

J miłośierdźie twoie będźie ſzło zá mną, przez wſzyſtkie dni żyćia moiego, ábym mieſzkał w domu Páńſkim, ná długość dni.

Pſalm 23. Ktoż wſtampi ná gorę Páńſką? álbo kto ſtać będźie, ná mieyſcu świetym iego?

Pan mocny i potężny, Pan mocny w bitwie, Pan Cnot, ſam ieſt, Krolem chwały, *domieść mie iey, Pánie z ſobą.*

Pſalm 24. Do ćiebie Pánie podniosłem duſzę moię.

Boże moy, tobie ufam, niech niebędę záwſtydzony.

Niech ſie nie śmieią zemnie nieprzyiaćiele moi: álbowiem wſzyſcy, ktorzy czekáią ćie, nie bedą záwſtydzeni.

 Dro-

Drogi twoie Pánie, *ná ßczęśliwą wieczność* pokaż mi, i ścißek twoich, náucz mię.

Tyś ieſt Bog, Zbáwiciel moy, ćiebie oczekiwam, cáły dźień, *bá, cáły żywot.*

Wſpomniy ná litośći twoie Pánie, i ná miłośierdźia twoie, ktore, od wieku ſą.

Grzechow młodośći moiey, i niewiedomośći moich nie pámietay.

Według miłośierdźia twoiego, pámiętay ná mnie, ty, dla dobrośći twoiey Pánie.

Słodki i dobry Pan, *kiedyż ćię pokoſztuię?*

Dla Imienia twego Pánie, odpuśćiſz grzech moy, álbowiem wielki ieſt!

A będźieß też, dußá moiá, w dobrách twoich przemießkiwáłá?

Oczy moie záwſze do Páná: álbowiem on, wywiąże z więzow nogi moie, *wyzwoli i z tego ćielſká, duſzę moię.*

Weyżrziy ná mnie, á zmiłuy ſie námną: álbowiem ieden i ubogi ieſtem

i iam też Pánie iedynak u ćiebie, ubogim, bom ták wielki grzeßnik!

Utrapienia ſercá moiego, pomnożyły ſię: *bo náſtempuie zła albo dobrá wieczność!*

Odpuść wſzyſtkie nieprawośći moie.

Strzeż duſze moiey, wyrwiy ią.

Pſalm 25. W Pánu ufáiąc, niebędę osłábiony.

Albowiem, miłośierdźie twoie, przed oczymá memi ieſt.

Pánie, zákochałem ozdobę Domu twoiego, i mieyſce pomieſzkánia, chwały twoiey.

Niegub z niezbożnemi, Boże, duſzy moiey.

Odkup mie Pánie, i zmiłuy ſię nádemną.

W niebieſkim Kośćiele, błogosłáwić ćię będę Pánie.

Pſalm 26. Pan oświecenie moie, i zdrowie moie, ktorego bać ſię będę: Pan obrońcá żyćia mego, przed ktorym, drzyć będę.

Choćiay ſtáną, przećiwko mnie obozy, nie będźie ſię bało ſerce moie!

moie: choć powstánie przećiwko mnie woyná, w niem ia ufáć będę. *A nástempuie tá Woyná w zkonániu moim: w zkonániu moim, ufáć mu bede.*

O iednę rzecz prośiłem Páná, tey szukáć będę: ábym mięszkał, w domu Páńskim, wszytkich dni żyćia moiego, ábym widźiał roskosz Páńską; *ćiebie sámego, Pánie.*

Wysłuchay Pánie głos moy, ktorym, wołałem do ćiebie: zmiłuy się nádemną, i wysłuchay mię.

Tobie, rzekło serce moie; Ciebie szukáłá twarz moiá, twarzy moiey Pánie, szukáć będę, *á iákoż iey szukáć nie mam?*

Nie odwracay twarzy twoiey odemnie.

Pomoc moiá iesteś ty, nie opuszczáy mię, áni gardź mną, Boże, zbáwięnia moiego.

Kieruy mię Pánie, *ná śćieszkę, ktora by mie do widzenia twarzy twoiey záprowádźiła.*

Powstáli ná mnie świádkowie niesprawiedliwi, ále, zkłámałá niesprawiedliwość sobie.

Wie-

Wierzę, że będę widźiał, dobrá Páńskie, w ziemi żyiących.

Czekay Páná, mężnie czyń, i niech się pośili serce twoie, i znoś Páná.

Psalm 27. Wysłuchay głosu, przeproszenia moiego, kiedy modlę się do ćiebie, gdy podnoszę ręce moie, do Kośćioła świętego twoiego.

Nie poćiągay mię, pospołu z grzesznymi, i z czyniącymi nieprawość, nie gub mię.

Błogosłáwiony Bog: álbowiem wysłuchał, głosu, prosby moiey.

Pan pomoc moiá, i obrońcá moy, w niem ufáło serce moie, i iestem wzpomożony.

Rozkwitnie się ćiáło moie, *gdy dźień zmartwychwstánia moiego przyidźie.*

Zbáwionym uczyń lud twoy, Pánie, *przeznaczonych od ćiebie do niebá,* i błogosław dziedźictwu twoiemu, i rządź ich, i podwyższay ich, áż ná wieki.

Psalm 28. Pan, moc da ludowi swemu, w pokoiu *Niech w tym Pánie odpoczne pokoiu.*

Psalm.

Psalm. 29. Będę ćie wielbił Pánie; álbowiem przyiąłeś mię, i nie ućieszyłeś nieprzyiaćiołow moich, nádemną.

Pánie Boże moy, wołałem do ćiebie, i uzdrowiłeś mię *uzdrowieniem wiecznym* Pánie wyprowádźiłeś, z piekłá, duszę moię, *przeznáczeniem twoim, iáko sie spodźiewam.*

Spiewayćie Pánu, swięći iego, i wyznawayćie, pámiątkę świątobliwośći iego. *Iákoż mam Pánie zápomnieć o świątobliwośći, o godnośći, o dobroći, o tobie sámym, Pánie.*

Zyćie w woli iego *o Pánie, niech że iuż bedźie smierć moiá świątobliwa, w woli twoiey.*

Co zá pożytek we krwi twoiey Pánie, ieżeli z stempuię *ná potempienie wieczne?*

Obroćiłeś płácz moy, w wesele moie, i, otoczyłeś mię wesołośćią.

Pánie Boże moy, ná wieki, wyznawáć ćię będę.

Psalm 30. W tobie Pánie ufałem, niech niebędę záwstydzon ná wieki, w správviedliwośći twoiey, wyzwol mię.

Ná-

Nákłoń ku mnie, uchá twoiego, pospiesz, ábyś mię wyrwał.

Bądź mi zá Bogá obrońcę, i zá Dom ućieczki, ábyś, zbáwionym mię uczynił.

Albowiem męzność moiá, i ućieczká moiá: Ty iesteś, obrońcą moim.

W ręce twoie polecam duchá moiego, odkupiłes mię, Pánie Boże prawdy.

Ja záś w Pánu ufałem, weselić się i ćieszyć będę, w miłośierdźiu twoim.

Weyźrzałeś ná nieudolność moię: nie podałeś mię, w ręce nieprzyiaćielá.

Ustáło w boleśći życie, i látá moie w ięczeniách, *iżalim w kłopdtách i bolach nie żył? álem był tego, i czego gorszego, godźien!*

Ja záś, w tobie ufałem Pánie, rzekłem: Pan moy iesteś ty, w rękách twoich, losy moie.

Oświeć twarz twoię, nád sługą twoim; zbaw mię, w miłośierdźiu twoim: Pánie, niech niebędę zá-

 wsty-

wstydzon, álbowiem wzywałem ćię.

O iak wielka wielkość słodkośći twoiey Pánie, ktorą záchowałeś, tym, co ſię boią ćiebie. *Dość ná mie bedźie kropelká tey ſłodkośći.*

Błogosławiony Pan, álbowiem cudowne uczynił miłośierdźie ſwoie nádemną. *Takiego grześniká, ná drogę zbáwienia prowadząc!*

Kochayćie Páná wſzyſcy święći iego, *kochayćie Páná.*

Mężnie czyńćie, i niech będźie posilone ſerce wáſze, wſzyſcy, co ufaćie w Pánu; *á miánowićie co ze mną poſpołu, konáć bedźiećie.*

Pſalm 31. Błogosławieni ktorych odpuſzczone ſą niepráwośći, i ktorych, zkryte ſą grzechy: Błogosławiony Mąż, ktoremu, nieprzyczytał Pan, grzechu.

Dźień i noc, ućiążona ieſt nádemną, ręká twoiá. *Boć Pánie, uſtáwiczne bole, zćiſnęły mie.*

Grzech moy wyznałem przed tobą, i nieſpráwiedliwośći moiey, nie zátáiłem.

Rze-

Rzekłem: Wyznawáć przećiwko mnie będę, nieſpráwiedliwość moię, Pánu, á ty, odpuśćiłeś niezbożność grzechu moiego.

Ty ieſteś ućieczká moiá, od prześládowánia, ktore okrążyło mię. weſołośći moiá, wyrwiy mie, od tych, co mnie okrążáią.

Rozum dam tobie, i náuczę ćie, ná drodze tey, ktorą poyidźieſz. Umocnię nád tobą, oczy moie. *Oby ſie to ſłowo twoie Pánie zpełniło, w zkonániu moim, drogá moiá, zkonánie moie, ktorą, iuż iuż poydę. umocniże nádemną oczy twoie, miłośćiwie ná mie pátrząiąc.*

Wiele biczow ná grzeſznego, ufáiącego záś w Pánu, miłośierdźie otoczy.

Weſelćie ſię w Pánu, i ráduyćie, ſpráwiedliwi, i wielbćie ſię wſzyſcy, dobrzy ſercem.

Pſalm 32. Weſelćie ſię ſpráwiedliwi w Pánu, dobrym przyſtoi pochwałá *mnie zá grzechy moie karánie, oby tylko, oby tylko nie wieczne.*

Spiewayćie Pánu, pieśń nową:

choć

choćie: Bog, wielkiego zbáwia grzeßniká!

Miłośierdźia Páńſkiego, pełna ieſt ziemiá. *Oto iáko ſie ſpodźiewam, i mnie zbáwi!*

Niech ſię Páná boi, wſzyſtká źiemiá.

Rádá záś Páná, ná wieki trwa! *ktoż z Przeznáczonych, do niebá nie trafi?*

Błogosłáwiony Narod, ktorego ieſt Pánem, Bog iego. Lud, ktory obrał, ná dźiedźictwo ſobie. *Niech i ia do niego należę, Pánie.*

Z niebá weyzrzał Pan, *i obaczył nędznika zchorzałego!*

Oto, oczy Páná, ná boiących ſię go, i ná tych, ktorzy, máią nádźieię, w miłośierdźiu iego.

Duſzá náſzá oczekiwa Páná, álbowiem, pomocnikiem i obrońcą náſzym ieſt.

Albowiem w niem, będźie ſię weſeliło ſerce náſze, i w Imięniu iego świętym, ufáliſmy.

Niech będźie miłośierdźie twoie Pánie nád námi, iáko ufáliſmy w tobie.

Pſalm

Pſalm 33. Błogosłáwić będę Páná, w każdy czás, záwſze chwałá iego, w uſtách moich. *Prágnę ia, i przy zkonániu moim, w uſtách mieć.*

W Pánu niech ſię chwali duſzá moiá.

Wielbćie Páná zemną, i przenośmy Imię iego.

Szukałem Páná, i wysłuchał mię, i ze wſzyſtkich prześládowánia moich, wyrwał mię.

Przyſtempuyćie do niego wſzyſcy, *co ze mną miánowićie, konáć bedźiećie* á bądźćie oświeceni, á twarzy wáſze, nie bedą záwſtydzone.

Ten ubogi wołał, á Pan wysłuchał go, i ze wſzytkich prześládowánia, zbáwił go. *Iam to, ia, ten ubogi.*

Pokoſztuyćie i pátrzćie, álbowiem słodki ieſt Pan: Błogosłáwiony mąż, ktory ma, nádźieię w niem.

Boyćie ſię Páná, wſzyſcy święći iego, álbowiem, niemáſz niedoſtátku, boiącym ſię go.

Szukáiący Páná, nie bedą umnieyſzeni, od wſzelkiego dobrego.

Oczy

Oczy Páńſkie, nád ſpráwiedliwe-mi, i uſty iego, do prośb ich.

Wołáli ſpráwiedliwi, á Pan wy-słuchał ich, i ze wſzyſtkich prze-śládowánia ich, wyzwolił ich.

Tuż ieſt Pan, przy tych, ktorzy, utrapionego ſą ſercá, i pokornych duchem, zbáwi.

Wiele prześládowánia ſpráwie-dliwych, á ze wſzyſtkich tych, wy-zwoli ich Pan.

Strzeże Pan, wſzyſtkich kośći ich. *O dobroći: ia zgniie, á Bog, o popiele mo-im pámietáć będźie!*

Smierć grzeſznych naygorſza. *Oby moiá, dobra, zá łáſką twoią, byłá.*

Odkupi Pan, duſze ſług ſwoich, i niezgrzeſzą wſzyſcy, ktorzy, ufáią w niego.

Pſalm 34. Niech będą záwſtydze-ni, i obawiáią ſię, ſzukáiący duſzy moiey.

Duſzá záś moiá, będźie ſię we-ſeliłá, w Pánu, i będźie ſię ćieſzy-łá, nád, zbáwieniem ſwoim.

Wſzytkie kośći moie, będą mo-wiły: Pánie, kto podobny tobie.

Pánie,

Pánie, kiedyż weyźrzyſz? wy-zwol duſze moię, od złośliwośći.

Wyznawáć ćię będę w Kośćiele wielkim, *w Kośćiele, chwáły twoiey Pá-nie.*

Widźiałeś Pánie, *widźiſz, żem iuż ztrupiał* nie milcz, *á chćiey mie iuż do śiebie záwołáć* Pánie nie oddalay ſię odemnie.

Powſtań, i przybądź ná ſąd moy, Boże moy, i Pánie moy, ná ſpráwę moię.

Sądź mię, według ſpráwiedli-wośći twoiey, Pánie Boże moy, i niech ſię nie rozráduią ná demną, nieprzyiaćiele Duſzy moiey. Niech nie mowią: Ziedliſmy go.

Niech ſię záwſtydzą i obawiáią poſpołu, ktorzy, winſzuią ſobie złego moiego.

Niech mowią záwſze: Niech bę-dźie uwielbiony Pan. *Bądź Pánie u-wielbiony ná wieki.*

Pſalm 35. Pánie, w niebie miło-śierdźie twoie, i prawdá twoiá, áż do Niebios.

Sądy twoie, przepáść wielka! *Strácham ſię ich Pánie.* Lu-

Ludźie i bydlętá, zbáwiſz Pánie *policz mie miłośiernie miedzy niemi.*

Synowie záś ludzcy, w okryćiu ſkrzydeł twoich, ufáć będą.

Będą poieni, od obfitośći domu twoiego, i potokiem roſkoſzy twoiey, nápoiſz ich. *Kiedyż ich zkoſztuie?*

Albowiem u ćiebie ieſt, źrzodło żyćia, w świátłośći twoiey obaczymy świátło. *Ciebie ſámego Boże! A rychłoż?*

Rozćiągniy miłośierdźie twoie, nád tymi, co ſą, proſtego ſercá.

Pſalm 36. Ufay w Pánu á czyń dobrze, á będźieſz ſię pásł w bogáctwách iego. *Prágnę tey páſzy.*

Cieſż ſię w Pánu, á, dać prośby, ſercá twoiego. *Iedná iuż tylko prośbá moia; ábym ſczęśliwie zkonawſzy, ćiebie widźiał, ćiebie miłował, błogoſłáwiennie.*

Obiaw Pánu drogę twoię, á ufay w niem: á on uczyni. *Drogá moiá Pánie, áż ná ſczęśliwą wieczność, ſpraw, ábym tám przyſzedł.*

Bądź poddány Pánu, á modl ſię mu:

Poddáiec ſie Pánie ſtrony żyćiá i śmierći moiey; á proſzę: Bądź mi miłośćiwy.

I oto ieſzcze trochę, á, niebędźie grzeſzniká, i ſzukáć będźieſz mieyſcá iego, á nieznaydźieſz go! *A mnie iák długo ná świećie?*

Ciſzy záś, będą dźiedźiczyli źiemie żyiących, i będą ſię ćieſzyli, w wielośći pokoiu.

Utwierdza záś ſpráwiedliwych Pan. *utwierdz i mnie Pánie, w łáſce twoiey.*

Zna Pan, dni niepokalánych, i dźiedźictwo ich, ná wieki bedźie. *Alem iá Pánie, nie ieſt, ieden z niepokálánych!*

Albowiem grzeſzni zginą. *A coż ze mną bedźie? Daſz Pánie, że bedźie dobrze.*

U Páná, kroki człowieká, będą kierowáne, i drogi iego zechce. *Obyś Pánie záchćiał drogi moiey, ná ſczęśliwą wieczność.*

Gdy upádnie, nie roztrąći ſię: álbowiem Pan, podkłáda rękę ſwoię. *Obyś mi iá Pánie podłożył, ábym, ná wieki nie upádł.* Nie-

Nieſpráwiedliwi będą ukaráni.
O iakiego ia ſie karánia ſpodźiewáć mam! Ale, w twoim miłośierdźiu, ufam Pánie.

Práwo Bogá iego w ſercu iego. *Niechże i w ſercu moim bedźie, áż ná ná wieki.*

Pan záś, nie zoſtáwi go, w rękách iego, i nie potempi go, gdy ſądzony będźie. *Oby mie to, potkáło ſcześćie.*

Oczekiway Páná, á ſtrzeſz drogi iego, á, podwyżſzy ćię. *Czekam i ia ćiebie Pánie, w żyćiu i chorobách moich, kiedyż mie, do widzenia twarzy twoiey, podwyżſzyſz?*

Nieſpráwiedliwi záś zginą poſpołu. *Nie day Panie, ábym do tey zpolecznośći należał*

Zbáwienie záś ſpráwiedliwych od Páná. *Czekam go Pánie, z reku twoich.*

J wzpomagáć ich będźie Pan, i wyzwoli ich, i wyrwie ich od grzeſznikow, i zbáwi ich, álbowiem ufáli w niem. *Vfam i ia, Pánie moy, zbaw mie miłośćiwie.*

Pſalm 37. Pánie w zápálczywośći

śći twoiey nie ſtrofuy mię, álbo w gniewie twoim, niekarz mię.

Nie máſz zdrowia wćiele moim. *Przyimiy Pánie boleśći moie.*

Niepráwośći moie, wzniosły ſię nád głowę moię, i iáko ćiężar ćiężki, ućiążyły ſię nádemną.

Nędznym ſtałem ſię. *Poćieſz mie Pánie, zbáwieniem wiecznym.*

Pánie, przed tobą ieſt prágnienie moie, i ięczenie moie; przed tobą, nie ieſt zákryte. *Sámeſtekánia moie, niech ćie Pánie moy wielbią.*

Serce moie zturbowáne ieſt, opuśćiłá mię śiłá moiá, i świátło oczu moich, i to ſámo, nie ieſt zemną. *Iuż iuż Pánie moy uſtawam! iuż umieram!*

Albowiem, w tobie Pánie, ufałem, ty wysłuchaſz mię, Pánie Boże moy.

Albowiem ia, ná bicze gotowym, i boleść moiá, przed obliczem moim záwſze. *Chceſz mie Pánie poſláć do Czyſcá gotowem ná to, chceſz Pánie w tych chorobách zátrzymáć, gotowem zá łaſką twoią, i ná to; bądź wola twoiá.*

Albowiem, niepráwość moię ò-powiádáć będę, i będę myślił ò grzechu moim. *Ale coż wymyśle? chybá go ty Pánie moy, krwią twoią zgładźiß.*

Nie opuſzczay mię, Pánie Boże moy, nie odſtępuy odemnie, *á miánowićie w zkonániu moim.*

Przybądź ná pomoc moię Pánie, Boże, zbáwięnia moiego.

Pſalm 38. I boleść moiá odnowiłá ſię. *Odnowiłá i boleść ćiáłá moiego, ále, odnawiam i boleść: żem ćię Bogá, niezkończenie dobrego, obráźił.*

Obiaw mi Pánie, koniec moy, i liczbá dni moich, ktora ieſt: *przeſtrzeż mię Pánie, o zkonániu moim.*

Subſtántyia moiá iáko nic przed toba, *dźiś żyie, dźiś umrzeć moge!*

Wſzyſtko prożność, kożdy człowiek żyiący: álbowiem w obráźie przechodźi człowiek. *Oto przechodze i ia, z żyćia tego, ná wieczność!*

A teraz ktore ieſt oczekiwánie moie, iżali nie Pan? *Pan, Pan záiſte, oczekiwanie moie.*

Ze wſzyſtkich niepráwośći moich,

wyrwiy mię, *niech iuż kres będźie, wßyſtkim, niepráwośćiom moim.*

Wysłuchay modlitwy moiey Pánie, i przeproſzęnia moiego, uſzámi przyimiy łzy moie, *á day mi, zá grzechy moie, ſerdecznie zápłakáć.*

Albowiem ia, przychodźien ieſtem u ćiebie, i Pielgrzym, iáko wſzyſcy Oycowie moi: *iuż oni pomárli, ide zá niemi, i wiecey, nie bede ná świećie!*

Pſalm 39. Czekáiąc czekałem Páná, á kiedyż rzekę: Wysłuchał prośby moie, i wywiodł mię z ieźiorá mizeryi, i z błotá *Ciáłá.*

Błogosłáwiony mąż, ktorego nádźieią, ieſt Imię Páńſkie, *i moiá nádźieiá, twoie Imie Pánie, Imie twoie: IESVS.*

Wieleś uczynił, ty Pánie Boże moy, cudow twoich, i myślom twoim, niemáſz, ktoryby był podobnym tobie. *O cudownaż to myśl twoiá Pánie: że i mnie niegodnego, zbáwić chceß!*

Tedy rzekłem: Oto przychodze. *Przychodze ná ſąd twoy Pánie, kiedyż rzeke: Przychodze widźieć, twarz Bogá moiego.*

 Nie-

Niezátáiłem miłośierdźia twoiego, i prawdy twoiey od rády wielkiey. *Choć ći nieudolnie, przećiem o tobie, Bogu moim, z wielą mowił.*

Ty zás Pánie, nieczyń odległych miłośierdźia twoich odemnie, miłośierdźie twoie i prawdá twoiá, záwſze, przyimowáłá mnie. *Niech mię Pánie moy, miłośierdźie twoie przyimie, i do odpoczynku wiecznego.*

Okrążyło mię złe, ktorego liczby niemáſz, obtoczyły mię nieprawośći moie: *zgładź ie Pánie, krwią twoią, zgładź proſzę.*

Rozmnożone ſą, nád włoſy głowy moiey, i ſerce moie, opuśćiło mię: *bo, iákoż ſię, ná ſtráſzny ſąd twoy, ſtáwię?*

Niech ći ſię upodoba Pánie, ábyś mię wyrwał, Pánie, ná porátowánie moie weyźrziy.

Niech ſię obrocą wſtecz, i niech ſię obawiáią, ktorzy, chcą złego mnie, *á miánowićie, w godźinę śmierći moiey.*

Niech ſię ráduią i ćieſzą nád tobą, wſzyſcy, ſzukáiący ćiebie.

Niech

Niech mowią záwſze: Niech będźie wielbiony Pan, ktorzy ſzukáią, zbáwienia iego.

Ja záś żebrak ieſtem, i ubogi, Pan, troſkliwy ieſt o mnie: *o iákoś Pánie, wiele ſtárania, około duſzy moiey poniosł?*

Boże moy nieomieſzkiway, *nieomieſzkiway, w skonániu moim, zmiłowáć ſię nádemną.*

Pſalm 40. Pánie pomoc mi day, ná łożku boleśći moiey, wſzyſtko łoże moie, przewroćiłeś, w niemocy moiey.

Ja rzekłem: Pánie zmiłuy ſię nádemną, uzdrow duſze moie, álbowiem, zgrzeſzyłem tobie.

Nieprzyiaćiele moi, rzekli mi źle: kiedy umrze, i zginie imię iego. *Niech nie ginie imię moie, w Pámięći twoiey, Pánie.*

Ty záś Pánie, zmiłuy ſię nádemną, i wzkrzeſz mię, *wierzę i ſpodźiewam ſię Ciáłá zmartwychwſtánia.*

W tym poznałem, że chćiałeś mię: álbowiem, niebędźie ſię weſelił Nieprzyiaćiel moy, nádemną.

 Po-

Potwierdźiłeś mię, przed oblic-czem twoim, ná wieki, *ábym przed obliczem twoim ſtał, ćiebie miłował, ná wieczność.*

Błogosłáwiony Pan Bog Izráelá, od wiekow, i ná wieki: niech ſię ſtánie.

Pſalm 41. Jáko prágnie Ieleń do żrodeł wod; ták prágnie duſzá mo-iá, do ćiebie Boże.

Prágnęłá duſzá moiá, do Bogá mocnego żywego: kiedy przyidę, i pokażę ſię, przed obliczem Bozkim.

Były mi łzy moie chlebem, w-dźień i w noc, kiedy mowią mi co dźień: kędy ieſt Bog twoy? *Bog moy w niebie! niech ćie tám Pánie moy, nieodwłocznie oglondam.*

Przeyidę do mieyſcá przybytku cudownego, áż, do domu Bożego. *choć by tám Pánie prześć i przez długi Czyśćiec, bom ći go záſłużył, bylem ćie tám, Pánie moy widział.*

Czemu fráſobliwa ieſteś, duſzo moiá, i czemu turbuieſz mię? ufay Bogu, *álbowiem ieſzcze, choć i umrę, wy-znawáć go bede*, boć on zdrowie obli-czá moiego, i Bog moy.

U mnie modlitwá, Bogu żyćia moiego, będę mowił Bogu: Przyi-muiącym mnie ieſteś.

Czemu zápominaſz mię, i cze-mu fráſobliwy ieſtem, gdy trapi mię nieprzyiaćiel moy: przegrażáiąc mi, że mie zwyćięży: ufay w Bogu, *duſzo moiá.*

Pſalm 42. Oſądź mię Boże, i roz-ſądź ſpráwę moię, od narodu nie-świętego: *policzáiąc mię, między, Wy-bránych twoich.*

Albowiem ty ieſteś, Bog, mocą moią; czemus mię odgániaſz? i czemu fráſobliwym zoſtáię, gdy mię trapi, nieprzyiaćiel?

Wypuść świátłość twoię, i praw-dę twoię, one mię prowádźiły, i przyprowádźiły, do gory świętey twoiey, i do przybytkow twoich. *Swiátło wiáry i prawdá iey, te mie, do przybytku twego, przyprowadzáią Pánie.*

J wnidę do ołtarzá *twoiego nie-bieſkiego*, do Bogá, ktory ćieſzy mło-dość moię, *przebaczáiąc grzechy, mło-dośći moiey.*

Chwalić ćię będę ná Cytrze, Bo-

że, Boże moy, *gdy cie, blogosłâwięnie widźieć i miłowáć bede ná wieki.* Czemuś smutna duszo moiá, i czemu, turbuiesz mię? ufay w Bogu álbowiem ieszcze wyznawáć go będę, *chwalić, ná wieki bede.*

Psalm 43. Ty iesteś sam Krol moy, i Bog moy, ktory posyłasz zbáwienia Iákobowi: *day i mnie, zbáwienie, miłośćiwie.*

W Imięniu twoim będźiem gárdźili, nástempuiącymi ná nas.

W Bogu chwaleni będźiemy, *cáły dźień wieczności:* i w Imięniu twoim, będźiem ćię, wyznawáli ná wieki.

Cáły dźień, záwstydzenie moie, przećiwko mnie iest, i zmieszánie twarzy moiey, okryło mię: *boć mie wstyd, wstyd Pánie, żem ćie, żyiąc tu, obrażał!*

Wszystko to przyszło ná mię, *chorobá i bole:* á przedćię, nie zápominam ćię Pánie.

Otoczył nas, ćień śmierći. *Oświeć mie Pánie: wybaw mie Pánie.*

Jżali zápomnieliśmy Imięnia Bogá nászego? Iżali rozszerzyliśmy ręce

ręce násze, do Bogá obcego? *Chybá do ćiebie Pánie.*

On álbowiem zna, zkrytości serca: *bo choćiemći Pánie zgrzeszył, ále przedćie, miłuię ćie nádewszytko.*

Powstań, czemu zásypiasz Pánie, powstań, á nie odrzucay mię do końcá.

Czemuż to twarz twoię odwracasz? zápominasz nędzy nászey, i utrapienia nászego.

Powstań Pánie, pomoż nam, i odkup nas, dla imięnia twoiego.

Psalm 44. Urodźiwy obliczem nád syny ludzkie, *tyś iest, o Boże wćielony, day mi się poznáć, niech ćie oglądam.*

Niech mię przeprowádźi, cudownie práwicá twoiá.

Stolicá twoiá Boże, ná wieki wiekow, *day mi, przy niey stánąć.*

Stánęłá Krolowa ná práwicy twoiey, w száćie złoćistey. *Obymi ná pomoc, w skonániu moim, przybyłá Krolowa Anyelska, i przy mnie stánęłá.*

Psalm 45. Bog nász, ućieczką i dźielnośćią, pomocnik w utrapieniách

niách, ktore nas nálázły názbyt: przeto bać się nie będźiemy, gdy będźie się, turbowáłá źiemiá.

Poświęćił przybytek swoy nay-wyższy. *Vczyń i mnie przybytkiem, twoim Pánie, poświeć mie sobie.*

Pan mocy z námi, przyimie nas, Bog nász.

Przyidźćie, á oglądayćie dźiełá Páńskie, ktore uczynił cudá, ná źiemi, *tákiego do śiebie, grzesznika, pociągiwáiąc!*

Psalm 46. Wszytkie narody, klásk áyćie rękomá, śpieway ćie Bogu w głośie wesołośći: álbowiem Pan wysoki, strászny, Krol wielki, ná wszytkę źiemię.

Spiewayćie Bogu nászemu, śpiewayćie; śpiewayćie Krolowi nászemu, śpiewayćie.

Krol wszystkiey źiemi, Bog!

Psalm 47. Wielki Pan, i chwalebny bárzo, w mieśćie Bogá nászego ná gorze świętey iego. *day mi Pánie do tego Miástá, na te gore twoie wniść.*

Jákośmy słyszeli *przez wiare*, ták ogla-

glądamy *przez widzenie błogosłáwione*, w mieśćie Páná zástępow, w Mieśćie Bogá nászego, Bog ufundował go ná wieki.

Według Imięnia twego Boże, ták i chwałá twoiá, ná gránice źiemie; spráwiedliwośći, pełna iest práwicá twoiá.

Ten iest Bog, Bog nász ná wieki, i ná wieki wiekow; on, będźie nas rządźił ná wieki.

Psalm 48. J zostáwią obcym bogáctwá swoie. *Moie bogáctwá: Duszá moiá, tęć, oddáie, Pánie.*

Jáko owce w piekle położeni są, śmierć pożyráć ich będźie. *A ia Pánie, spodźiewam się, prágne, ná wieki ćię milowáć, ná wieki, tobie służyć.*

Albowiem, Bog odkupi duszę moię, z władzy piekłá, gdy weżmie mię. *Przygárniyże dusze moie do śiebie Pánie.*

Gdy zginie, nie weżmie z sobą wszytkiego, i, nie stąpi z niem, chwałá iego. *Gárdzęż Pánie wszytkiemi doczesnośćiámi, á chwały twoiey, z sercá prágne.*

Psalm

Pſalm 49. Od wzchodu słońcá, áż do zachodu, z Syonu pozor ozdoby iego.

J opowiádáć będą niebioſá, ſpráwiedliwość iego; álbowiem Bog sędźią ieſt.

Bog twoy ia ieſtem. *Bądź że mi Pánie, Bogiem moim, w zkonániu moim, i ná wßytke wieczność.*

Ofiáruy Bogu ofiárę, chwały: Odday naywyżſzemu żądze twoie. *A moiá iedyna żądza, iedyny ślub: miłowáć ćie Pánie, ná wieki.*

J wzyway mię w dźień utrapienia, wyzwolę ćię i ſzánowáć mię będźieſz. *Wzywám ćie Pánie, wyzwol mie miłośćiwie, niech ćie czcze ná wieki.*

Grzeſznikowi záś, rzekł Bog: Czemu ty opowiádaſz ſpráwiedliwośći moie? *Temu Pánie, że ćie przeprośić chce, że ćie, miłowáć chce, ná wieki!*

Toś czynił, á milczałem. *Milczałeś Pánie, i ćierpiałeś mi, chociem ćie obrážał! niech ći to nágrodzę, ſłużąc ći, i miluiąc ćie, ná wieki.*

Ofiá-

Ofiárá chwały czćić mię będźie. *Prágnę ia, Pánie, przez wßytke wieczność ofiárowáć,* i tám drogá, kędy pokáżę mu, zbáwienie Boże. *Day mi Pánie ná tę drogę nápáść, pokaż mi to zbáwienie, ábym oglądáł twarz twoię.*

Pſalm 50. Zmiłuy ſię nádemną Boże, według wielkiego miłośierdźia twego i według wielkośći miłośierdźia twoiego, zgładź niepráwość moię.

Więcey obmiy mię, od niepráwośći moiey, i od grzechu moiego oczyść mię. *Oczyść krwią twoią, wolali twoiá, oczyść i ogniem Czyſcowym.*

Albowiem niepráwość moię ia uznawam, i grzech moy przećiwko mnie ieſt, záwſze. *Oby nie był, przećiwko mnie, ná wieki.*

Tobie ſámemu zgrzeſzyłem, i złość przećiwko tobie uczyniłem. *Doſyć, ách doſyć! żem przećiwko tobie ſámemu zgrzeßył: bom zgrzeßył, przećiwko dobru naywyżßemu!*

Albowiem, w niepráwośćiách poczęty ieſtem, i w grzechách poczęłá mię

łá mię, Mátká moiá. *Dopierożem ta ich, źle żyiąc, przyczynił!*

Słuchowi memu dáſz weſele, i rádość, *wzywáiąc mie do chwały twoiey*, i rádowáć ſię będą kośći upokorzone, *gdy ożywiſz, ná zmartwychwſtániu, ćiáłá náſze.*

Serce czyſte ztworz wemnie Boże, i duchá práwego, ponow, we wnętrznośćiách moich.

Nie odrzucay mię, od twarzy twoiey, *day, ábym ią oglądał*, i duchá twego świętego, *łáſki twoiey świętey*, nie oddalay odemnie.

Odday mi weſołość, zbáwięnia twoiego, *niech ſie Pánie z ćiebie, ćieſzę ná wieki.*

J niezbożni, do ćiebie ſię náwrocą, *miedzy ktorymi, i ia, ieſtem Pánie.*

Sercem zkruſzonym, i upokorzonym, Boże nie wzgárdźiſz.

Uczyń mi dobrze Pánie, w dobrey woli twoiey.

Pſalm 51. Obym był Pánie, *iáko oliwa żyzna, w domu Bożym, ufałem w miłośierdźiu Boſkim*, ná wieczność, i ná wieki wiekow.

Będę

Będę ćię wyznawał ná wieki, álbowiem uczyniłeś; *uczyniłeś mi tak wiele iuż dobrego, uczyniſz mie ieſzcze uczeſtnikiem, chwały twoiey. Day to Pánie, day to Pánie.*

Będę oczekiwał, Imięnia twoiego, álbowiem, dobre ieſt, przed obliczem świętych twoich, *day mi też tego dobrá záżyć.*

Pſalm 52. Rzekł głupiec w ſercu ſwoim: nie máſz Bogá. *Fałſz: falſz: ieſt Bog, i żyie na wieki.*

Záwſtydzeni ſą: álbowiem Bog, wzgárdźił ich, *nie gárdź że mną Pánie moy, ná wieki.*

Pſalm 53. Boże w Imięniu twoim, zbáwionym mię uczyń, i w mocy twoiey, ſadź mię.

Mocni, ſzukáli duſze moiey, *wyzwol mie od nich, Pánie.*

Oto bowiem Bog, pomaga mi, i Pan, przyimuie duſzę moię. *Przyimiy że ią Pánie.*

Oddal Pánie, złe, od nieprzyiaćioł moich; *ktorym, dla miłośći twoiey odpuſzczam.*

Ze wſzytkiego utrapienia wyrwałeś,

wałeś mię, *wyrwiy, i z ćiężkośći żkonánia.*

Psalm 54. Wysłuchay Boże, modlitwy moie, i niegardź, przeproszęniem moim.

Serce moie, zturbowáne ieſt we mnie, i boiaźń śmierći pádłá ná mnie.

Boiaź i drżenie, przyszły ná mię, i okryły mię ćięmnośći. *Tylko od ćiemnośći wiecznych, broń mie, Pánie.*

J rzekłęm: ktoż mi da ſkrzydłá, iáko gołębice, i polecę, i odpocznę.

Czekałem tego, ktory mię zbáwionym uczynił, *A kogoż? ciebie Pánie moy ukrzyżowány.*

Niech przyidźie śmierć ná tych, co ćię nie kocháią Pánie, i niech zſtempuią do piekłá, żyiąc.

Ja záś do Bogá wołałem, á Pan, zbáwi mię.

Rzuć ná Páná ſtáránie twoie. *Rzucam Panie zbáwienie moie, ná niezkończone miłosierdźie twoie, ná nieprzebrane, zaſługi, Syná twego.*

Psalm 55. Zmiłuy ſię nádemną Boże: álbowiem, podeptał mię nieprzyiaćiel, *duſze moiey.* Wie-

Wiele woiuiących przećiwko mnie.

W Bogu ufałem, nie będę ſię bał, co uczyni mi *ćiáło, w ktorym żyiąc, Bogá mego, obrážałem!*

Zá nic zbáwionymi ich uczyniſz: *bo coż ſą zá zaſługi náſze, w porownániu, do ſczęśliwey wiecznośći?*

Oto poznałem, álbowiem Bog moy, ieſteś.

We mnie ſą Boże śluby moie, ktoreć oddam, *to ieſt duſze i ćiáło moie, ktoremi, chcęć ſłużyć, ná wieki.*

Wyrwieſz, Duſzę moię z śmierći, i nogi moie, od upadku, ábym, podobał ſie Bogu, w świátłośći żyiących. *Niech ći ſie podobam Panie moy, niech mi tá świátłość, záiáśnieie.*

Psalm 56. Zmiłuy ſię nádemną Boże, zmiłuy ſię nádemna, álbowiem, w tobie ufa duſzá moiá.

J w ćieniu ſkrzydeł twoich, ufáć bedę.

Bedę wołał, do Bogá naywyżſzego, Bogá, ktory dobrze mi uczynił.

Posłał z niebá, i wyzwolił mię.

 Po-

Posłał Bog miłośierdźie ſwoie, i wyrwał duſzę moię, zpośrodká Lwiąt.

Wynoś-ſię nád niebioſá Boże, i ná wſzytkę żiemię, chwałá twoiá.

Gotowe ſerce moie Boże, gotowe ſerce moie.

Uwielbione ieſt, áż do niebios, miłośierdźie twoie.

Pſalm 57. Jżaliż niemáſz pożytku ſpráwtedliwemu? iżaliż, nie ſądźi ich Bog, ná żiemi?

Pſalm 58. Wyrwiy mię od Nieprzyiaćioł moich, Boże moy, i od powſtáiących ná mię, wyzwol mię.

Oto, ułápili duſzę moię, wyrwiy mię Pánie, z ręku ich.

Powſtań, ábyś potkał mię Pánie, i oglądaj, *nędze moie, á ſerce, do ćiebie obrocone.*

Bog przyimuiącym mnie ieſt, Bog moy, miłośierdźie iego, uprzedźi mię.

Ja záś będę wyſpiewywał moc twoię, i będę wywyżſzał ráno, miłośierdźie twoie. Albowiem ſtałeś ſię przyimuiącym mnie, i ućieczką

moią, w dźień utrapienia mego.

Pſalm 59. Rozgniewałeś ſię, i zmiłowałeś ſię nád námi.

Zbaw mię práwicą twoią, i wysłuchay mię.

Day nam pomoc w utrápieniu.

Pſalm 60. Gdy cknyło ſobie ſerce moie, ná opoce *wiáry, ná opoce męki twoiey*, wywyżſzyłeś mię.

Prowádźiłeś mię; boś ſię ſtał, nádźieią moią, wieżą mocną, od oblicza nieprzyiaćielá.

Będę mięſzkał, w przybytku twoim ná wieki, będę ochroniony, w przykryćiu ſkrzydeł twoich.

Ty Boże moy, wysłuchałeś modlitwę moię, dałeś dźiedźictwo, boiącym ſię Imięnia twego.

Ták Pſalm będę mowił, Imieniu twemu, ná wieki wiekow, ábym oddawał śluby moie, odedniá do dniá.

Pſalm 61. Jżali Bogu, poddána nie będźie duſzá moiá: álbowiem, od niego zbáwienie moie.

Albowiem, i ſam Bog moy i Zbáwićiel moy, obrońcá moy, nie będę poruſzon więcey.

Bogu badż podległa Duſzo moiá: álbowiem, od niego ćierpienie moie. *On mie temi bolámi, miłośćiwie karze.*

W Bogu zbáwienie moie, i chwałá moiá: Bog pomocy moiey, i nádźieiá moiá, w Bogu ieſt.

Miyćie w niem nádźieie, wſzelkie zgromádzenie ludźi: wyliyćie przed niem ſercá wáſze, Bog, pomocnik náſz ná wieki.

W Bogáctwách choć będźiećie opływáli, niechćieyćie ſercá przykłádáć. *Całym świátem, Pánie moy gárdze, ſerce moie, do ćiebie obrácam.*

To dwoie słyſzałem: że władza u Bogá ieſt, i u Páná miłośierdźie: że ty oddaſz kożdemu, według, ſpraw iego.

Pſalm 62. Boże Boże moy, do ćiebie, od ráná czuię.

Albowiem, lepſze ieſt miłośierdźie twoie, nád żyćia: uſtá moie, chwalić ćię będą.

Ták, błogosłáwić ćię będę, w żyćiu moim, i w Imięniu twoim, podnośić będę, ręce moie.

W przy-

W przykryćiu ſkrzydeł twoich, weſelić ſię będźie. Przylgnęłá duſzá moiá zá tobą, mnie przyięłá, práwicá twoiá.

Pſalm 63. Wysłuchay Boże, modlitwę moię, kiedy ćię proſzę: od boiáżni nieprzyiaćielá, wyrwiy, duſzę moię.

Obroniłeś mię, od zgromádzenia złośliwych.

Będźie ſię weſelił ſpráwiedliwy, w Pánu, i będźie miał nádźieię w niem, i będą pochwaleni, wſzyſcy, práwego ſercá

Pſalm 64. Tobie przyſtoi Hymn, Boże, w Syonie, i tobie oddány będźie, ślub w Ieruzalem. *W Ieruzalem niebieſkim, ślub ći oddawáć bede: ślub widzenia, i miłowánia ćiebie, ná wieki!*

Wysłuchay modlitwę moię: do ćiebie, wſzelkie ćiáło przyidźie. *Nikt tu, wiekowáć nie bedźie!*

Niezbożnośćiom náſzym, Ty przebaczyſz.

Błogosłáwiony, ktorego obrałeś, i wźiąłeś, będźie mieſzkał w przyśionkách twoich.

Bę-

Będźiem nápełnieni w dobrách domu twoiego: *bo, czegoż nie dostáie w Niebie!*

Wysłuchay nas Boże, Zbáwićielu nász, nádźieio wszytkich gránic źiemie, i ná morzu dáleko.

Psalm 65. Wesel się w Bogu, wszytkáźiemio: Psalm mowćie Imięniu iego, i dayćie cześć, sławie iego.

Mowćie Bogu: iáko strászne są dźiełá twoie Pánie! *Ale, i o iak wielkie miłośierdźie twoie!*

Wszystká źiemiá niech ći się kłánia, niech śpiewa tobie, Psalm niech mowi, Imięniu twemu.

Przyidźćie á oglądayćie, dźiełá Bozkie, strászny w rádách, nád synámi ludzkiemi. *O Pánie, niech mię ćieszą, rády twoie, o zbáwieniu moim.*

Tám weselić się w niem będźiemy.

Pánuie w mocy swoiey ná wieki: oczy iego ná narody pátrzą, *o weyźrzy Pánie, i ná mąie miłośćiwie.*

Błogosławćie Narody Bogá nászego, i słyszny uczyńćie, głos chwały iego.

Po-

Położył duszę moię ná żyćie, i nie dał się wzruszyć, nogom moim. *bo, da mi iáko się spodźiewam, żywot wieczny.*

Przyidźćie, słuchayćie, i opowiem, wszyscy ktorzy się boićie Bogá, iák wielkie rzeczy, uczynił, Duszy moiey!

Błogosławiony Bog, ktory, nie oddalił modlitwy moiey, i miłośierdźia swoiego odemnie.

Psalm 66. Bog, niechay się zmiłuie nád námi, i błogosławi nam, niech rozświeći, twarz swoię nád námi, i niech zmiłuie się, nád námi.

Niech ćię wysławiáia Národy Boze, niech ćię wysławiáią, wszytkie Národy.

Niech się weselą, i ráduią Národy: Albowiem, sądźis Národy, w sprawiedliwośći.

Niech nas błogosławi Bog, Bog nász, niech nas błogosławi Bog, i niech się go boią, wszytkie granice źiemie.

Psalm 67. Niech powstánie Bog, i roz-

i rozproſzą ſię Nieprzyiaćiele iego, nich ućiekną, ktorzy go nienáwidzą, od twarzy iego.

Jáko uſtawa wiátr, niech uſtáną; iáko płynie woſk przy obecnośći ogniá, niech ták giną grzeſznicy, *to ieſt: duſzy moiey nieprzyiaćiele*, od obliczá Boſkiego.

A ſpráwiedliwi, niech ſię bánkietuią, i weſelą przed obliczem Bozkiem, i ćieſzą ſię w wełołośći.

Spiewayćie Bogu, Pſalm mowćie Imięniu iego, Pan, Imię iego.

Weſelćie ſię przed obliczem iego, Oycá śierot, i ſędźiego wdow.

Bog, ktory czyni, áby mięſzkáli iednego obyczáiu, w domu. *Obym Pánie, tego domu, i ia, obywátelem zoſtał!*

Ktory wyprowádza więźniow w mężnośći, *wyprowadź i mnie Pánie, z więźienia grzechow, z więźienia, ćiáłá tego.*

Błogosłáwiony Pan codźiennie, ſzczęśliwą drogę uczyni nam, Bog zbáwienia náſzego, *á ktoraż droge? droge ſczęśliwey wieczności!*

Bog

Bog náſz, Bog zbáwionych czyniący, i Páná Páná, wyśćie śmierći. *Day mi to Pánie, wyśćie, ſczęśliwe.*

W Kośćiołách, błogosławćie Bogá Páná.

Potwierdz to Boże, co ſpráwiłeś w nas.

Kroleſtwá źiemie ſpiewayćie Bogu, Pſalm mowćie Pánu, Pſalm mowćie Bogu, ktory, wſtąpił ná Niebiosá niebios, ná wzchod Słońcá.

Dayćie chwałę Bogu, wſpániáłość iego, i moc ná obłokách.

Cudowny Bog, w świętych ſwoich, Bog Izráelá, on da moc i mężtwo ludowi ſwemu, błogosłáwiony Bog.

Pſalm 68. Zbáwionym mię uczyń, Boże.

Uſtáły oczy moie, gdy ufam, w Bogu moim.

Rozmnożyli ſię nád włoſy głowy moiey, ktorzy, nie náwidźili mię dáremno.

Boże, Ty wieſz głupſtwo moie, i grzechy moie, do ćiebie, nie ſą zákryte.

Niech

Niech ſię niewſtydzą dla mnie, *świeći Pátronowie moi*, Pánie Pánie cnot, niech ſię nie wſtydzą dla mnie, ktorzy, ſzukáią ćię, Boże Izráelá.

Zárliwość domu twoiego, ztrawiłá mię. *A ztrawiłáż?*

Ja záś modlitwę moię, do ćiebie Pánie: Czás upodobánia Boże *niechći ſie Pánie upodobá, w duſʒy moiey.*

W Wielkośći miłośierdźia twoiego wysłuchay mię, w prawdźie zbáwięnia twoiego, wyrwiy mię z błotá, ábym nie ulgnął, wyzwol mię od tych, ktorzy, nienáwidzą mię.

Wysłuchay mię Pánie, álbowiem, łáſkáwe ieſt miłośierdźie twoie, według wielkośći litośći twoich, weyźrziy ná mię.

J nie odwrácay twarzy twoiey, od dźiećięćiá twoiego: álbowiem, utrapiony ieſtem, prędko wysłuchay mię.

Przybądź duſzy moiey, i wyzwol ią.

Ty wieſz, co mi zárzucáią, i o co ſię wſtydzę.

Ktoryby poćieſzył, i nie ználazłem: *chybá ćiebie Pánie moy.* Ja

Ja záś ubogi ieſtem, i boleiący, zbáwienie twoie Boże, przyięło mię. *Oby przyięło!*

Będę chwalił Imię Bozkie z pieniem, i wielbić go będę, z chwałą.

Szukayćie Bogá, á będźie żyłá, Duſzá wáſzá.

Albowiem wysłuchał ubogich Pan, i związánych ſwoich, nie wzgárdźił.

Niech go chwalą niebioſá, i źiemiá, morzá, i wſzyſtko, co ſię w nich czołga.

Ktorzy kocháią Imię iego, będą mięſzkáli w Syonie *Niebieſkim.*

Pſalm 69. Boże ná pomoc moię przybądź. Pánie, ná pomoc moię poſpieſz.

Niech ſię ráduią, i weſelą w tobie, wſzyſcy, ktorzy ſzukáią ćię: i niech mowią záwſze: Niech będźie wielbiony Pan.

Ja záś, potrzebny i ubogi ieſtem, Boże, pomoż mi.

Pomocnikiem moim, i wybáwiáiącym mię, ieſteś ty: Pánie nie omięſzkiway.

Pſalm

Pſalm 70. W tobie ufałem, niebędę záwſtydzon ná wieki, w ſpráwiedliwośći twoiey, wyzwol mię, i wyrwiy mię.

Nákłoń do mnie uchá twoiego, i zbaw mię.

Bądź mi zá Bogá obrońcę, i zá mieyſce obronne, ábyś, zbáwionym mię uczynił.

Albowiem, umocnienie moie, i ućieczká moiá, ieſteś, Ty.

Pánie, nádźieio moiá, od młodośći moiey, od wnętrznośći Mátki moiey, Ty ieſteś, obrońcą moim.

W Tobie, ſpiewánie moie záwſze, iáko cud ſtałem ſię wielom, á Tyś pomocnik mocny. *Stałem ſię cudem: iż tákiego grzeſʃniká, do śiebie przyćiągaſʃ!*

Niech ſię nápełnia uſtá moie chwałą, ábym ſpiewał chwałę twoię, cáły dźień, wielkość twoię.

Nie odrzucay mię w czáśie ſtárośći, gdy uſtánie dźielność moiá, nie opuſzczay mię. *dopieroż, nie odrzucay mie w zkonániu moim.*

Boże, nie oddalay ſię odemnie, Boże

Boże moy, ná pomoc moię weyżrziy.

Niech ſię okryią zámięſzániem, i wſtydem, ktorzy mi ſzukáią złego.

Ja záś záwſze ufáć będę, i przydawáć, do wſzelkiey chwały twoiey.

Wnidę w możnośći Páná, Pánie, pámiętáć będę, ná ſpráwiedliwość twoię ſámę.

Boże, uczyłeś mię od młodośći moiey, i áż do tąd, będę powiádał, cudá twoie.

Aż do ſtárośći, i ſtárośći, *i owʃem, áż do zkonánia moiego,* Boże nie opuſzczay mię.

Boże ktoż podobny tobie?

Rozmnożyłeś wielmożność twoię, i obroćiwſzy ſię, poćieſzyłeś mię.

Będą ſię weſeliły, uſtá moie, gdy ſpiewáć ći będę, i duſzá moiá, ktorą odkupiłeś.

Pſalm 71. J kłániáć mu ſię bedą, wſzyſcy Krolowie źiemie, wſzytkie Narody, służyć mu będą.

Od-

Odpuśći ubogiemu i nędznemu, i duſze ubogich, zbáwione uczyni.

Niech będźie błogosłáwione Imię iego, ná wieki, i przed słońcem, trwa, Imię iego.

J błogosłáwione będą w niem, wſzytkie pokolenia żiemie, Národy wſzytkie, wielbić go będą.

Błogosłáwiony Pan Bog Izráelá, ktory, czyni cudá, ſam.

J błogosłáwione, Imię Máieſtatu iego, ná wieki, i będźie nápełniona, Máieſtatem iego, wſzyſtká żięmiá. *Niech ſie ſtanie, niech ſie ſtánie: boć życzeć Pánie, áby ći, cáły świát ſłużył, ćiebie chwalił.*

Pſalm 72. Jáko dobry Izráelá Bog, tym, ktorzy, práwego ſą ſercá.

Jáko bydlęćiem ſtałem ſię u ćiebie: á ia, záwſze z tobą; *nie byłemći, ále, bydź prágnę!*

Trzymałeś práwą rekę moię, i w woli twoiey, prowádźiłeś mię, i z chwała przyiąłeś mię. *Przyimiy Pánie, z chwałą wieczną, ktorey ſie z reku twoich, ſpodźiewam.*

Cożálbowiem ieſt w niebie, álbo od

od ćiebie, czego chćiałem, ná żiemi?

Uſtáło ćiáło moie, i ſerce moie, Bog ſercá moiego, i cześć moiá, Bog ná wieki.

Mnie záś bydż przy Bogu, dobra ieſt rzecz, kláść w Bogu moim, nádźieię moię.

Pſalm 73. Rozgniewáłá ſię zápálczywość twoiá, nád owcámi, páſze twoiey.

Pámiętay Pánie, ná żebránie moie, i ná duſzę moię, ktorą, ośiągnąłeś od początku.

Bog záś, Krol náſz, przed wieki.

Twoy ieſt dźień, i twoiá ieſt noc, ty uczyniłeś iutrzenkę i słońce.

Ty uczyniłeś wſzytkie gránice żiemie, láto i wioſnę, ty ſpráwiłeś.

Nie dáway beſtyom, duſze wyznawáiących ćiebie, i duſz ubogich twoich, nie zápominay do końcá.

Ubogi i nędzny, chwalić będą, Imię twoie.

Powſtań Boze, ſądż ſpráwę twoię.

Pſalm 74. Będźiem ćię wyznawáli

wáli Boże, będźiemćię wyznawáli, i wżywáli, Imięnia twoiego.

Będźiem opowiádáli cudá twoie, gdy czás wezmę, ia ſpráwiedliwośći ſądźić będę. *Dopieroż grzechy moie.*

Rzekłem niepráwym: niechćieyćie nie prawie czynić, Bog ſędźia ieſt, tego upokrzy, tego wywyżſzy.

Ja záś, będę opowiádał ná wieki: Będę ſpiewał Bogu Iákobowemu.

Pſalm 75. Jáwny w ludzkiey źiemi Bog, w Izráelu, wielkie Imię iego.

Stáło ſię w pokoiu, mieyſce iego, i pomięſzkánie iego, w Syonie. *á mnie, dokąd Pánie, ná wieczność zkażeſz?*

Oświecáiącyś ty ieſt cudownie, ná gorách wiecznośći, *záprowadź mie tám Pánie, oświeć mie tám Pánie.*

Ty ſtráſzny ieſteś, á ktoż oprze ſię tobie? od tad gniew twoy:

Z Niebá, słyſzny uczyniłeś ſąd, źiemiá zádrżáłá; *bo, ktoż Pánie, ſądow ſie twoich nie przeleknie!*

Ofiáruyćie i oddawayćie Pánu Bogu

Bogu wáſzemu ſtráſznemu, i ktory odbiera duchá Xiążętom, ſtráſznemu, u Krolow źiemie.

Pſalm 76. Głoſem moim, do Páná wołałem, głoſem moim do Bogá. i przybył mi.

W dźień utrapienia moiego Bogá ſzukałem.

Niechce ſię ućieſzyć duſzá moiá, pámiętny byłem ná Bogá, i ućieſzyłem ſię.

Pámiętałem ná dni dawne, i roki wieczne, ná mysli miałem.

Jżali ná wieki odrzući Bog, i nie uczyni, áby, ieſzcze ublagáńſzym był.

Albo, áż do końcá miłośierdźie ſwoie odetnie, od pokolenia i pokolenia?

Albo, zápomni zmiłowáć ſię Bog? álbo, zátrzyma w gniewie ſwoim, miłośierdźia ſwoie?

Ktoż Bog wielki, iáko Bog náſz! tyś ieſt Bog, ktory czyniſz cudá.

Przeprowádźiłeś iáko owce lud twoy, *przeprowadź i mnie, áż, ná ſcześliwą wieczność.*

Pſalm 77. Niech pokładáią w Bogu nádźieię ſwoię, i nie zápomináią dźieł Bozkich.

Chlebá Anyelſkiego pożywał człowiek: *bądź pochwalon Pánie, żeś mie, ćiáłem i krwią twoią, ták wiele rázy, pośilił.*

Nie ſą oſzukáni od prágnienia ſwoiego. *Prágnę i ia Pánie, ćiebie, ná wieki miłowáć, niech ſie to prágnienie moie, wypełni.*

On zás ieſt miłośierny, i miłośćiwym ſtánie ſię grzechom.

Wzpomniał, że, ćiáło ieſteſmy.

Pſalm 78. Pokiż Pánie będźieſż ſię gniewał, áż do końcá zápali ſię, iáko ogień, żárliwość twoiá.

Niepámiętay ná nieprá wośći náſze dawne, niech prędko uprzedzą nas, miłośierdźia twoie.

Pomoż nam Boże, Zbáwićielu náſz, idla chwały Imięnia twego, Pánie, wyzwol nas, i bądż miłośćiwy, grzechom náſzym, dla Imięnia twoiego.

My zás, ieſteſmy lud twoy, i owce paſzy twoiey. *paſży Nayświętſzegó*

Sákrámentu, wyznawáć ćię będźiemy ná wieki.

Pſalm 79. Ktory śiedźiſz ná Cherubinách, pokaż ſię.

Przyidź, ábyś zbáwionymi, nas uczynił.

Boże náwroć nas, i pokaż twarż twoię, i zbáwieni będźiemy.

Pánie Boże záſtempow, pokiż ſię będźieſz gniewał, ná prośbę ſługi twoiego?

Weyżrziy z niebá, i obacz, i náwiedź *grzeſznika twoiego.*

Nie odſtempuiemy od ćiebie, ożywiſz nas, i Imienia twoiego, wżywáć będźiemy.

Pſalm 80. Weſelćie ſię Bogu pomocnikowi náſzemu, ſpiewayćie Bogu Iákobowemu.

W utrapieniu wołałeś do mnie, i, wyzwoliłem ćię.

Ja bowiem, ieſtem Pan Bog twoy, *bądź mi Bogiem, Pánie moy.*

Nákarmiłeś ich z tłuſtośći zboża. *Nákarmiłeś mie, Pánie, Ciálem twoim, nápoiłeś mie, krwią twoią.*

A wy, iáko ludźie umrzećie, iá-

ko ieden z Xiążąt, upádniećie!

Pſalm 81. Powſtań Boże, oſądź *te duſze, ábyś w niey dźiedźiczył, áż ná wieki!*

Pſalm 82. Boże, ktoż podobny tobie będźie?

Niech ſię záwſtydzą i poturbuią, ná wieki wiekow, niech ſię zmieſzáią i zginą, *wſzyſcy nieprzyiaćiele, Duſzy moiey.*

Niech poznáią, że Imię tobie: Pan, Tyś ſam naywyżſzy, we wſzyſtkiey źiemi.

Pſalm 83. Jáko kocháne przybytki twoie Pánie cnot, Prágnie i uſtawa Duſzá moiá, do przybytkow Páńſkich.

Serce moie, i ćiáło moie, urádowáły ſię, do Bogá żywego.

Błogosłáwięni, ktorzy mięſzkáią w domu twoim Pánie, ná wieki wiekow, chwalić ćię będą.

Błogosłáwiony Mąż, ktoremu ieſt pomoc od ćiebie.

Będźie widźiány, Bog Bogow, w Syonie. *O Pánie, dayże miłośćiwie, i mnie ſię widźieć.*

Pánie

Pánie Boże cnot, wysłuchay modlitwę moię, uſzámi przyimiy, Boże Jákobá.

Obrońco náſz, pátrz Boże, i weyrziy, ná twarz Chryſtuſá twoiego. *zá nas uplwáná, upoliczkowáná.*

Lepſzy ieſt dzień ieden, w przyśionkách twoich, nád Tyśiace!

Łáſkę i chwałę, da Pan. *day obie, miłośćiwie.*

Błogosłáwiony człowiek, ktory, ufa w niem.

Pſalm 84. Po błogosłáwiłeś Pánie źiemi twoiey, *pobłogoſław i duſzy moiey.*

Odpuśćiłeś nieprawość ludu twoiego, *odpuść i moie:* zkryłeś wſzyſtkie grzechy ich; *zátop i moie, w ránach Syná twoiego.*

Uśmierzyłeś wſzyſtek gniew twoy; *nie gniewáy ſię, i ná mnie, Pánie.*

J oddal gniew twoy, od nas.

Jżali, ná wieki, gniewáć ſię ná nas będźieſz?

Boże, ty náwroćiwſzy ſię ożywiſz nas, i lud twoy, będźie ſię weſelił w tobie.

 Po-

Pokaż nam miłośierdźie twoie, i zbáwienie twoie, day nam.

Słucháć będę co mowić będźie we mnie Pan moy: álbowiem mowić będźie, pokoy ludowi ſwemu. *Day Pánie, i duſzy moiey odpoczynek wieczny.*

Albowiem Pan uczyni łáſkáwość, á ziemiá náſzá, da owoc ſwoy. *Niech i z duſzy moiey, ma pożytek, Bog moy.*

Pſalm 85. Nákłoń Pánie uchá twoiego, i wysłuchay mię.

Strzeż duſze moiey, álbowiem, święty ieſtem, *i owſzem ſtrzeż Pánie duſzy moiey, bo grzeſznik ieſtem.* Zbáwionym uczyń ſługę twoiego, Boże moy, ufáiącego w tobie.

Zmiłuy ſię nádemną Boże, uweſel duſzę ſługi twoiego: álbowiem, do ćiebie Pánie, duſzę moię, podniosłem.

Albowiem, Ty Pánie, słodki ieſteś, i łáſkáwy, i wielkiego miłośierdźia, nád wſzyſtkimi, co ćię wżywáią.

Uſzymá przyimiy Pánie modlitwę moię, i przybądź ná głos, proſzęnia moiego.

W dźień

W dźień utrapienia moiego, wołałem do ćiebie: álbowiem wysłuchałeś mię. *ták wiele rázy, wyſłuchałeś Pánie!*

Niemáſz podobnego tobie, między Bogámi, Pánie, i niemáſz, według dźieł twoich.

Wſzyſtkie narody, ktoreś *ſczegolnie ſobie* uczynił, *przez przeznáczenie twoie wieczne,* i przyidą, i kłániáć ſię będą, przed tobą, Pánie, i chwalić będą, Imię twoie.

Albowiem, wielki ieſteś ty, i czyniacy cudá, Ty ieſteś Bog, ſam.

Prowadź mię Pánie, w drodze twoiey: *w drodze ſczęśliwey wieczności,* i wnidę w prawdźie twoiey, *do chwały wieczney.*

Niebh ſię weſeli, ſerce moie, áby ſię bało, Imięnia twoiego.

Wyznawáć ćię będę, Pánie Boże moy, cáłym ſercem, i wielbić będę, Imię twoie, ná wieki.

Albowiem, miłośierdźie twoie, wielkie ieſt nádemną.

Boże, nieſpráwiedliwi, *nieprzyiaćiele Duſzy moiey,* powſtáli ná mię.

 A ty

A ty Pánie Boże, litośćiwyś, i miłośierny, ćierpliwy, i wielkiego miłośierdźia.

Weyźrziy ná mię, i zmiłuy śię nádemną, i zbáwionym uczyń, Syná, niewolnicy twoiey, *Bogá Rodźicy Pánny.*

Uczyń mi znák ná dobre, áby widźieli, ktorzy mię nie náwidzą, i záwstydźili śię, álbowiem, Ty Pánie, pomogłeś mi, i poćieszyłeś mię.

Psalm 86. Chwalebne rzeczy powiedáne są o tobie, miásto Boże.

Jáko weselących śię wszytkich, pomieszkánie iest, w tobie.

Psalm 87. Pánie Boże zbáwięnia moiego, w dźień wołałem, i w nocy, przed tobą.

Niech wnidźie, przed oblicze twoie, modlitwá moiá, nákłoń uchá twoiego, do prosby moiey.

Nápełniona iest złym, duszá moiá, i żyćie moie, do piekłá śię zkłoniło.

Nádemną umocniłá śię zápálczywość twoiá, i wszytkie wáły twoie, zprowádźiłeś ná mię.

Woła-

Wołałem do ćiebie Pánie, dźień cáły: *á ieżeli nie wołałem, teraz to nágradzam* rozszerzyłem do ćiebie ręce moie, *rozszerzam i teraz.*

A ia, do ćiebie Pánie, wołałem, i ráno, modlitwá moiá uprzedźiłá ćię, *przyimiy Pánie ránne, przyimiy wieczorne, przyimiy cáłego żyćia, modlitwy moie.*

Czemuż Pánie, odrzucasz modlitwę moię, odwracasz twarz twoię, odemnie.

Ná mnie, obroćiły śię gniewy twoie, i stráchy twoie, z turbowáły mię.

Psalm 88. Miłośierdźia Páńskie, ná wieki śpiewáć będę, ná wieki, miłośierdźie będźie budowáne, w niebiosách: *kto tám wnidźie, iuż tám ná wieki, żyć będźie!*

Wyznawáć będą niebiosá, cudá twoie, Pánie, *gdy mie miłośćiwie zbáwiß.*

Pánie Boże záстępow, ktoż podobny tobie? mocny iesteś Pánie!

Twoie są niebiosá, i twoiá iest źiemiá, okrąg źięmie i pełność iey, ty fundowałeś.

Pánie,

Pánie, w świátłośći twarzy twoiey, chodźić będą; *day mi miłośćiwie, to świátło.*

Albowiem, chwałá cnot ich, Ty iesteś.

Ręká twoiá Pánie, niech mi pomaga, i rámię twoie, niech mię pośila.

Oćiec moy iesteś, Ty, Bog moy.

Pokiż Pánie, oddalasz od końcá? zápali się iáko ogień, gniew twoy?

Ktoryż iest człowiek, ktory żyć będźie, i nie oglądá śmierći?

Kędyż są miłośierdźia twoie, dawne Pánie.

Błogosłáwiony Pan, ná wieki: Niech się stánie, niech się stánie.

Psalm 89. Pánie, ućieczką stałeś się nam.

Nim gory stáły się, álbo uformowána iest źiemiá, i świát, od wiekow, áż ná wieki, Ty iesteś, Bog.

Náwráċay ćie się, synowie ludzcy.

Tyśiąc lat przed oczymá twoiemi, iáko dźień ieden, ktory, przeszedł.

Ustálismy, w gniewie twoim, i w zápal-

zápálczywośći twoiey, zturbowáni iesteśmy. *Ale, miłośierdźia twoie, ále, krew Syná twego, uwesela nas.*

Położyłeś niepráwośći nász e, przed obliczem twoim.

Wszystkie dni násze, ustáły!

Ostátek lat nászych, praca i boleść.

Ktoż zna, władzą gniewu twoiego? i z boiáźni twoiey, gniew twoy policzy?

Práwicę twoię, ták wiádomą czyń! *áby się Niebo dźiwowało, odmiánie duszy moiey.*

Náwroć się Pánie nieco, i ubłagánym bądź, nád sługámi twemi.

Nápełnieni iesteśmy ráno, *predko* miłośierdźiem twoiem.

Weyźrziy ná sług twoich, i ná dźiełá twoie.

J niech będźie oświecenie *Páná Bogá nászego* nád námi,

Psalm 90. Kto mięszka w pomocy naywższego, w obronie Bogá niebá, báwić się będźie.

Przyimuiącym iesteś, Ty, mnie, i ućieczká moiá, Bog moy, ufáć w niem będę.

Albo-

Albowiem, on wyzwoli mię, od ſideł łowiących.

Upádną od boku twoiego tyśiąc, i dźieśięć tyśięcy, od rąk twoich. *Niech ták będźie, Pánie.*

Albowiem ty ieſteś Pánie, nádźieiá moiá.

Anyołom ſwoim rozkazał o tobie, áby ſtrzegli ćię, we wſzytkich drogách twoich, ná ná rękách będą nośili ćię. *Piáſtuy mie proſſe, ták, Anyele ſtrożu moy.*

Po zmii i bázyliſzku chodźić będźieſz, i podepceſz Lwá i Smoka. *Niech go podepce, w zkonániu moim.*

Albowiem, we mnie ufał, wyzwolę go. *Vfałem ći Pánie, wyzwol mie proſſe, obroń mie,* álbowiem poznałem Imię twoie, *one ſſánowałem.*

Wołáć będźie do mnie, á ia wysłucham go, z niem będę w utrapieniu, wyrwę go, i uwielbię go. *Day i mnie Pánie, doczekáć uwielbienia tego.*

Długośćią lat, nápełnię go, i pokażę mu zbáwienie moie, *ktore prágnę oglondáć.*

Pſalm 91. Dobra ieſt rzecz wyznáwáć Páná, i ſpiewáć Imięniu twoiemu: Naywyżſy.

Jáko uwielbione ſą, dźiełá twoie Pánie, bárzo głębokie ſtáły ſię, myśli twoie.

Ty záś, Naywyżſzy ieſteś, ná wieki Pánie.

Albowiem, oto nieprzyiaćiele twoi Pánie, álbowiem, oto nieprzyiaćiele twoi, zginą, i rozproſzą ſię, wſzyſcy, ktorzy czynią niepráwość.

Spráwiedliwy, iáko pálmá, kwitnąć będźie.

Wſzczepieni w domu Páńſkim, w przyśionkách domu Bogá náſzego, kwitnąć będą.

Albowiem, práwy Pan Bog náſz, i niemáſz nieprawośći w niem.

Pſalm 92. Pan krolował, ozdobą, odźiany ieſt.

Zgotowána ſtolicá twoiá, odtąd, od wieku, ty ieſteś.

Swiádectwá twoie, godne wiáry, ſtáły ſię názbyt, *uwierzyłem im Pánie.* Domowi twoemu, przyſtoi świątobliwość Pánie, ná długość dni. *á le tey świątobliwośći, ách niemam!*

Pſalm

Psalm 93. Bog pomst Pan, Bog pomst, wolno uczynił *ták wielkiego iáko za grzesniká, według upodobánia, karząc.*

Pokiż grzesznicy Pánie, pokiż grzesznicy, chlubić się będą?

Pan wie myśli ludźi, álbowiem prożne są.

Błogosłáwiony człowiek, ktorego ty wyćwiczysz Pánie, i o práwie twoim, náuczysz go.

Albowiem, nie odrzući Pan, ludu swoiego, i dźiedźictwá swoiego, nie opuśći.

Gdyby Pan, nie pomogł mi, w krotce, mięszkáłáby w piekle, duszá moiá.

Umknęłá się nogá moiá: miłośierdźie twoie, Pánie, pomagáło mi.

Według wielkośći bolow moich, w sercu moim, poćiechy twoie, ućieszyły, duszę moię.

J stał się mi Pan, ná ućiechę, i Bog moy, ná pomoc nádźieie moiey.

Psalm 94. Podźmy, ráduymy się Pánu, śpiewaymy Bogu, zbáwieniu nászemu. Uprze-

Uprzedzaymy, twarz iego w wyznániu.

Albowiem Bog, Pán wielki, i Krol wielki, nád wszytkie Bogi.

W ręku iego, są, wszystkie gránice źiemie, *w ręku iego, koniec, żyćia nászego.*

Podźmy pokłońmy się, i upádniymy, i płáczmy przed Pánem, ktory, uczynił nas.

Albowiem, on iest, Pan Bog nász: á my, lud pászy iego, i Owce, ręki iego. *Według duszy i ćiáłá, pásteś mie Pánie, bądź pochwalon ná wieki.*

Dźiś ieżeli głos iego usłyszyćie, niechćieyćie zátwárdzáć serc wászych. *Chćiey mie, dźiś, Pánie, do śiebie záwołáć.*

Czy wnidą do odpoczynku moiego? *Spraw Pánie, ábym tám się dostał.*

Psalm 95. Spieway ćie Pánu Psálm nowy, śpiewayćie Pánu, wszystká źiemiá.

Spiewayćie Pánu, i błogosławćie Imięniu iego, opowiádayćie odedniá do dniá, zbáwienie iego.

Opo-

Opowiádayćie, między Narody, chwałę iego,: między wſzyſtkimi ludźmi, chwałę iego.

Albowiem, wielki Pan, i chwalebny názbyt, ſtráſzny ieſt, nád wſzyſtkie Bogi.

Albowiem, wſzyſcy Bogowie Narodow, Czártowſtwo: Pan záś, niebioſá uczynił.

Wyznánie i piękność przed obliczem iego, *á ia, iáko ſie przed niem pokaże?* świątobliwość i wſpániáłość, w poświęceniu iego: *á mnie, z poświecenia tego, grzechy wyzuty.*

Przynośćie Pánu, Oyczyzny Narodow, przynośćie Pánu, chwałę i cześć, przynośćie Pánu, chwałę, Imięnia iego.

Wnidźćie w przyśionki iego, kłániaycie ſię Pánu, w przyśionku świętym iego.

Niech ſię wzruſzy, od twarzy iego, wſzyſtká żiemiá: powiedzćie w Narodách: że Pan krolował.

Sądźić będźie ludźi w ſpráwidliwośći. *Ale mnie Pánie ſądź, według miłośierdźia twego.*

Niech

Niech ſię weſelą niebioſá, niech ſię ráduie żiemiá: *bo Bog miłośierny, zbáwia grzeſznych.*

Pſalm 96. Pan Krolował, weſel ſię żiemio.

Ogień przed niem poydźie, i zápali w okolicy, nieprzyiaćioł iego. *A nie pożrzeż i mnie, ogień ten?*

Opowiedźiáły Niebioſá ſpráwiedliwość iego, i widźieli wſzyſcy ludźie chwałę iego. *Oby oglądáć, i chwałe twoie twoie, Pánie moy wieczną.*

Niech ſię záwſtydzą wſzyſcy, ktorzy, kłániáią ſię rzeźbie, i ktorzy, chlubią ſię w báłwánách ſwoich. *á ia, chlubić ſie, w Bogu moim bede.*

Pokłońcie mu ſię, wſzyſcy Anyołowie iego.

Albowiem, tyś Pan naywyżſzy, nád wſzytką żiemią, bárzo wynieśionyś ieſt, nád wſzytkich Bogow.

Ktorzy kochaćie Páná, nie náwiedzćie złe, ſtrzeże Pan, duſz świętych ſwoich, z ręku grzeſzniká *z niewoli ſzátáńſkiey, wyzwaláli ich.*

Swiátło, weſzło ſpráwiedliwemu, i weſołość tym, ktorzy, práwe-

 we-

wego ſą ſercá. *A moie, czy práwe ieſt przed tobą, Pánie moy, ſerce?*

Weſelćie ſię ſpráwiedliwi w Pánu, i wyznawayćie pámiątkę, poświecenia iego.

Pſalm 97. Spiewayćie Pánu, pieśń nową: álbowiem, cudá uczynił. *O Pánie, iáko ich wiele było, i nad duſzą, moią!*

Znáiome uczynił Pan, zbáwienie ſwoie, przed obliczem Narodow, obiáwił ſpráwiedliwość ſwoię: *że, nigdy tego, co ſię w Bogu kocha, nie potempia!*

Wzpomniał ná miłośierdźie ſwoie. *Wzpomniy ná mie Pánie, ábyś mi, grzechy moie odpuśćił.*

Widźiáły wſzytkie gránice źiemie, zbáwienie, Bogá náſzego: *bá iuż wſzyſtek práwie świat wie; że Chryſtus, odkupił świát.*

Weſel ćie ſię przed obliczem Páńſkim. *A, czy doſtánie ſię, i moie, weſela tego?*

Sądźić będźie okrąg źiemie, w ſpráwiedliwośći, i ludźie w słuſznośći.

Pſalm

Pſalm 98. Pan w Syonie, wielki, i wyſoki, nád wſzyſtkie ludźie.

Niech wyznawáią Imięniu twemu wielkiemu: álbowiem, ſtráſzne i święte ieſt.

Ty nágotowałeś kierowánia. *Ty od wiekow upatrzyłeś, poſtánowiłeś, iáko námi, kierowác maſz.*

Wywyżſzayćie Páná Bogá náſzego, i kłániayćie ſię podnożkowi nog iego: álbowiem, święty ieſt.

Wzywáli Páná, á on, wysłuchywał ich. *Wyſłuchywałeś i mnie Pánie!*

Pánie Boże náſz, Ty wysłuchywałeś ich: *ktorzy przedemną, tegoż właśnie dnia i godźiny, w łáſce twoiey zeſzli* Boże, ty miłośćiwy byłeś im.

Wywyżſzayćie Páná Bogá náſzego, i kłániayćie ſię ná gorze świętey iego, w Kośćiele iego świętym: álbowiem święty Pan, Bog náſz.

Pſalm 99. Weſel ſię w Bogu wſzyſtka źiemiá, słuśćie Pánu w weſołośći.

Wchodźćie przed oblice iego w rádo-

rádośći: *ktoż ſie rádowáć nie będźie, oglondáwſſy, twarz święta twoie?*

Wiedźćie, álbowiem Pan, ſam ieſt Bog, on uczynił nas, á nie my śiebie.

Chwalćie Imię iego, álbowiem słodki ieſt Pan, ná wieki, miłośierdźie iego.

Pſalm 100. Miłośierdźie i ſąd, ſpiewáć będą tobie, Pánie.

Kiedy przyidźieſz do mnie? *kiedy mi záwitaſſ, Pánie, z obliczem twoim?*

Czyniacych nieprawośći nienáwidźiałem, *brzydze ſie i ſobą ſámym, żem ćie, Pánie moy, obrážał!*

Nie przylgnęło do mnie, ſerce nieprawe: *boć ia ciebie Pánie, z ſercá miłuie.*

Niebędźie mięſzkał w pośrodku domu twoiego pyſzny. *Nizey piekłá, korzeć ſie Pánie.*

Pſalm 101. Pánie wysłuchay modlitwę moię, i głos moy, niech do ćiebie przyidźie.

Nie odwracay, Twarzy twoiey odemnie.

Ktoregokolwiek dniá wżywáć ćię będę, ſkwápliwie wysłuchay mię. *Wyſłuchay mie, i w zkonániu moim.*

Uſtáły, iáko dym, dni moie.

Uderzono mię iáko śiáno, i uſchło ſerce moie.

Dni moie, iáko ćień zkłoniły ſię, á ia, iáko śiáno, uſchnąłem!

Ty zás Pánie ná wieki trwaſz, á Pámiętne twoie, ná pokolęnie i pokolęnie. *boś iuż, ták wiele nas, Ciáłá i krwie twoiey w Nayświetſſym Sákrámenćie zażywa, ktoryś ty, ná pámiątke twoie poſtáwił.*

Ty powſtawſzy zmiłuieſz ſię nád Syonem. *zmiłuieſſ nád duſſą moią:* bo czás zmiłowánia ſię nád nią. álbowiem, przyſzedł czás.

Niech ſię boią narody, Imięnia twego Pánie, i wſzyſcy Krolowie źiemie, chwały twoiey.

J będźie widźiány, w chwale ſwoiey Pan. *Prágne, w niey, oglondáć ćie Pánie.*

Weyżrzał ná modlitwę pokornych, i nie wzgárdźił, prośbą ich.

Weyźrzał z wyſokośći święcey ſwo-

swoiey, Pan, z niebá ná ziemie poyżrzał.

Máłość dni moich, oznáymi mi. *Niech bez przestrogi, o skonániu moim, nie umieram!*

Ná począrkuś ty Pánie, ziemię ufundował, i dzieła rąk twoich, są niebiosá.

Oni zginą, Ty záś trwasz: i wszyscy, iáko szátá stárzeią się.

J iáko odzieżą, odmienisz ich, i będą odmienieni.

Ty záś, ten że sam iesteś, i látá twoie nie ustáną.

Psalm 102. Błogosław Duszo moiá Pánu, i niechćiy zápominác, wszytkich uczynności iego.

Ktory przebacza, wszystkim nieprawośćiom twoim, ktory uzdrawia, wszytkie słábośći twoie, *iuż w Niebie choroby, iuż słabośći nie będzie.*

Ktory odkupuie, z guby życie twoie, ktory, koronuie ćię w miłośierdźiu i w litośćiách.

Ktory nápełnia w dobrym prágnienie twoie, odnowi się iáko Orzeł młodość twoiá: *gdy z tey śmiertelnośći, ná szczęśliwą nieśmiertelność, w nidzieś.*

Czyniący miłośierdźia Pan, *uczyń i zemną miłośierdźie, ábym ćię, ná wieki chwalił?*

Litośćiwy i miłośierny Pan, oczekiwáiący, i bárzo miłośierny.

Nie ná wieki będźie się gniewał, áni ná wieki, grożić będźie.

Nie według grzechow nászych, uczynił nam: nie według niepráwośći nászych, oddał nam.

Albowiem, według wysokośći Niebá od ziemie, umocnił miłośierdźie swoie, nád boiącymi się go.

Jáko dáleko iest wzchod słońcá od Zachodu, dáleko oddalił od nas, niepráwośći násze. *A oddalił że? spodziewam że oddalił, oddali, áż ná wieki!*

Jáko zmiłuie się Oćiec nád Synámi, zmiłował się Pan, nád boiącymi się, śiebie.

On poznał, ulepienie násze.

Wzpomniał, álbowiem proch iesteśmy, człowiek, iáko śiáno, dni iego, iáko kwiát polá, ták wykwitnie!

 Mi-

Miłośierdźie záś Páná od wieczności, áż ná wieczność, nád, boiącymi śię go.

Pan, ná niebie zgotował ſtolicę ſwoię, i kroleſtwo iego, wſzyſtkim, pánowáć będźie.

Błogosławćie Pánu, wſzyſcy Anyołowie iego, potężni śiłą, czyniący słowo iego, do usłyſzenia głoſu mow iego.

Błogosławćie Pánu, wſzyſcy záſtempowie iego, słudzy iego, co czynićie, wolą iego.

Błogosławćie Pánu, wſzyſtkie dźiełá iego, ná wſzelkim mieyſcu Pánowánia iego, błogosław, duſzo moiá Páná.

Pſalm 103. Błogosław duſzo moiá Páná, Pánie Boże moy, uwielbiony ieſteś bárzo! wyznánie i ozdobę wdźiałeś, okryty świátłośćią, iáko ſzátą.

Ktory kłádźieſz obłok wſtąmpieniē twoim, ktory chodźiſz, ná ſkrzydłách wiátrow.

Fundowałeś źiemie ná ſtáteczności ſwoiey, nie náchyli śię, ná wieki wiekow.

Jáko uwielbione ſa ſpráwy twoie Pánie, wſzyſtko w mądrośći uczyniłeś: nápełniłá śię źiemiá, ośiągnieniem twoim.

Niech będźie chwałá Páńſka ná wieki: będźie śię weſelił Pan, w dźiełách ſwoich.

Spiewáć bede Pánu, w żyćiu moim, ſpiewáć będę, poki ieſtem.

Ja záś, ćieſzyć śię będę w Pánu.

Niech uſtáną grzeſznicy, ná źiemi, i nieſpráwiedliwi, ták, iák by ich nie było! błogosław, Duſzo moiá Páná.

Pſalm 104. Wyznaway ćie Páná, i wżywaćie Imię iego: opowiádayćie między Národámi, dźiełá iego: opowiádayćie, wſzyſtkie cudá iego.

Bądźćie pochwaleni w Imięniu świętym iego, niech śię weſeli ſerce, ſzukáiacych Páná.

Szukayćie Páná, i bądźćie potwierdzeni: ſzukayćie, twarzy iego, záwſze.

Pámiętayćie ná cudá iego, ktore uczynił.

On, Pan Bog náſz.

Pſalm 105. Wyznawáyćie Páná, álbowiem dobry: álbowiem ná wieki, miłośierdźie iego.

Kto wymowi potęgi Páná, słyszne uczyni, wſzyſtkie chwały iego.

Błogosłáwieni, ktorzy ſtrzegą ſądu, i czynią ſpráwiedliwość, kożdego czáſu.

Pámiętay ná nas Pánie, w upodobániu ludu twoiego, náwiedz nas w zbáwięniu twoim.

Bądź Pánie pochwalon, z dźiedźictwem twoim.

Zgrzeſzyliſmy z Oycámi náſzymi, nieſpráwiedliwie czyniliſmy, nieſpráwiedliwość uczyniliſmy.

Zbáwił ich, dla Imięnia ſwoiego: áby był wiádomą uczynił, moc ſwoię, *że, i wielce grzeſznych, zbáwia!*

Zápomnieli Bogá, ktory zbáwił ich. *O iákom ia ćiebie Pánie, częſto zápominał!*

Zánic nie mieli źiemi pożądáney. *I iam Pánie, mało ſobie ważył, zbáwienie moie.*

Rozgniewał ſię zápálczywośćią Pan, ná lud ſwoy, i zbrzydźił ſię dźie-

dźiedźictwem ſwoim. *Niechći Pánie, niezbrzydnie, Duſzá moiá.*

Zbáwionych nas uczyniſz, Pánie Boże náſz, i zgromadź nas, z Národow.

Abyſmy, wyznawáli Imię twoie święte, i chlubili w chwale twoiey.

Błogosłáwiony Pan Bog Izráelſki, od wiekow, áż ná wieki, i rzecze wſzyſtek lud: niech ſię ſtánie, niech ſię ſtánie.

Pſalm 106. Wyznawaycie Páná, álbowiem dobry: álbowiem, ná wieki miłośierdźie iego.

Niech mowią, ktorzy odkupieni ſą od Páná, ktorych odkupił z ręku nieprzyiaćielá, i z kráiow zgromádźił ich. *A coż mowić będą? niech mowią: O iáko dobry! o iáko nie zkończenie dobry, Bog!*

Wołáli do Páná, gdy ich prześládowáno, i z potrzeb ich, wyrwał ich.

Niech wyznawáią Páná, miłośierdźia iego, i cudá iego, Synom ludzkim.

Ktory náſyćił Duſze czczą, i duſzę

łzę łáknącą, nápełnił dobrámi. *Izáliś i mnie Pánie, Nayświetſzym Sákrámentem twoim, i łáſkami twemi, nie tuczył?*

Dla nieſpráwiedliwośći ſwoich, upokorzęni ſą. *A mnieby, dla moich, i potempic by trzebá!*

Obaczą dobrzy, i weſelić ſię będą, á wſzelka niepráwość, zátka uſtá ſwoie.

Ktoż mądry, á ſtrzedz tego będźie, i porozumie miłośierdźia Páńſkie, *boć ſą niezkończone! niewyrozumiane!*

Pſalm 107. Gotowe ſerce moie Boże, gotowe ſerce moie.

Powſtań chwało moiá, powſtań pieśni.

Wielkie ieſt, nád niebioſá, miłośierdźie twoie.

Bądź podwyżſzon nád niebioſá Boże, i ná wſzytkę źiemię, chwałá twoiá, áby byli wyzwoleni kocháni twoi. *Policz mię Pánie, miedzy temi kochánemi twemi.*

Zbáwionym mię uczyń, práwicá twoia, i wysłuchay mię: day nam

pomoc

pomoc z prześládowánia, álbowiem prożne zdrowie ludzkie.

W Bogu uczynimy męzność, á on, w nic obroći, nieprzyiaćioł náſzych.

Pſalm 108. Niech Pánie czárt *nie* ſtoi przy práwicy moiey.

Niech modlitwá *moia* nie będźie mi ná grzech.

A ſtanąż ſię Pánie, dni moie krotkie?

A ty Pánie, Pánie, uczyń ze mną dla Imięnia twoiego: álbowiem, słodkie ieſt miłośierdźie twoie.

Pomagay mi Pánie Boże moy: zbáwionym mię uczyń, według miłośierdźia twego.

Niech wiedzą, że ręká twoiá tá! i Ty Pánie, uczyniłeś ią: *boć dźieło to twoie będźie, gdy zbáwiſz mie.*

Ktorzy powſtáią ná mię, niech będą záwſtydzęni, sługá záś twoy, ćieſzyć ſię będźie.

Wyznawáć będę Páná, uſtámi moiemi, i w pośrzodku wielu, chwalić go będę: *oby w pośrodku świetych twoich!*

Stánął

Stánał przy práwicy ubogiego, áby zbáwioną uczynił, od prześláduiących, duſze moię.

Pſalm 109. Rzekł Pan, Pánu moiemu, śiedź ná práwicy moiey. *Obyś rzekł ſłudze twoiemu: będźieſz ſtał przed obliczem moim, ná wieki!*

Tyś ieſt Kápłan ná wieki, według porządku Melchiſedechowego. *Niech ći Pánie, do tey ofiáry, ná wieki ſłużę.*

Pſalm 110. Wyznawáć będę Páná, w cáłym ſercu moim, w rádźie ſpráwiedliwych, i zgromádzeniu.

Wielkie dźiełá Páńſkie, wytworne, ná wſzytkie chcenia iego.

Wyznánie i wſpániáłość dźiało iego, i ſpráwiedliwość iego, trwa ná wieki wiekow.

Pámięć uczynił cudow ſwoich, litośćiwy i miłośierny Pan. Pokarm *Nayświętſzego Sákrámentu*, dał boiącym ſię śiebie.

Odkupienie posłał ludowi ſwemu. *A doſtánieſz mi ſie tego odkupienia? odkupienia, ſczęśliwey wieczności, Pánie?*

Swięte i ſtráſzne Imię iego, począ-

czątek mądrości boiaźń Páńſka.

Pochwałá iego, trwa ná wieki wiekow.

Pſalm 111. Błogosłáwiony mąż, ktory, boi ſię Páná, w przykazániách iego, chce wiele.

Chwałá i bogáctwá, domu iego, i ſpráwiedliwość iego, trwa ná wieki wiekow.

Weſzło w ćiemnośćiách świátło práwym *to ieſt, ty Pánie* łtośćiwy, i miłośierny, i ſpráwiedliwy.

W pámięći wieczney będźie ſpráwiedliwy, słyſzenia złego bać ſię nie będźie. *Niech i ia nie ſłyſzę głoſu: Podźćie Przekleći.*

Gotowe ſerce iego ufáć w Pánu: *Gotowe i moie!* utwierdzone ieſt ſerce iego, *niech będźie, utwierdzone, i moie.*

Prágnienie grzeſznych zginie; *ále, niech ſie zpełni prágnienie, ktorym prágnę Pánie, widźieć ćie ná wieki.*

Pſalm 112. Chwalćie dźieći Páná, Chwalćie Imię Páná, niech będźie Imię Páńſkie błogosłáwione, od tąd, i áż ná wieki.

Od

Od wzchodu słońcá áż do zachodu, chwalebne Imię Páńſkie.

Wyſoki, nád wſzyſtkie Narody, Pan, i nád Niebioſá, chwałá iego.

Ktoż iáko Pan Bog náſz? ktory mięſzka ná wyſokośći, á ná pokorne pátrza, ná Niebie i ná ziemi.

Zbudzáiący od źiemie nędznego, i zgnoiu podwyżſzáiący ubogiego. *z gnoiu mie grzechow podwyżßyß Pánie, gdy miłośćiwie zbáwiß.*

Aby go poſádźił, z Xiążęty ludu ſwoiego, *to ieſt z świetymi ſwymi, oby im Pánie, by i w Niebie ſłużyć.*

Pſalm 113. Nie nam Pánie nie nam, ále, Imięniu twoiemu, day chwałę.

Bog záś náſz ná Niebie, wſzyſtko cokolwiek chćiał, uczynił.

Ktorzy boią ſię Páná, ufáli w Pánu, pomocnikiem ich, i obrońcą ich ieſt.

Pan pámiętny był ná nas, i błogosłáwił nam.

Błogosłáwił wſzyſtkim, ktorzy, boią ſię Páná, máłym i wielkim.

Błogosłáwieniśćie wy od Páná, ktory

ktory uczynił, Niebo i źiemię.

Nie zmárli *ná dußy*, chwalić ćię będą Pánie, áni wſzyſcy, ktorzy, zſtempuią do piekłá.

Ale my co żyiemy, *iáko ſie ſpodźiewamy (w łáſce twoiey)* od tąd, áż ná wieki.

Pſalm 114. Zákochałem: álbowiem, wysłuchał Pan, głoſu modlitwy moiey.

Nákłonił uchá ſwoiego mnie, i w dniách moich, wzywáć będę.

Otoczyły mię boleśći śmierći, i niebeſpieczeńſtwo Piekłá,ználázły mię.

Prześládowánie i boleść ználazłem, i Imię Páńſkie, wżywałem.

O Pánie, wyzwol duſzę moię: miłośierny Bog, i ſpráwiedliwy, i Bog náſz, zmiłuie ſię.

Strzegący máluchnych Pan. *Policz mie, miedzy tymi máluchnymi, Boże.*

Powroć ſię Duſzo moiá, do odpoczynku twoiego, álbowiem Pan, uczynił ći dobrze, *bárzo, bárzo, uczynił dobrze.*

Wyrwał duſzę moię z śmierći, oczy

oczy moie od łeż, nogi moie od upadku,

Podobáć śię będę Pánu, w kráiu żyiących.

Psalm 115. Co oddam Pánu zá wszystko, co mi, dobrze uczynił?

Sluby moie Pánu oddam, przed wszystkim ludem iego, kosztowna przed obliczem Páńskim, śmierć, świętych iego.

O Pánie, álbowiem ia, sługá twoy; ia sługá twoy, i sługá służebnice twoiey, *Bogá Rodźicy Panny*.

Rozerwałeś więży moie, Tobie, ofiárowáć będę, ofiárę chwały, i Imięnia Páńskiego, będę wżywał.

Psalm 116. Chwalćie Páná wszytkie Národy, chwalćie go wszyscy ludźie,

Albowiem, potwierdżone iest, nád námi, miłośierdźie iego.

Psalm 117. Wyznawayćie Páná, álbowiem dobry: álbowiem ná wieki miłośierdźie iego.

Niech mowią teraz, ktorzy boią śię Páná: álbowiem ná wieki, miłośierdźie iego.

W prze-

W prześládowániu wżywałem Páná, i wysłuchał mię w szerokośći Pan. *O iák szerokie to miłośierdźie twoie, Pánie, ktore mnie, ták wielkiego grzeszniká, ogárnie!*

Pan mi iest pomocnikiem, nie będę śię bał, co uczyni mi człowiek? *co uczyni, człowiek grzechu; Czárt?*

Pan mi iest pomocnikiem, á ia pogárdzę, nieprzyiaćiołmi memi.

Dobra iest rzecz, ufáć Pánu, á niżeli ufáć, w człowieku.

Dobra iest rzecz, ufáć w Pánu, niż ufáć w Xiążętách.

Popchnięty, i wywrocony iestem, ábym był upadł: á Pan, przyiął mię! *O w iák wielu okázyiách, záchował mie Bog od upadku, záchował od grzechu!*

Moc moiá, i chwałá moiá, Pan, i stał mi śię ná zbáwienie.

Práwicá Páńska, uczyniłá moc: práwicá Páńska, wywyższyłá mię, práwicá Páńska, uczyniłá moc.

Nie umrę, ále, żyć będę, i opowiádáć dźiełá Páńskie.

Karząc ukarał mię Pan, á ná

 śmierć

śmierć *wieczną* nie podał mię: *nie poda miłośćiwie.*

Otworz ćie mi bramy ſpráwiedliwośći, wſzedſzy w nie, wyznawáć będę Páná.

Tá bramá Páná, ſpráwiedliwi, wnidą przez nię.

Wyznawáć ćię będę: álbowiem, wysłuchałeś mię, i ſtałeś mi ſię, ná zbáwienie.

Od Páná ſtáło ſię to, i ieſt rzecz cudowna, w oczách náſzych: *ia ſam, temu, ná wieki cudowáć ſie bede, gdy mie, grzeſznego, zbáwiſz!*

Ten ieſt dźień, ktory uczynił Pan, ráduymy ſię, i weſelmy, ſię weń.

O Pánie zbáwionym mię uczyń, o Pánie, dobrze poſzczęść, błogosłáwiony, ktory idźie, w Imię Páńſkie.

BogPan, i rozświećił nam: *Niech z mnie Pánie, świátłość twoiá, wieczna świeci.*

Bog moy ieſteś Ty, i wyznawáć ćię będę.

Bog moy ieſteś Ty, i wywyżſzáć ćię będę.

Pſalm

Pſalm 118. Błogosłáwieni, niepokaláni w drodze, ktorzy chodzą w práwie Páńſkim.

Błogosłáwieni, ktorzy roztrząſáią świádectwá iego, w cáłym ſercu, ſzukáią go.

Nie ći bowiem, ktorzy czynią nieprawość, w drogách iego chodźili.

Ty kazałeś, rozkazánia twoie, ſtrzedz, bárzo; *á iam ie, Pánie, przeſtempował!*

Oby były kierowáne drogi moie, ná ſtrzeżenie ſpráwiedliwośći twoich: *álem ia ie, Pánie, przeſtempował?*

Wyznawáć ćię będę w kierowániu ſercá: *O dźiwnieżeś mi ie kierował Pánie!*

Spráwiedliwośći twoich ſtrzedz będę, nie opuſzczay mię.

W cáłym ſercu moim, ſzukałem ćię.

W ſercu moim záchowałem mowy twoie, ábym ći nie grzeſzył.

Błogosłáwionyś ieſt Pánie, náucz mie ſpráwiedliwośći twoich.

W drodze świádedztw twoich kochałem ſię, iáko we wſzyſtkich bogáctwách.

Niech

Niech nie zápomnię, mow twoich.

Odday słudze twoiemu: Ożyw mię, *żywotem wiecznym*.

Przeklęći, ktorzy ſtronią od przykazań twoich.

Ożyw mię *żywotem wiecznym*, według słowá twego.

Drogę nieprawośći, oddal o demnie.

Przylgnąłem, do świádectw twoich, Pánie, niechćiey mię záwſtydźáć.

W drodze twoiey, ożyw mię.

Sądy twoie rozkoſne.

Oto pożądałem rozkazań twoich, w słuſznośći twoiey ożyw mię.

Niech przyidźie ná mnie, miłośierdźie twoie, Pánie: zbáwienie moie, według mowy twoiey.

Ufałem w słowách twoich.

Będę ſtrzegł práwá twoiego záwſze, ná wieki, i wiek wieku.

Pámiętay ná słowo twoie, słudze twoiemu, w ktorym mi, nádźieię dałeś.

Pámiętny byłem ná ſądy twoie, od

od wiekow, Pánie, i ćieſzyłem ſię; *ſpodźiewáiąc ſię, żeś mię, ná wieki, ſobie obrał.*

Mdłość wźięłá mię, dla grzeſznikow, opuſzczáiących práwo twoie.

Cząſtká moiá Pánie, rzekłem: ſtrzedz práwá twoiego.

Przepraſzałem twarz twoię, we wſzyſtkim ſercu moim, zmiłuy ſię nádemną, według woli twoiey: *boś ći obiecał miłośćiwie, i grzeſznych zbáwiáć.*

Powrozy grzechow, zkrempowáły mię.

Uczeſtnikiem ia ieſtem, wſzyſtkich boiących ſię ćiebie, i ſtrzegących, przykazań twoich.

Miłośierdźia twoiego Pánie, pełna ieſt źiemiá.

Dobry ieſteś, Ty

Dobrze mi, że upokorzyłeś mię, ábym ſię náuczył, ſpráwiedliwośći twoich.

Dobre mi ieſt práwo uſt twoich, nád tyśiące złotá i ſrebrá.

Ręce moie uczyniły mię, i ulepiły mię, *zbaw mię dźieło rąk twoich,*

Ktorzy, boią ſię ćiebie, będą mię widźieli *zbáwionego*, i ćieſzyć ſię będą.

Poznałem Panie, że ſpráwiedliwość, ſądy twoie,

Niech ſię ſtánie miłośierdźie twoie, áby, poćieſzyło mię.

Niech mi przyidą litośći twoie, á, żyć będę, ná wieki.

Niech ſię ſtánie, ſerce moie niepokaláne, w ſpráwiedliwośćiách twoich, ábym, nie był záwſtydzon.

Umdláłá ná zbáwienie twoie, duſzá moiá, i ná słowo twoie, nader ufałem.

Kiedyż poćieſzyſz mię?

Wieleż ieſt dni sługi twoiego?

Powiádáli mi nieſpráwiedliwi, bayki: ále, nie, iáko práwo twoie.

Nieprzyiaćiele *Duſze moiey* nieſpráwiedliwie prześládowáli mię, pomoż mi.

Według miłośierdźia twoiego, ożyw mię *łáſką i chwałą twoią wieczną, Pánie*.

Ná wieki nie zápomnię ſpráwiedliwośći twoich, álbowiem w nich ożywiłeś mię.

Twoy ieſtem ia, zbáwionym mię uczyń.

Nie náwidźiałem, *bá raczey, nie náwiedźieć miałem*, wſzelką drogę niepráwośći.

Przyśiągłem i poſtánowiłem, ſtrzedz, ſądow ſpráwiedliwośći twoiey.

Upokorzony ieſtem zewſząt, Pánie, ożyw mię, według słowá twoiego.

Nákłoniłem ſerce moie, do czynienia ſpráwiedliwośći twoich ná wieki, dla zápłáty. *ále bárźiey, bárźiey, dla miłośći twoiey.*

Nieprawych w nienawiśći miałem, i práwo twoie kochałem, *ále wyznáwam Panie, ále żáłuie, że nie záwſze!*

Pomocnikiem i przyimuiącym mię, ieſteś Ty, á, ná słowo twoie, náder ufałem.

Odſtąpćie odemnie, wſzyſcy złośliwi.

Przyimiy mię, według słowá twoiego, á będę żył, á nie záwſtydzay mię, od oczekiwánia mego.

Pomożmi, á zbáwion będę, i będę rozmyślał, w ſpráwiedliwośćiáh twoich, záwſze.

Przyimiy ſługę twoiego w dobro, *w dobro, zbáwięnia wiecznego.*

Oczy moie uſtáły, do zbáwięnia twoiego.

Uczyń z ſługą twoim, według miłośierdźia twoiego.

Sługá twoy ieſtem ia, day mi *zbáwienie wieczne.*

Czás czynienia Pánie: *czás, ábyś mi Pánie, teraz, zbrodnie moie, miłośćiwie odpuśćił.*

Zákochałem przykazánia twoie, nád złoto, i Topaz.

Weyżrziy ná mnie, i zmiłuy ſię nádemną.

Niech mi nie pánuie, wſzelka nieſpráwiedliwość.

Twarz twoię roziáśniy, nád ſługą twoim.

Potoki wod, wywiodły oczy moie: álbowiem, nie chowáli, práwá twoiego.

Spráwiedliwyś ieſt Pánie, i ſpráwiedliwy ſąd twoy.

Prze-

Prześládowánie i ućiśnienie, ználázło mię.

Wołałem we wſzyſtkim ſercu moim: wysłuchay mię Pánie.

Wołałem do ćiebię, zbáwionym mię uczyń.

Głos moy usłyſz, według miłośierdźia twoiego, Pánie, i według ſądu twoiego, ożyw mię.

Bliſko ieſteś Ty Pánie.

Sądź ſąd moy, á odkup mie. *Stáralem ſie nikogo nie potempiáć, nie potempiayże ty mie Pánie.*

Dáleko od grzeſznikow zdrowie. *Przyimuie Pánie śmierć, z reku twoich.*

Miłośierdźia twoich wiele Pánie, według ſądu twoiego, ożyw mię.

Widźiałem wykraczáiących, i ſchnąłem!

Pátrz: álbowiem przykazánia twoie, kochałem, Pánie, w miłośierdźiu twoim, ożyw mię.

Pokoy wielki, *wieczny*, kocháiącym práwo twoie.

Oczekiwałem zbáwienia twoiego Pánie.

Niech ſię przybliży prosbá moiá, przed

przed obliczem twoim, Pánie.

Niech wnidźie żądánie moie, przed obliczem twoim, według słowá twoiego, wyrwiy mię.

Niech śię ſtánie ręká twoiá, áby zbáwiłá mię.

Pożądałem, zbáwięnia twoiego, Pánie.

Zyć będźie duſzá moiá, i chwalić ćiebie.

Zbłądźiłem iáko owcá, ktora zginęłá, ſzukay, ſługi twoiego.

Pſalm 119. Do Páná, gdym był prześládowány, wołałem, i wysłuchał mię. *Pánie, wyzwol duſze moie.*

Ach mnie, że pomięſzkánie moie, przedłużyło śię.

Pſalm 120. Podniosłem oczy moie, ná gory, z kąd przyidźie, pomoc mnie.

Pomoc moiá, od Páná, ktory uczynił, Niebo i źiemię.

Pan, ſtrzeże ćiebie, Pan obroná twoiá.

Pan, ſtrzeże ćię od wſzyſtkiego złego, niech ſtrzeże, duſzy moiey Pan.

Pan, niech ſtrzeże weśćia twego *ná wieczność*, i wyśćia z *miertelnośći*: od tąd, áż ná wieki!

Pſalm 121. Uweſeliłem śię w tym, co, powiedźiáno mi; do domu Páńſkiego poydźiemy.

Pſalm 122. Do ćiebie podniosłem oczy moie, ktory, mięſzkaſz w niebioſách.

Zmiłuy śię nád námi Pánie, z miłuy śię nád námi; álbowiem, bárzo nápełnieni ieſteſmy pogárdą: *boć nic niemáß, wzgárdźieńßego, nád grzeßniká!*

Pſalm 123. Tylko że Pan, był między námi, niech mowi Izráel: Tylko że Pan, był między námi.

Duſzá náſzá, iáko wrobel wyrwána ieſt, z śidłá łowiących: śidło ztárte ieſt, á my, wybáwieni ieſteſmy.

Pomoc náſzá, w Imię Páńſkie, ktory uczynił, Niebo i źiemię.

Pſalm 124. Ktorzy ufáią w Pánu iáko Sion, nie będą poruſzeni, ná wieki.

Uczyń Pánie dobrze, dobrym, i práwego ſercá.

Psalm 125. Przychodząc záś przyidą z rádośćią, niosąc snopki swoie. *Snopki zasługi: áleć ia ich, w sobie, nie znáydzie, Pánie.*

Psalm 126. Jeżeli Pan nie zbuduie Domu, ná dáremno prácowáli, ktorzy, buduią go. *Nic bez łáski, nic bez pomocy twoiey, nie możemy.*

Psalm 127. Błogosłáwieni wszyscy, ktorzy, boią się Páná, ktorzy, chodzą w drogách iego.

Błogosłáwiony iesteś, i dobrze tobie będźie. *Niech mi Pánie ná wieki, z reku twoich, dobrze bedźie.*

Oto ták błogosłáwiony będźie człowiek, ktory, boi się Bogá.

Niech błogosłáwi tobie Pan z Sionu, ábyś widźiał dobrá Ieruzalem *Niebieskiego*, przez wszystkie dni, żyćia twoiego.

Psalm 128. Często zwoiowáli mię od młodośći moiey. *Zwyćiężáły mie pokusy moie, odpuść mi to, miłośćiwie, Pánie.*

Psalm 129 Z głębokośći wołałem do ćiebie Pánie, wysłuchay modlitwy moie.

Niech

Niech będą uszy twoie nákłonione, ná głos, prosby moiey.

Jeżeli niepráwośći upátrywáć będźiesz Pánie, Pánie, ktoż wytrzymá?

Albowiem u ćiebie, przebaczenie iest.

Ufáłá duszá moiá w Pánu.

Albowiem, u Paná miłośierdźie, i obfite, u niego odkupienie.

A on odkupi Izráelá, ze wszystkich niepráwośći iego.

Psalm 130. Niech ufa Izráel w Pánu, od tad, i áż ná wieki. *Vfam i ia, Pánie moy w tobie, od tad, áż ná wieki.*

Psalm 131. Nie odwrácay twarzy Christusá twoiego. *Nie odwrácay Pánie, od mnie grzeßnego.*

Ten odpoczynek moy, ná wieki wiekow, tu mięszkáć będę: álbowiem go obrałem sobie.

Nágotowałem lámpę Chrystusowi moiemu.

Psalm 132. O, iáko dobra, o iáko wesoła rzecz, gdy pomięszkiwáią brácia w iednoż: *coż dopiero, gdy się z sobą, ćießą w niebie?*

Psalm

Psalm 133. Oto teraz błogosławćie Páná, wszyscy słudzy Páńscy.

Ktorzy stoićie, w domu Páńskim, w przyśionkách domu, Bogá nászego.

Pan z Syonu *Niebieskiego*, ktory uczynił, niebo i źiemię.

Psalm 134. Chwalćie Imię Páńskie, chwalćie słudzy Páná.

Chwalćie Páná: álbowiem dobry Pan, spiewayćie Imieniu iego: álbowiem słodkie iest.

Albowiem, Iákobá obrał sobie Pan, Israelá, ná dźierżáwę swoię: *bądź Pánie, i nádemną dźiedźicem, áż ná wieki.*

Albowiem ia poznałem, że wielki iest Pan! i Bog nász, nád wszystkie Bogi.

Wszystko cokolwiek chćiał Pan, uczynił, ná Niebie i na ziemi.

Pánie, Imię twoie ná wieki, Pánie pámiętne twoie, ná pokolenie i pokolenie. *Trwa Sákrament twoy, od ostátniey twoiey wieczerzy, áż do tąd!*

Będźie sądźił Pan lud swoy, á w sługách swoich, będźie ubłagány.

Day

Day się Pánie ubłagáć świętym twoim, zá mną się przyczyniáiącym.

Báłwany Narodow, srebro i złoto, dźiełá rąk ludzkich, *ále, Bog moy, dobro iest naywyższe.*

Domie Izráelá, błogosławćie Páná, *ćiáło i Duszá moiá, śmierć i żyćie, błogosławćie Páná.*

Psalm 135. Wyznawayćie Páná, álbowiem dobry, álbowiem ná wieki miłośierdźie iego.

Wyznáwayćie Bogá Bogow: álbowiem, ná wieki miłośierdźie iego.

Wyznawayćie Páná Pánow: álbowiem ná wieki, miłośierdźie iego.

Ktory czyni, cudá wielkie, sam: álbowiem, ná wieki miłośierdźie iego.

Albowiem w pokorze nászey pámiętáiacy był ná nas: álbowiem, ná wieki miłośierdźie iego.

Wyznawayćie Páná Niebá: álbowiem, ná wieki miłośierdźie iego.

Psalm 136. Jeżeli zápomnię ćiebie Ieruzalem *Niebieskie*, niech będźie zápomniána práwicá moiá.

Niech przyschnie ięzyk moy do

M ust

ust moich, ieżeli nie będę pámiętał ná ćię, ieżeli nie położę Ieruzalem *Niebieskiego*, ná początku rádośći moiey.

Psalm 137. Wyznawáć będę Páná, we wszystkim sercu moim.

Przed obliczem Aniołow, śpiewáć ći będę, będęć się kłániał, przy Kośćiele świętym twoim, i wyznawáć będę, Imię twoie.

Uwielbiłeś nád wszystko, Imię święte twoie.

W ktorykolwiek dźień wzywáć ćię będę, wysłuchay mię: rozmnożysz w duszy moiey cnotę.

Niech wyznawáią ćiebie, Pánie, wszyscy Krolowie ziemi.

Wielka iest chwałá Páńska.

Albowiem wysoki Pan, i ná pokorne pátrzy: á wysokie, z dáleká poznawa.

Jeżeli chodźić będę, w pośrzodku prześládowánia, ożywisz mię, i ná gniew nieprzyiaćielow moich, wyćiągnołeś rękę twoię, i zbáwionym mię uczyniłá, práwicá twoiá.

Pan, *ktory ćierpiał zá mnie*, odda zá

zá mnie, *zápłáći*: Pánie miłośierdźie twoie ná wieki: dźiełá rąk twoich, nie gardź.

Psalm 138. Ty uformowałeś mię, i położyłeś ná mnie rękę twoię, *ktora mię, ták często rátowáłá*!

Dokąd poydę od Duchá twoiego, i dokąd, od twarzy twoiey ućieknę?

Jeżeli wstąpię do niebá, ty tám iesteś; ieżeli wstąpię do piekłá obecnyś.

Tám ręká twoiá záprowádźi mnie, i trzymáć mię będźie, práwicá twoiá.

Przyiąłeś mię, od żywotá, Mátki moiey.

Będę ćię wyznawał: álbowiem strásznie uwielbiony iesteś, cudowne dźiełá twoie, i Duszá moiá, poznawa bárzo.

Niedoskonáłość moię, obaczyły oczy twoie, i w Księdze twoiey, wszystkie písáne będą.

Mnie zás, bárzo uczczeni są, przyiaćiele twoi, Boże, bárzo umocnione iest, pánowánie ich.

Jżali tych, ktorzy nie náwiedźiły ćię

ćię Pánie, nie nienáwidźiałem, i nád nieprzyiaćiołámi twemi, uſychałem.

Doſkonáłą nienawiśćią nienáwidźiałem ich, i nieprzyiaćiołmi, ſtáli mi ſię.

Doświádczcz mię Boże, á wiedz ſerce moie, *Wieſz ći ie Pánie, ále obyś uznał ie, zá ſerce, ktore, ćiebie kocha.*

J obacz, ieżeli drogá niepráwośći we mnie ieſt. *nie drogá, ále gośćiniec ubity, wſzyſtkim zbrodniom do ſercá moiego! Iednák ty Pánie, prowadź mie, w drodze wiecznośći ſzcześliwey.*

Pſalm 139. Wyrwiy mię Pánie, od człowieká złego, *od śidel ſzátáńſkich.*

Strzeż mie Pánie, od ręku grzeſzniká, *od mocy ſzátáńſkiey.*

Rzekłem Pánu: Bog moy ieſteś ty: wysłuchay Pánie, głoſu prośby moiey.

Pánie Pánie, mocy zbáwięnia moiego: zásłoniłeś nád głową moią w dźień woyny.

Myślili przećiwko mnie *nieprzyiaćiele Duſzy moiey:* Nieopuſzczay mię, áby, nie byli wywyżſzeni. Sprá-

Spráwiedliwi wyznawáć będą Imieniu twemu: i mięſzkáć będą práwi, z twarzą twoią. *day mi, to pomieſzkánie Pánie.*

Pſalm 140. Pánie wołałem do ćiebie: Wysłuchay mię, przybądź ná głos moy, gdy záwołam ná ćię.

Pſalm 141. Głoſem moim, do Páná wołałem, głoſem moim, u Páná, prośiłem.

Wylewam przed obliczem iego, modlitwę moię, i prześládowánie moię, przed nim opowiádam,

Wołałem do ćiebie Pánie, rzekłem: ieſteś nádźieiá moiá, cząſtká moiá, w źiemi żyiących.

Wyzwol mię, od prześláduiących mię: álbowiem, umocnieni ſą, nádemną.

Wyprowadź z ſtraży duſzę moię, ná wyznánie Imięnia twoiego: mnie oczekiwáią ſpráwiedliwi, áż oddaſz mi. *Oby mie czekáli.*

Pſalm 142. Nie wchodź w ſąd z sługą ſwoim: álbowiem, nie będźie uſpráwiedliwiony przed obliczem twoim, wſzelki żyiący.

 Ure-

Utesknił się we mnie Duch moy, we mnie zturbowáne iest, serce moie.

Rozszerzyłem ręce moie do ćiebie, Duszá moiá, iáko ziemiá bez wody tobie.

Prędko wysłuchay mię Pánie, ustał Duch moy.

Nie odwracay, twarzy twoiey odemnie.

Słyszne uczyń mi ráno, *prędko*, miłośierdźie twoie: álbowiem w tobie ufałem.

Do ćiebie, podniosłem Duszę moię.

Wyzwol mię od nieprzyiaćioł moich, Pánie do ćiebie, ućiekłem się: náucz mię czynić wolą twoię: álbowiem, Bog moy, iesteś ty.

Duch twoy dobry, záprowádźi mię, do źiemie práwey: dla Imięnia twego Pánie, ożywisz mię w sprawiedliwośći twoiey.

Wyprowádźisz z prześládowánia Duszę moię: i w miłośierdźiu twoim, rozproszysz nieprzyiaćioł moich.

Jzgubisz wszystkich, ktorzy prześláduią Duszę moię: álbowiem ia, sługá twoy iestem.

Psalm 143. Błogosłáwiony, Pan Bog moy.

Miłośierdźie moie, i ućieczká moiá, przyimuiący mnie, i zbawcá moy, obrońcá moy, i w niem ufałem.

Pánie, coż iest człowiek, że obiáwiłeś mu się? álbo Syn człowieczy, że go poczytasz?

Człowiek, prożnośći podobny stał się: dni iego, iáko ćień, przechodzą.

Pánie, nákłoń niebios twoich, i zstąp.

Wypość rękę twoię, z wysokośći, wyrwiy mię.

Błogosłáwiony lud, ktorego, Pan Bog iego.

Psalm 144. Wywyższáć ćię będę, Boże moy, Krolu: i błogosłáwić będę Imięniu twemu, ná wieki, i wieki wiekow.

Przez wszystkie dni, błogosłáwić ći bę-

ći będę, i chwalić Imię twoie, ná wieki, i wieki wiekow.

Wielki Pan, i chwalebny bárzo, á wielkośći iego, niemász końcá.

Litośćiwy i miłośierny Pan, ćierpliwy, i bárzo miłośierny!

Słodki Pan, wszystkim, i miłośierdźia iego, nád wszystkie dźiełá iego.

Niech ćię wyznawáią Pánie, wszytkie dźiełá twoie, i święći twoi, niech ćię błogosłáwią.

Chwałę Krolestwá twoiego, mowić będą, i moc twoię, opowiádáć.

Krolestwo twoie, krolestwo wszystkich wiekow, i Pánowánie twoie, ná pokolęnie i pokolenie.

Wierny Pan, we wszystkich słowách swoich, i święty, we wszystkich dźiełách swoich.

Podnośi Pan wszystkich, ktorzy upadáią, i wydźwiga, wszystkich roztrąconych.

Oczy wszystkich, w tobie, ufáią Pánie.

Sprawiedliwy Pan, we wszystkich drogách swoich, i Swięty, we wszystkich dźiełách swoich.

Bliski iest Pan, wszystkim wżywáiącym go: wszytkim, wżywáiącym go, w prawdźie.

Wolą, boiących się śiebie, uczyni, i prośbę ich wysłucha, i zbáwionych, uczyni ich.

Strzeże Pan, wszystkich kocháiących śiebie, pochwałę Páná, będą mowiły ustá moie, i niech błogosłáwi, wszelkie ćiáło, Imięniu świętemu iego, ná wieki, i wieki wiekow.

Psalm 145. Chwal duszo moiá Páná: chwalić będę Páná, w żyćiu moim:

Spiewáć będę Bogu moiemu, poki mię stánie.

Błogosłáwiony, ktorego, Bog Jákobá, pomocnik iest; nádźieiá iego w Pánu Bogu iego: ktory uczynił, niebo i ziemię, morze, i wszystko, co w nich iest.

Pan rozwięzuie okowánych, Pan oświeca ślepych. Pan kocha sprawiedliwych. *kochay Pánie, i mnie, ná wieki!*

Krolowáć będźie Pan ná wieki, Bog

Bog twoy Syonie, ná pokolenia, i pokolęnia.

Pſalm 146. Bogu náſzemu niech będźie weſoła, i ozdobna pochwałá.

Wielki Pan náſz, i wielka moc iego, i mądrośći iego, niemáſz liczby.

Podobáło ſię Pánu, w boiących ſię go, i w tych, ktorzy ufáią, w miłośierdźiu iego.

Pſalm 147. Chwal, Ieruzalem *Kośćiołá tryumfuiącego*, Páná: chwal Bogá twoiego, Syonie, *Kośćiołá woiuiącego.*

Nie uczynił ták wſzyſtkim Narodom, i ſądow ſwoich, nie obiáwił im.

Pſalm 148. Chwalćie Páná z Niebios, chwalćie go ná wyſokośći.

Chwalćie go wſzyſcy Aniołowie iego, chwalćie go, wſzyſtkie mocárſtwá iego.

Chwalćie go słońce i mieśiąc: chwalćie go, wſzyſtkie gwiazdy, i świátło.

Chwalćie go, wſzyſtkie niebioſá niebios, i wody wſzyſtkie, ktore nád niebioſámi ſą, niech chwalą, Imię Páńſkie.

Chwal-

Chwalćie Páná ná ziemi, Smocy, i wſzyſtkie przepáśći.

Ogień, grad, śnieg, lod, Duchy náwálnośći, ktore czynią, słowo iego.

Gory i wſzyſtkie págorki, drzewá rodzáyne, i wſzyſtkie Cedry, Beſtyie, i wſzyſtkie bydłá, węże, i ptacy ſkrzydláśći.

Krolowie źiemie, i wſzyſcy ludźie, Xiążętá, i wſzyſcy ſędźiowie źiemie.

Młodźi i Pánny, Stárzy z młodſzymi, niech chwalą Imię Páńſkie: álbowiem, wywyżſzone ieſt, Imię iego, ſámego.

Hymn wſzyſtkim Swiętym iego, Synom Izráelſkim, ludowi przybliżáiącemu ſię do niego *chwale was z ſercá wſſyſcy świeci Boży, chwale was wſſyſcy zbawieni.*

Pſalm 149. Spieway ćie Pánu pieśń nową, chwałá iego, w Kośćiele świętych.

Niech ſię weſeli Izráel, w tym, ktory go uczynił, i ſynowie Syonu, niech ſię ráduią, w Krolu ſwoim.

Podo-

Podobáło ſię Pánu, w ludu ſwoim. i wywyżſzy ćichych ná zbáwienie.

Będą ſię rádowáli święći, w chwale.

Chwałá tá ieſt wſzyſtkim świętym iego. *Domieść mie iey, Pánie, moy, miłośćiwie.*

Pſalm 150. Chwalćie Páná w świętych iego.

Chwalćie go, według wielośći wielkośći iego.

Wſzelki duch, niech chwali Páná. *Niech i moy, chwali ćie Pánie, ná wieki.*

Akty z Pieśni.

Cantic: Moyſi. DAyćie wſpániáłość Bogu náſzemu, Bozkie ſą doſkonále dźiełá.

Bog wierny, i bez żadney niepráwośći, ſpráwiedliwy i práwy.

Toż to oddáieſz Pánu, ludu głupi i nierozumny? *Tak żem, i ia miał Bogu memu, oddawáć, za dobrodźieyſtwá iego?*

Jżali, nie on ieſt, Oćiec twoy, ktory ośiągnął ćię, i uczynił, i ztworzył ćię. *Opu-*

Opuśćiłem Bogá, ktory mię ztworzył, *i odſzedłem* od Bogá, zbáwięnia moiego!

Bogá, ktory ćię zrodźił opuśćiłeś! i zápomniałeś Páná, ztworzyćielá twoiego!

Bliſko ieſt dźień zátrácenia: *oddal ie Pánie odemnie*, i przybywáć ſpieſzą ſię czáſy: *przybliża ſię, i czás, zkonánia moiego, pobłogoſław mi Pánie, ná nie.*

Pátrzćie, że ia ieſtem ſam, i niemáſz innego Bogá, okrom mnie: *niemáß Pánie!*

Ja zábiię i ia ożywię, uderzę i ulecżę, i niemáſz, ktoryby z ręku moich, mogł wyrwáć: *wyznawam to Pánie.*

Zyię ia ná wieki, mowi Bog: *Zyj Pánie, ná wieki!*

Cant: Zacha: Błogosłáwiony Pan Bog Izráelá: álbowiem náwiedźił, i uczynił, odkupienie ludu ſwoiego.

Cant: Moyſi. Spiewaymy Pánu chwalebnie, álbowiem uwielbiony ieſt.

Moc

Moc moiá, i chwałá moiá, Pan: i ſtał mi ſię, ná zbáwienie.

Ten Bog moy, i wielbić go będę: Bog Oycá moiego, i wywyżſzáć go będę.

Wſzechmogacy, Imię iego.

Ktoż podobny tobie, między mężnemi Pánie? ktoż podobny tobie, wſpániáły w świątobliwośći, ſtráſzny i chwalebny, czyniący cudá.

Wodzem byłeś w miłośierdźiu twoim, ludowi, ktoryś odkupił.

Nośiłeś mię w mocy twoiey, do pomięſzkánia świętego twoiego.

Swiątnicá twoiá Pánie, ktorą umocniłá, ręká twoiá, *niebo ieſt.*

Pan będźie krolował ná wieki, i dáley.

Cant: Iſaiæ. Wyznawáć ćię będę Pánie: álbowiem rozgniewałeś ſię ná mnie: obroćiłá ſię zápálczywość twoiá, i poćieſzyłeś mię.

Oto Bog, Zbáwićiel moy, poufále czynić będę, i bać ſię nie będę.

Moc moiá, i chwałá moiá, Pan: i ſtał mi ſię, ná zbáwienie.

Czerpáć będźiećie wody z weſelem,

ſelem, z żrodeł Zbáwićielá, i mowić będźiećie, w on dźień: Wyznawayćie Páná, i wżywayićie Imię iego.

Pámiętayćie, álbowiem, wyſokie ieſt, Imię iego.

Spiewayćie Pánu, álbowiem, wſpániále uczynił: *Opowiádayćie to, ná wſzytkiey źiemi: Bog grzeſznych zbáwia.*

Weſel ſię i chwal, pomięſzkánie, Syonu *Niebieſkiego*: álbowiem, wielki w pośrodku ćiebie, święty Izráelá.

Cant: Haba: Pánie słyſzałem pogłos twoy, i bałem ſię: *bo Bog, złych, wiecznie karze!*

Gdy zágniewánem będźieſz, ná miłośierdźie wſpomniſz.

Okryłá niebioſá chwałá iego, i chwały iego, pełna ieſt źiemiá,

Ja záś, w Pánu weſelić ſię będę, i rádowáć w Bogu, Iezuśie moim.

Bog Pan, moc moiá.

Cant: Ezech: Od rána, áż do wieczorá, zkończyſz mię: *iuż widzę, nie długo pożyię.*

Wyćieńczone ſa oczy moie, poglądáiąc ná wyſokość.

Pánie gwałt ćierpię: odpowiedz zá mnie.

Rozpámiętywáć ći będę, wszystkie dni moie, w gorzkośći duszy moiey.

Pánie, czy ták to żyią?

Ty zás wyrwałeś duszę moię, áby nie ginęłá: porzućiłeś zá plecy twoie, wszystkie grzechy moie.

Nie piekło wyznawáć ćię będźie, áni śmierć *wieczna*, chwalić ćię będźie.

Zyiący *przez łáskę*, żyiący *przez chwałę niebieską* wyznawáć ćię będźie: iako i ia dźiś *Niech ćię Panie wyznawam, chwalę, miłuię ná wieki.*

Pánie, zbáwionym mię uczyń, á Psalmy násze, śpiewáć będźiemy, przez wszystkie dni żyćia nászego, w domu Páńskim.

Cant: Annæ. Rozrádowáło się serce moie w Pánu.

Uweseliłá się duszá moiá, w zbáwieniu twoim.

Niemász świętego iáko iest Pan, niemász inszego, okrom ćiebie, i nie iest mocny, iáko, Bog nász!

Bog,

Bog, náuk Pan iest, i iemu gotuią się myśli. *á iam tobie Pánie, w prostoći moiey, służył.*

Pan, umartwiai ożywia, przyprowádza do piekłow: *niemi strasząc*, i odwodżi, *miłośćiwie przepuszczáiąc.*

Wzbudza z prochu, potrzebuiącego, i z gnoiu wywyższa ubogiego, áby śiedźiał, z Xiążętámi, i Thron chwały trzymał. *O z iákiego grzechu gnoiu, mnie wydźwignionemu, daś (iáko się spodźiewam,) z tobą, krolowáć Pánie!*

Nog Swiętych swoich, strzedz będźie. *Strzeż i moich, ábym, drogą potępienia, nie szedł!*

Cant: Beatissimæ. Wielbi Duszo moiá Páná.

J rozrádował się Duch moy, w Bogu, zbáwieniu moim.

Albowiem, uczynił mi wiele, ten, ktory, mocny iest, i święte Imię iego.

J miłośierdźie iego, od pokolęnia do pokolenia, boiącym się go.

Uczynił moc w rámięniu swoim.

Łáknących nápełnił dobrámi.

 Wspo-

Wzpomniał ná miłośierdźie swo- ie.

Cant: Simeon; Teraz wypuść słu- gę twego, Panie, według słowá twe- go, w pokoiu.

Widźiałem, *uznawałem przez oczy wiáry moiey*, zbáwienie moie, *Páná mego ukrzyżowánego*, ktore zbawienie; zgotowałeś, przed obliczem, wszy- stkich ludźi.

CZĘSC TRZECIA
Aktow iuż blisko przed Smierćią.

Położą się tu Akty, przy ostátniey Zpo- wiedźi, Kommunyi, i ostatnim pomázá- niu, i inne.

Akty przy ostátniey Zpo- wiedźi.

Przypominam tu przestrogi niektore; strony ostatniey Zpowiedźi.

1. Przystoi, choć ogołem, dáć się win- nym;

nym, ná tey ostátniey Zpowiedźi, z grze- chow cięższych: boć przy śmierći inákszym okiem, człowiek pátrzáć będźie, na życie swoie. Albo, ieżeli temuż przed tym Ká- płánowi, zpowiedáłeś się z cáłego żywotá, potwierdź tę zpowiedź, przed niem, choć kilką słow. Acz strony powtorzenia zpo- wiedźi, trzebá się będźie zdáć ná rozsą- dek mądrego zpowiedniká, i ktory twe- go sumnieniá, iest świádam.

2. Trzebá się dáć winnym, i z grze- chow powszednich, z dokłádem: że się zpowiádasz, kożdey, by naymnieyszey o- brázy Bozkiey, i z niey się, winnym dáiesz.

3. Vczyń właśnie Akt Zkruchy, z- dokłádem: że żáłuiesz, zá kożdy, by nay- mnieyszy grzech, od rozumu wźięćia, áż dotąd popełniony.

4. Bądź pilny, ábyś przed sámą Zpo- wiedźią, i po żalu ták uczynionym, nie- wpadł, w iáki by namnieyszy grzech, prze- to słuszna będźie, przed sámym, i w sámym rozgrzeszeniu, pomieniony Akt Zkruchy czynić.

5. Trzebá prośić Káplánâ, ábyć zá pokutę nádał i przyiął, Akty, ktoremi się zechcesz, spráwiedliwośći Boskiey, wy-

 płáćić

płáćić, ktore ſie położą niżey, ná końcu Aktow, po Zpowiedźi.

Akty przed Zpowiedźią.

1. PRágnę Pánie Boże moy, tę oſtátnią Zpowiedź, ták uczynić, żebym ſię dobroći, godnośći, świątobliwośći, twoiey, choć w powſzechnośći, dał winien, że wſzyſtkich grzechow moich, ćiężkich i powſzednich, począwſzy, od rozumu wźięćia, áż do ſámey tey, oſtátniey Zpowiedźi. Pomoż mi do tego, dobroći, godnośći, świątobliwośći, Páná Bogá moiego.

2. *Zpowiedam ſie Bogu Wſzechmogącemu* od ktorego prágnę bydź rozgrzeſzony, zpowiedam *Błogoſłáwioney Máryi záwſze Pánnie* áby mi ſię teraz ſtáłá, ućieczką grzeſznych. Zpowiedam ſię *Błogoſłáwionemu Michałowi Archániołowi* ná ktorego ſzále, iuż iuż, duſzá moiá poyidźie. *Błogoſłáwionemu Ianowi Krzćićielowi* proſząc, áby mi, wyiednał u Páná Iezuſá, żeby mi był Báránkiem, zno-

znoſżącym grzechy moie. Zpowiádam ſię *Swietym Apoſtołom*, kożdemu z oſobná, á miánowićie, *Piotrowi i Páwłowi* ná grzeſznych łáſkáwym, gdyż támten, zápárſzy ſię Páná Iezuſá, ten Kośćioł iego prześládowawſzy, á obádwáy, kochánkámi Páńſkiemi zoſtáli. Obym i ia, ná łáſkę Bozką, ſobie zárobił. Zpowiedam ſię *i wſzyſtkim świetym* kożdemu, kożdemu zoſobná, áby mi, Páná Iezuſá przeiednáli: á miánowićie, tym świętym, ktorzy przedemną, z tego świátá zeſzli, w ten przedtym dźień, ktorego ia, umieráć będę. Zpowiedam ſię *i wam Bracia* ktorzyśćie tu obecni, i wam, co ze mną poſpołu, po wſzyſtkim świećie, konáć bedźiećie. *Albowiem zgrzeſzyłem* bárdzo, ách bárdzo, *myslą*, ktore, niech oczyśći głowá Iezuſowa, ćierniem zkłota, *słowem* ktore niech záſtampią, uſtá Páná Iezuſowe, żołćią i octem nápawáne, ták wielą świętych słow ozdobione, *i uczynkiem* ktore niech zgłádźi, Ciáło Páná Iezuſowe, ktore zá mnie,

 ták

ták ieſt zkátowáne, że ſię práwie, iedna Rána ſtáło! *Moiá winá*, boć żáłuię Pánie, żem ćię obráźił, nieprzeto, żem godźien bydź w Piekle! *Moiá winá* boć żáłuię, nieprzeto, żem niegodźien bydź w Niebie. *Moiá naywiękſa winá* boć żáłuię dla ſámey, dla ſzczerey, dla iedyney, dobroći twoiey, żem ćię obráźił, o dobro naymilſze, o dobro naywyżſze, o dobro niezkończone, żem ćię kiedykolwiek, by naymnieyſzym, by naymnieyſzym, grzechem obráźił.

3. Prágnąłbym Pánie, nietylko temu ſię Kápłánowi wyzpowiádáć, ále cáłemu świátu, áby poznał, iákiego grzeſzniká pozbędźie, gdy ia umrę!

4. Prágnę Pánie, oczyśćiwſzy złośći i z niedoſkonáłośći, ták boleć zá grzechy moie, iáko ná nie boleią, ácz bolem nie pożytecznym, wſzyſcy potępieni, mowiąc: Toć tedy zbłądźiliſmy.

5. Prágnę Pánie, ták ſię brzydźić grzechámi moiemi, iáko Swięći i Wybráni twoi, niemi ſię w Niebie brzydzą.

6. Day

6. Day mi Pánie żal zá grzechy, ktoryś dał Dawidowi, gdy mowił: zgrzeſzyłem: ktoryś dał Mánaſſeſzowi gdy mowił; Nie ieſtem godźien widźieć wyſokośći Niebá, dla wielkośći, nieprawośći moich.

7. Day mi Pánie, żal zá grzechy, iáki miał Piotr Swięty, gdy gorzko płákał, i iáki miał Páweł Swięty, gdy mowił: Chriſtus przyſzedł grzeſznych zbáwiáć, z ktorychem, ia, pierwſzy ieſt!

8. Day mi Pánie, żal ten, z ktorym ći, Mágdálęná, łzámi ſwemi nogi obmyłá.

9. Day mi Pánie, żal ten, ktoryś dał Máryi Egipcyáce, gdy ſię názwáłá: Kloáká grzechow! day żal Taidy, bo ieżeli kto, tedy ia, tedy ia, niegodźienem twego Imięnia: leſus, w uſtá moie, bráć!

10. Wyleyże tu żal twoy zá grzechy przed Pánem Iezuſem.

11. Poświęcam Pánie moy, ten żal moy, żalem twoim, ktorymeś w Ogroycu, ná Krzyżu, i kiedyżkolwiek, zá grzechy náſze żáłowáleś.

 Akty

Akty po Zpowiedźi.

1. ZPowiedałem ći śię Pánie moy naprzod, rozgrześz że mię miłośćiwie. Zpowiedałem śię i tobie Bogá Rodźico Pánno, ziednay mi u Syná twoiego, odpuszczenie grzechow moich. Zpowiedałem śię i wam, Swięći i Swięte Boże, odpowiedzćież mi od Páná Iezuśá: że śą mi, grzechy moie, odpuszczone.

2. Oby Pánie moy, tá Zpowiedź ostátnia moiá, táka byłá, żebym iey, ná nowe nie potrzebował! ále żebym, ták, ten ostátek przynaymniey żyćia mego przeżył, ábym ćię Páná moiego, by naymnieyszym grzechem, nie obráźił.

3. Jáko dáleko iest wzchod od zachodu, ták dáleko oddal Pánie, odemnie, nieprawośći moie.

4. Zmiłuy śię ná demną wszechmogący Boże, mizernym grzesznikiem, i odpuśćiwszy grzechy moie, przyprowadź mię, do żywotá wiecznego, Amen.

5. Pánie nász Iezu Christe, ręką twoią do Krzyżá przybitą, ustámi twemi, ktora by mię wykląć, z niebá miáły, rozgrześz od zawieszenia i umknięćia łásk twoich obfitych: rozgrześz od interdyktu, álbo zákazu weśćiá do niebá: á rozgrześz, iáko ty możesz, i ia potrzebuię: Boć ty, ták mię rozgrzeszyć możesz, ábym, z tego mizernego łożká, prosto szedł, przed Tron twoy. Iam ći, tey łáski nie godźien, chybá, żebyś mi ią, ty, cudem iákim miłośierdźia twoiego, udźielił, dárował.

6. *Męká Páná náßego Iezuſá Chryſtuſá*, ktorąm, ták wiele rázy, grzesząc podeptał! *i záſługi Błogoſłáwioney Maryi* záwsze Pánny, ktorey, iákom był powinien, nie miłowałem! *i záſługi wßyſtkich Swietych* ktorychem godnie nie wzywał, *i ieżeli co dobrego uczynie*, obym iák naywięcey uczynił! i cokolwiek *złego ćierpliwie zniosę*, w chorobách, w ckliwośćiách, w zkonániu, bá, i w sámym Czysćzowym ogniu, *niech mi*

to będźie, ná odpuszczenie grzechow zá ktore, żem Bogá niezkończenie dobrego obráźił, żáłuię *i ná żywot wieczny*, ktorego prágnę, Amen.

Tu odpraw pokutę náznáczoną: á wypełniáiąc, żeś prośił Kápłáná, ábyć niektore Akty, zá pokutę przyiął, więc że ie, w ten sposob, uczyń.

7. Ofiáruięć Pánie ná ukaránie grzechow moich, tę sámę śmiertelną chorobę moię, i śmierć nástempuiącą: ták, że choćbych w ręku moich miał, uzdrowić się, nie uzdrowiłbym się: ále bym to puśćił, ná wolą twoię, i bieg nátury, á nie uzdrowił bym się przeto: ábym ukarał grzechy moie. A ták, od tad, áni nádźieią życia ćieszyć się będę, ále tylko, byle włáśce twoiey, wyglądał śmierći, zá pokutę, ná dosyć uczynienie, zá grzechy moie.

8. Ofiáruięć i to Pánie, że te boleśći moie, tę śmierć moie, radbym był podiał, dla wiáry twoiey S. dla miłośći twoiey, i nie przyimuię tey śmierći, iáko tylko obowiązku i skutku śmiertelnego życia, ále ná pokazá-

kazánie, żebym rad, zdrowie i życie moie, dla wiáry, dla miłośći twoiey ztráćił.

9. Ofiáruięć się Pánie, i ná czyśćiec, by, i do sądnego dniá, przyimuiąc go, nie tylko dla tego, że mię Pánie, nań zkażesz: ále, przyimuiąc go, iáko zá pokutę, iáko zá dobrowolne ukaránie, żem ćię Bogá mego kiedykolwiek obráźił! ánim ćię miłował, iákom był powinien!

Słusznaby, te trzy pokuty, z wielkim áffektem i czynić i powtarzáć: bo rozumiem, żeby sie przez to, Panu Iezusowi, mogła dusza, dobrze przymilić, wypłáćić.

Akty przed ostátnia Kommunyią.

T*Rzebá sie w tym przestrzedz, áby, áni Zpowiedź, áni kommuniia ostátnia, nie były odłożone, áż do czásu, kiedy człowiek, iuż od zmysłow odchodźić pocznie: boć by te Sákrámentá trzebá, iák naynabożniey przyiąć, co według śił iuż bydź nie może, gdy człowiek, od rozumu odchodźić pocznie. Co strony Aktow, te, miedzy innemi, czynić sie mogą.* 1. Je-

1. Jeżeliś Kápłan mow: Niegodźienem był nigdy rękámi memi dotykáć śię Nayświętszego Sákrámentu, już śię i teraz nie dotknę; ále proszę, o łáskę, przynieśięnia Kommunyi Swiętey. *Ten záś co nie był Kápłanem niech mowi:* Chodźiłem Pánie do tąd, do Sákrámentu twoiego, już ty teraz Pánie moy, sam, w Nayświętszym Sákrámenćie, łáskáwie, przyidź do mnie.

2. O Pánie, iuż ostátni raz kommunikowáć będę! iuż ostátni raz! day mi śię Pánie moy, godnie, day nabożnie przyiąć.

3. Anyele S. Strożu moy, Anyołowie inni strożowie tu obecni, wy sámi, cośćie tu są, obecni ludźie, prośćie zámną, áby mi dał Pan Iezus, łáskę, ábym Nayświętszy Sákráment, iáko ná pożegnánie, iáko Wiátyk ná wieczność, godnie, i nabożnie przyiął.

4. Tyś sam Pánie moy, umrzeć niechćiał, chybá poświęćiwszy Nayświętszy Sakráment: Prágnęż i ia, á prágnieniem prágnę, Ciáłá i Krwi twoiey, pożywáć.

5. Spodźiewam śię, prágnę, widźieć ćię Pánie: dayże mi wolali twoią, w tym Sákrámenćie pokosztowáć, iákoś słodki iest.

6. Prágnę ćię Pánie przyiąć, z tym áffektem; z iákim ćię, kiedykolwiek, słudzy twoi przyięli, miánowićie, iuż blisko zkonánia swoiego: á w szczegolnośći, z tákim áffektem; z iákim ćię, kiedykolwiek, słudzy twoi przyięli, miánowićie, iuż blisko zkonánia swoiego; á w szczegolnośći, z iákim áffektem przyimował ćię Błogosłáwiony Stánisław Kostká, ktoregoś Pánie godnym osadźił, áby n. u Anyołowie Kommunyią świętą, przynieśli.

Gdy iuż usłyszysz źe Nayświętszy Sákráment niosą mow.

7. A zkądże mi to, áby przychodźił Pan moy, do mnie!

8. Przyidź dobry Iezu, á niechćiey omieszkiwáć.

9. Niewychodź odemnie Pánie, niewychodź, ále, náwiedz mię: álbowiem, człowiek grzeszny iestem, iuż wnet, umieráć mam!

10. Nie wzbrániay ſię dobry Iezu, przyiść, do przybytku moiego, choć ći go iuż wkrotce, robacy, toczyć będą!

Gdy Kapłan Modlitwy uprzedzáiące i błogoſłáwieńſtwo krzyżem dawáć ći będźie, wzbudź w ſobie żal zá grzechy, mow i przy tym.

11. Wierzę, że tu ieſt prawdźiwe Ciáło, i Krew Iezuſá moiego, onemu ſię kłániam, prágnę go, miłuię, miłuię, miłuię go nádewſzyſtko.

Gdy Káplan trzy rázy mowi: Pánie nie ieſtem godźien, mow i ty iezeliś ieſt Kápłanem i Zakonnikiem.

12. Pánie nie ieſtem godźien, dla żyćia moiego náświećie, ábyś wſzedł, do przybytku moiego. Pánie nie ieſtem godźien, dla grzechow moich, iuż w Zakonie, przed Kápłáńſtwem popełnionych. Pánie nie ieſtem godźien, dla grzechow moich, od Kápłáńſtwá, áż dotąd popełnionych.

Łácno będźie podobnym ſpoſobem podźielic życie. Naprzykład. Pánie nie ieſtem godźien, dla grzechow młodośći moiey:

moiey: lat dálſzych: poſtánowionego wieku, ábyś wſzedł do przybytku mego.

Przed ſámą Kommunją mow nabożnie.

13. Łáknę Pánie, Ciáłá twoiego w Nayswiętſzym Sákrámenćie, prágnę, Krwi twoiey.

14. Bog moy i Pan moy.

15. Tyś ieſt Chriſtus, Syn Bogá żywego.

Akty po Kommunyi.

1. Miłuię ćie Pánie moy, ze wſzyſtkiego ſercá, ze wſzyſtkiey duſzy, ze wſzyſtkich ſił moich, á miłuię ćie, ták gorąco! żebym rad, z miłośći twoiey zkonał.

2. Witam ćię Gośćiu naymilſzy, i ſercem, rány twoie cáłuie.

3. Badź błogosłáwiony Pánie, żeś ten Sákráment poſtánowił, ále badź i zá to błogosłáwiony, żeś nieoddalił prosby moiey, i miłośierdźia twoiego odemnie, dáiąc mi, o com ćie, ácz niegodnie prosił, to ieſt: żebym z tego świátá, bez Sá-

kramentu Ciáłá i Krwie twoiey nie zchodził.

4. Teraz wypuść sługę twoiego, kiedyś mię Pánie, Ciáłem i Krwią twoią nákarmił.

5. Przeprászam ćię dobry Iezu i żáłuię żem ćię kiedykolwiek niezkończenie dobrego obráźił. Dáruy że mi Pánie, odpuść miłośćiwie, żem ćię obrážał.

6. Oto ostátni raz Pánie, w Nayświętszym Sákrámenćie, do mnie idźiesz, więc że ćie żegnam: żáłuię, żem ćię godniey nieprzyimował, á iuż, ná wszystkę wieczność, przyimowáć ćię niebedę.

7. Powiedźiałeś Pánie: Kto pożywa tego Chlebá, będźie żył ná wieki: wypełń to dźiś, słowo twoie nádemną, ábym i ia, w miłośći twoiey, żył ná wieki.

8. Słowá twoie są Pánie: Chleb ktory iadam, ćiáło moie iest, ná żywot świátu niechże ćiáło twoie, będźie mi żyćiem, niechże iuż w krotce umieram, ábym ćię widźiał, ábym ćię błogosłáwienie kochał.

9. Ciá-

9. Ciáło i Krew twoiá, ktore, przyiąłem Pánie, niech się przykliią do wnętrznośći moich, áby iuż we mnie, nie zostáwáłá żadna grzechow zmázá, ktorego czysty i Swięty pośwęćił Sákrámenc.

10. O IESU byłeś mi Iezusem, przez wszystek żywot moy, to iest: Zbáwićielem: bądź że mi Iezusem, bądź mi Zbáwićielem, w śmierći i w zkonániu moim.

11. Zostań ze mną Pánie: álbowiem iuż mrok nástempuie, iuż padáć ná mnię będźie, mrok śmierći i zkonánia.

12. Pobłogosław że mi dobry Iesu, ábym, w łásce i miłośći twoiey umárł, i iuż to ostátnia iest prozbá moiá, niech się wysłuchániem tey prozby, żyćie moie zákończy.

13. Sákráment Nayświętszy, iest Sákráment miłośći, zákochayże się dobry Iesu, zákochay áż ná wieki, w duszy moiey: á ia też, od tąd, miłuię ćię nád wszystko, miłowáć prágnę áż ná wieki.

14. Już prágnę Pánie moy umrzeć, ábym

O

ábym ćię goręcey i w Czyſcu i w Niebie miłował.

15. Wieczne odpocznienie, przez Krew i Ciało Páná Iezuſowe, ktorem przyiął, day mi Pánie, i świátłość wieczna niech mi świeći. *Przyday tu i owe słowá:* Niech będźie pochwalon Nayświętſzy Sákráment.

Akty przy oſtátnim Pomàzániu.

ACz oſtátnie pomázánie niema bydź dawáne, tylko, w bliſkim iuż niebeſpieczeńſtwie śmierći, otoli przećie nie rzecz odkłádáć go, áż do ztrácenia zmysłow: bo, gdy go kto, obecny ſobie, i z nabożeńſtwem bierze, wiecey ſobie záſługuie. Co ſtrony Aktow, niech bedą te.

1. Prágnę Pánie, oſtátnie pomázánie przyiąć, áby ten Sákráment, oſtátki grzechow, we mnie zgłádźił, i umocnił mię, przećiwko boleśćiom, i pokuſom, żkonánia moiego. Proſzę, żebrzę, o te obádwá ſkutki Sákrámentu tego.

2. Abym

2. Abym ſię Pánie moy, do tego Sákrámentu przyſpoſobił, żáłuię z ſercá, żem ćię Bogá moiego nieżkończoney dobroći, kiedyżkolwiek obráźił.

3. O wielkiż ieſt ſmrod grzechow moich, niechże go, tego Sákrámentu zápách, przed obliczem twoim Pánię moy, odpędźi.

Przy námáſczeniu oczu twoich mow ſercem, álbo i czytáć ſobie każ ten Akt:

4. Ofiáruięć Pánie, wſzyſtkie dobre weyźrzenia moie, ná twoy Nayświętſzy Sákrámenc, ná obrázy twoie święte, i Mátki twoiey, i Swiętych twoich, i ich reliquiie. Ale, oraz żáłuię, dla miłośći twoiey, zá grzechy, ktorem, ták wiele rázy, pátrząc popełnił. Przez to tedy święte námáſczenie, i ſwoie nayłáſkáwſze miłośierdźie, niech mi odpuśći Bog, przez zasługi oczu Páná Iezuſowych ták wiele rázy, łzámi, i krwią w ukoronowániu ćierniem, zálánych, cokolwiekem ia, weyźrzeniem zgrzeſzył.

Przy námáßczeniu Vßu.

5. Ofiáruię Pánie, cokolwiek dobrego przez uszy moie weszło, ofiáruię Pánie (ieżeliś Kápłan) słuchánia Zpowiedźi, Kazánia, rozmow Duchownych, i żeć przećię, słysząc co przećiwko mnie mowiono, niezáwszem odpowiedźiał. Záłuię, dla miłośći twoiey, zá wszystkie grzechy, słyszeniem popełnione: á ty Pánie, przez to święte námászczenie, i nayłáskáwsze miłosierdźie, odpuść mi dla Uszu Páná Iezusowych ták wiela despektow, nátrząśánia, bluźnierstw, obrázonych, odpuść mi mowię, cokolwiek przez słuch zgrzeszyłem.

Przy námaßczeniu Nozdr.

6. Ofiáruię Pánie, choć drobne umartwienia moie, względem powonienia, smrody (ieżeliś był Kápłan) w słuchániu Zpowiedźi, i w drogách, dla miłośći twoich podiętych, ofiáruię żem czásem nieużył zápáchow wonnych, ktorych záżyć, okázyią miałem, á oraz żáłuię: żem zápáchow wonnych záżywáiąc, sercám do niebá nie podnośił. Ale przez

przez to święte námászczenie, i swoie nayłáskáwsze miłośierdźie, niech mi odpuśći Pan, przez zasługi nozdrzy Páná Iezusowych, krwią płynących, dla rożnego uderzęnia, cokolwiekem, przez powonięnie zgrzeszył. *Albo* Ofiáruię Pánie, zápách wonnośći, ktory masz z ofiar, słubow, i dobrych uczynkow sług twoich, á oraz żáłuię, żem smrodem grzechow moich, tobie Pánu moiemu, i bliźnim moim, przykrzyłem się.

Przy námáßczeniu Vst.

7. Ofiáruię Pánie, wszystkie umartwienia, wiedzy, poskromięnia w mowie, i rozmowy o tobie. Żáłuię, żem ćię niezkończone dobro, grzechámi ust moich, mowiąc, iedząc, niegodnie komunikuiąc, obráźił. Ale przez to święte námászczenie, i swoie nayłáską wsze miłośierdźie, niech mi odpuśći Pan, przez zasługi Páná Iezusá, pogębkowánego, żołćią i octem nápawánego, cokolwiek przez smák i mowę zgrzeszyłem.

Przy námáßczeniu Rąk.

8. Ofiáruię ć Pánie, wszystkie poruszęnia rąk moich, ná zábáwy dla chwały twoiey podięte, álbo, dla iákiego umartwiánia, álbo pisánia, ná chwałę twoię. Záłuię, żem ćię niezkończone dobro, dotykániem, álbo, złym ręku záżyćiem, obráźił. Ale, przez to święte námászczenie, i swoie nayłáskáwsze miłośierdźie, niech mi odpuśći Pan, przez zasługi rąk Páná Iezusowych, dla mnie, ná krzyżu przybitych, cokolwiek rękámi zgrzeszyłem.

Przy námáßczeniu Nog.

9. Ofiáruię ć Pánie, wszytkie kroki i śćia moie. Záłuię, żem ćię naywyższe dobro obráźił, ná złe, śćia mego záżywáiąc. Ale, przez to święte námászczenie, i swoie nayłáskáwsze miłośierdźie, niech mi odpuśći Pan, przez zasługi nog Páná Iezusowych, dla mnie ná krzyżu przybitych, cokolwiek, śćiem, zgrzeszyłem.

Przy námáßczeniu Biodr.

10. Ofiáruię ć Pánie czystość, ktorą zá-

rą záchowáć stárałem się. Záłuię, żem ćię dobro niezkończone, iákimkolwiek sposobem, przećiwko czystośći obráźił? Ale, przez to święte námászczenie, i twoie nayłáskáwsze miłośierdźie, niech mi odpuśći Pan, przez zasługi, sercá Páná Iezusowego, ná krzyżu przebitego, cokolwiek, przez lubieżność, zgrzeszyłem.

Tu się niech choruiący z Kápłanem zmowi: ieżeliby potrzebował rozgrzeßenia, á mowę záwarł, iákim znákiem będźie prośił, o rozgrzeßenie. Náprzykład przez śćiśnienie reki, okiem raz po raz mgnieniem.

Pożegnánie z Znáiomemi.

Bywáią czásem znáiomi, ktorych obecność, turbuie chorego, do żalu go i frásunku przywodząc, á w ten czás, lepiey o duszy myslić, niż sie w te effekty wdawáć. Zátym lepiey będźie, uprzątnąć to, i z niemi się pożegnáć, á o samey wiecznośći, przed się, wźiąć pámięć. Poło-

 zy się

żył się tu, iáko ná wzor, pożegnánie Zakonne, áby podobnym sposobem, czynić się mogło, i pożegnánie od świeckich, okrom czwartego Aktu i śiodmego.

1. Oświádczam się przed Niebem, źiemią, przed tu obecnemi, przed wszystkim świátem, i piekłem, żem w Wierze ś. Kátolickiey żył, dożyć w niey i umieráć chcę, prágnę, zá łáską Bożą.

2. Dźiękuię przzed wszystkiem świátem, i przed obecnymi, Pánu Bogu moiemu, zá wszystkie dobrodźieystwá iego, i łáski.

3. Wyznawam przed Niebem i przed obecnemi, żem Páná Bogá moiego obrážał, zá co, dla miłośći iego żáłuię á z sercá żáłuię, przepraszam máiestat iego, wszystkiego Niebá, i obecnych proszę, áby mi prośić do pomogli, áby Pan moy, był mi miłośćiwym, teraz, i ná wieki.

4. Dźiękuię Zakonowi memu, zá wszystkie łáski, ćwiczenia w służbie bożey, i kárnośći iego, niech Pan Bog żyiącym Bráći, ná tym świećie, łáski swoiey, przymnaża: á w niebie

niebie, zostáiącym Swiętym Bráći mego Zakonu, niech Pan przymnoży, chwały przypadkowey. Ponawiam przed Niebem, przy wszystkich obecnych, śluby moie Zakonne, i potwierdzam: Zakonnikiem, Zakonu moiego umieram.

5. Dźiękuię obecnym zá stáránia około duszę moiey, i zdrowia moiego, miánowićie tym, co mi w tey chorobie, dobrze uczynili.

6. Przepraszam wszystkich tu obecnych, i kędyżkolwiek mięszkáiących, ktorychem, kiedykolwiek obráźił, złym przykłádem zgorszył.

7. Proszę nie przepomináć Duszy moiey, á żem się Oycom i Bráći moiey nádprzykrzył, po śmierći przykrzyć się niechcę, ále proszę, (gdy będą mieli nátchnienie) áby, Dusze moiey nie przepominali. Ja też wzáiem, pokłonię się imieniem ich, Bogu w Troycy S. iedynemu, Nayswiętszey Pánnie i S. Oycu.

8. Zegnam wszystkich tu obecnych, żegnam i odległych, miánowićie

wićie, N. N. i sercem, boć iuż rzeczą niemogę, wszytkich nogi, uniżenie, serdecznie, cáłuię.

9. Chcę iednę modlitwę przy tym zgromádzeniu uczynić, ktorą gdy będę kończył, proszę o miłośne Amen: Wieczny odpoczynek przez Krew Páná Iezusową day mi Pánie, i świátłość wieczna, niech mi świeći.

Wzpominánie Męki Páńskiey.

1. IEzu mowiący: frásobliwa iest duszá moiá, áż do śmierći: poćiesz duszę sługi twoiego, w zkonániu moim.

2. Jezu upadáiący ná twarz twoię w Ogroycu, nagrodź oźiembłość modlitw moich, á day, żebym widźiał, twarz twoię w Niebie.

3. Jezu mowiący: Ieżeli podobna iest, niech odeydźie odemnie kielich ten, oddal odemnie, kielich gniewu, i zápálczywośći twoiey.

4. Jezu mowiący: Iednák, nie ták

ták iáko iá chcę, ále iáko ty: przyimiy i moie ná wolą twoię zdánie: prágnę umieráć, bo ty Pánie moy, chcesz, ábym umierał.

5. Jezu od Aniołá pośilony, pośil mię, niech Anioł, ktory ćię pośilał, przybędźie mi, w zkonániu moim.

6. Jezu zostáiący w konániu, á dłużey się modliący, day, ábym w łásce i miłośći twoiey, zkonał.

7. Jezu pocáłowániem wydány, day mi, nabożnie cáłowáć Rány twoie, staw mi się, w zkonániu moim, wesołym, łáskáwym.

8. Jezu zwiazány, rozwiąż więzy grzechow moich.

9. Jezu mowiący tym, ktorzy ćię imáli: Jam iest, przemow do mnie, w zkonániu moim łáskáwe słowo, ábym nieupadł ná wieki.

10. Jezu do Anaszá prowádzony, uczyń mię bespiecznym, ná sądźie twoim.

11. Jezu o náukę oskárżony, odpuść mi, ieżelim kogo uczynkiem, álbo przykłádem, czego złego náuczył. 12. Je-

12. Jezu pogembkowány, odpuść grzechy uſt moich, i niegodnego Kommunikowánia.

13. Jezu prowádzony do Káifaſzá, nie day mię w rękę oprawcom piekielnym: ſpraw, ábym właſce twoiey, przed ſadem twoim ſtánał.

14. Jezu zeplwány nicch miłośnie pátrzę ná twarz twoię.

15. Jezu ktorego ſię Piotr zápárł, ſpraw, ábym w żadnym Artykule wiáry, niepowątpiwał.

16. Jezu pogladáiący ná Piotrá, weyźrziy i ná mnię, miłościwie.

17. Jezu za ktorego weyźrzeniem, płákał Piotr, day mi teraz, day w zkonániu moim, ákt Zkruchy.

18. Jezu w wieźięniu noclegujący, day odpoczynek wieczny, duſzy moiey.

19. Jezu przed Piłatem poſtáwiony, odpądz odemnie, ſtráchy śmierci.

20. Jezu dla ktorego wydánia zdeſperował Iudaſz, day mi mocną nádzieię, o zbáwięniu moim.

21. Je-

21. Jezu milczacy przed Piłatem, day mi łáſkę, ábym ći ſię, z życia moiego ſprawił.

22. Jezu ktoremu mowiono: słyſzyſz iáko wiele przećiwko tobie świádczą, day mi, zárzuty Czártowſkie, zwyćiężyć.

23. Jezu nád ktorego przenieśiony Bárábaſz, ſzácuy ſobie miłośćiwie, duſzę moię.

24. Jezu ná ktorego wołano: Niech będźie ukrzyżowan, ſpraw, ábym niesłyſzał głoſu twoiego, ktorymbyś mię potempiał.

25. Jezu ná ktorego wołano: Krew iego nád nád námi, obmiy mię, krwią twoią.

26. Jezu ubiczowány, odpuść grzechy ćiáłá moiego.

27. Jezu ukoronowány, odpądź odemnie, myśli złe, wzkonániu moim.

28. Jezu upádnieniem ná kolá ná wyśmiany, day, ábym ći ſię kłániał w Niebie.

29. Jezu ludowi, pokazány: O to człowiek, pokaż mię Oycu twoiemu

temu iáko człowieká, tobie ulubio-
nego.

30. Jezu wyroku śmierći słuchaiący, ſpraw, áby mi nie było ćiężko, z tym ſię świátem rozſtáwáć.

31. Jezu Krzyż nioſący, przyimiy iákiekolwiek utrapienia, i choroby, życia moiego.

32. Jezu zá ktorym niosł krzyż Cyreneyczyk, day, ábym świątobliwą śmierćią, náśládował, błogosłáwionego wyśćia twoiego.

33. Jezu Ukrzyżowány, bądż miłośćią moią, ná wieki.

34. Jezu wołáiący: Oycze odpuść im: ſtaw mi ſię Oycem, w zkonániu moim: odpuść i mnie, nieprawośći moie.

35. Jezu wołáiący: Boże Boże moy, czemuś mię opuśćił: á, nie opuśćiſz że mnie, w zkonániu moim? nie opuſzczay miłośćiwie.

36. Jezu wołáiący: Prágnę: przyimiy ten głos moy: prágnę ćię Boże moy widźieć, prágnę ćię miłowáć ná wieki. A przez żołć i ocet twoy, osłodż mi gorzkość zkonánia mego.

37. Je-

37. Jezu mowiący Łotrowi: Dźiś będźieſz zemna w Ráiu: niechay i ia, od ćiebie, zá tego ſczęśliwego Łotrá, poczytány będę.

38 Jezu mowiący: Oto Syn twoy: pokaż mie Bogárodźicy Pánnie, w zkonániu moim, áby mi ſię, Mátką ſtáłá.

39. Jezu wołáiący: Zkończyło ſię: iuż bliſko, i ia, kończę życie moie, niechże ſię iuż zkończy, gniew twoy nádemną, ábyś iuż, był mi miłośćiwym, ná wieki!

40. Jezu wołáiący: Oycze w ręce twoie oddawam Duchá moiego: przerzecz to słowo, do Oycá niebieſkiego, iuż w Niebie, zá mną: Oycze, w ręce twoie, oddáię Duchá mego.

41. Jezu głowę náchyliwſzy oddáiący Duchá twego, przyimiy Duchá moiego.

42. Jezu ktoremu ſerce przebito, przebiy ſerce moie, włocznią miłośći twoiey.

43. Jezu po ktorego śmierći, wracał ſię lud, biiąc ſię w Pierśi:

bądź

bądź miłośćiw, mnie grzeſznemu.

44. Jezu z krzyżá złożony, złoż mię z krzyżá żyćia.

45. Jezu ná Łonie Mátki położony, porucz mię, iey opiecce, świętey.

44. Jezu pogrzebiony, day mieysce duſzy moiey w ránách twoich, á, ćiáłu moiemu, w Domie twoim, w Kośćiele twoim, á czem tego niegodźien!

Kory ćierpiałeś zá nas, Iezu Chryſte, w chorobie, w zkonániu, i ná wſzyſtkę wieczność, zmiłuy ſię nádemną.

Pocáłowánie Ran Páná Iezuſowych.

Cáłuiąc nogi Páná Iezuſowe, mow:

1. CO nogi Páná moiego, dla mnie, ná Krzyżu przybite, cáłuię was: przyimiyćie mię z Mágdáleną: prágnę was cáłowáć z tym áffektem, iáko was cáłowáłá Mágdáleną, iáko was cáłowáli, kiedy, święći pokutuiący, konáiący.

2. *Cáłuiąc Ręce Páná Iezuſowe, mow:* Ręce Páná Iezuſowe, dla mnie ná krzyżu przybite cáłuię was: wam polecam duchá moiego.

3. *Cáłuiąc Serce Páná Iezuſowe, mow:* Cáłuię ćię Serce Páná Iezuſá, dla mnie przebite: Czemużem ćię nie kochał Pánie moy, iákom był powinien? kocham teraz, kocham teraz, iáko mogę naybárźiey, kocháć będę ná wieki. Mieyżc dobry Iezu, dobre ſerce do mnie, od tąd, áż ná wieki.

Podobne Nabożeńſtwo do Nayświętſzey Pánny.

1. CAłuię was, Nogi Bogárodźicy Pánny, dźwigániem Páná Iezuſá, we wnętrznośćiách Máćierzyńſkich záwártego, poświęcone. O Nogi, Mátki Bogá moiego, ktoreśćie ztárły głowę wężá piekielnego, zetrzyćie mu ia ná nowe, áby mi w śmierći moiey, ſzkodźić nie przemogł.

2. Cáłuię was, Ręce Mátki Bogá

moiego, piástowániem Páná Iezuſá poświęcone; weźćie, Ręce te święte ná opiekę wáſzę, Duchá moiego.

3. Cáłuię ćię, Serce Mátki Bogá moiego, przybytku Duchá S. Doświádczyłem Bogá Rodźico Pánno, żeś przez wſzyſtek żywot moy, miáłá dobre ſerce do mnie, á iam tego, á iam tego, nie zásłużył. Niech tego dobrego ſercá twoiego, Bogá Rodźico Pánno, do mnie doświádczę, i wzkonániu moim.

Akty przy ſámym zkonániu.

Kłádą śie tu naprzod niektore przeſtrogi.

1. Kiedy człowiek iuż bliſko ieſt śmierći, ſłuſzna, áby záżył odpuſtow zupełnych, miánowićie w Zakonách, Bráctwách, Congregácyiách, álbo też i ná Metaliki, krzyżyki, obrazki, dowodnie nádánych. Ale z tą przeſtrogą, áby nim ich záżywáć zechce, uczynił chory, żal zá grzechy: ále, ták obſzerny, ktory by, i naymnieyſzy grzech zgłádźił: bo, kto choć naymnieyſzego

ſzego

ſzego grzechu, nie obżáłuie, ten odpuſtu zupełnego nie doſtąpi. Zá tym żáłowáć potrzebá zá grzechy z tym dokłádem, że żáłuieſz zá kozdy, by naymnieyſzy grzech.

2. Trzebá upomnieć chorego, áby kiedy ſam po ſobie pocznie poznawáć, że mu ſie iuż, mienią zmyſły że mu ſie iuż ćmi rozum, i iego záżywanie, áby w ten czás, uczynił, ákt miłośći Boſkiey, i żalu zá grzechy, ktore ſie niżey położą. Ieżeli też ſam Káplan, to, po chorym poſtrzeże, opuśćiwſzy inne Akty, do tych udáć ſie ma.

3. Ieżeliby Aktow nie ſtáło, ktore ſie tu położą, á chory ieſzcze nie zkonał, to záżyć Aktow, ktore ſie w przod położyli, á miánowićie tych, ktore chory przed tym, z więkſzym uczućiem nabożeńſtwá, odpráwiał.

4. Te Akty ktore ſie tu położą, áby były czynione, przy ſámym zkonániu, czynić ſie mogą, gdy nagła nápádnie śmierć, ieſzcze ie i krocąc, według tego, iáko okoliczności pokażą; á po rozgrzeſzeniu, i záżywániu Sákrámentow, iáko nayprędzey udáiąc ſie, do Aktow wiáry, nádźieie, miłośći Bożey, zkruchy.

5. Słu-

5. Słuszna tu i tę przestrogę uczynić: Niech prosi o to chory, áby Kápłan ieden, blisko południá, zátrzymywał się ze Mszą świętą, á to przeto: gdyby chory, przed południem zkonał, aby miał iáko nayprędzey, ktoby Mszą świętą, zá duszę iego, odpráwił.

6. Gdy świta, álbo gdy mrok napada, á rozumnie bać się potrzebá, że dniá tego, że nocy tey, umrze chory, mogą mu się te Akty przydáć.

Akty ostátniego (*ile rozumieć się może*) dniá álbo nocy.

1. DZiękuięć Pánie moy, żeś mię ieszcze, áż do dniá tego *álbo* tey nocy, przyprowádźić raczył.

2. A iuż że to ostátni dzień *álbo* ostátnia noc moiá będźie? niech się stánie, wola twoiá Pánie!

3. Proszę sobie o łáskę, ábym ten, iuż podobno ostátni dźień, *álbo* ostátnią noc, w świątbliwośći, i w dobrey pokućie, odprawił.

4. Wolali twoiá Pánie, bądź miłośći-

łośćiwy, rozwiąż iuż Duchá moiego, w łásce twoiey, od tego, iuż zcrupiáłego ćiesłá moiego.

5. Ofiáruięć Pánie, wszystkie boleśći moie, ktore dniá ieszcze tego álbo nocy podeymę. Poświęć ie, Pánie, boleśćiámi twemi.

Akty blisko konánia.

1. BOże w Troycy S. iedyny, Pánie moy ukrzyżowány, wyznawam przed tobą, żem w Wierze S. Kátholickiy żył, w niey dożyć, w niey umieráć chcę.

2. Swięty Boże, Swięty mocny, Swięty nieśmiertelny, zmiłuy się nádemną, iuż iuż konáiącym.

3. Dźiękuięć Pánie moy, zá wszystkie łáski twoie, przyrodzone i nádprzyrodzone, ktoreś mi hoynie, przez wszytek żywot moy dał, i zá nie, przez wszytkę wieczność, dźiękowáć będę: á miánowićie dźiękuięć, żeś mi dał; iż z tego świátá, Sákrámentámi Swiętemi, miánowićie, ćiáłá i Krwie twoiey, opátrzony, zchodzę.

 Dźię-

4. Dźiękuię i tobie, Bogá Rodźico Pánno, zá wſzyſtkie Máćierzyńſkie dobrodźieyſtwá twoie, dopiáſtuy tey grzeſzney duſzy moiey, w zkonániu moim, áż ią oddaſz, Synowi twemu naymilſzemu.

5. Dźiękuię i tobie, zá miłoſną ſtraż, Anyele ſtrożu moy, nie wypuſzczay mię z ſtraży twoiey, áż do ſámey śmierći.

6. Dźiękuię i wam, Swięći Pátronowie, zá wſzytkie łáſki i dobrodźieyſtwá wáſze, ieſzcze, oto iedyne proſzę: nie odſtępuyćie mię, w zkonániu moim.

7. Dáruię Pánie, dla miłośći, ćiebie ukrzyżowánego, wſzyſtkie urázy moie.

8. Proſzę o odpuſzczenie, wſzyſtkich tych, ktorychem iákolwiek uráźił.

9. Ponawiam Pánie moy, i ofiáruię, iák ná nowe máieſtatowi twemu, wſzyſtko to, com kiedykolwiek, dla miłośći twoiey uczynił, ućierpiał, á miánowićie (ieżeliś Zakonnik) ofiáruięć, śluby moie, po náwiam

náwiam i potwierdzam, ktoremim ći ſię, Boże moy, ná służbę záślubił.

Jeżeliby ieſzcze zdał ſię czerſtwym chory, to wmieſźáć te Akty.

1. Wychodzi iuż iuż, duſzá moiá, z ćiáłá tego Pánie; pobłogosław że wyzśćiu moiemu.

2. Zbáw mię sługę twoiego Pánie Boże moy, ufáiącego w tobie.

3. Pośliy mi Pánie, pomoc twoię, z Swiątyni twoiey.

4. Bądź mi Pánie, wieżą obrony, od twarzy nieprzyiaćielá Duſzy moiey.

5. Niech nád duſzą moią nie dokázuie, áni ſię przykłáda ſzkodźić iey.

6. Zmiłuy ſię nádemną Boże, według wielkiego miłośierdźia twoiego.

7. W tobie Pánie ufałem, niech nie będę záwſtydzon, ná wieki.

8. Pánie, ná pomoc moię przybądź. Pánie, ná pomoc moię poſpieſz.

9. Kiedyż przyidę i pokażę śię, przed twarzą Bogá moiego.

10. Bądź mi Pánie zá Bogá obrońcę.

11. Naysłodszy Pánie Iezu Chryste, przez moc Nayświętszey Męki twoiey, przyimiy mię, w liczbę, Wybránych twoich.

12. Chrystuśie, Synu Bogá żywego, zmiłuy śię nádemną, ktory śiedźisz ná práwicy Oycá, zmiłuy śię ná demną. Powstań Chryste pomoż mi, i wyzwol mię, dla imięnia twoiego

13. Swięta Mâria, i wszyscy SS. prośćie zá mną Páná, ábym od niego zásłużył bydź pośilonym, i zbáwionym, ktory, żyie i kroluie, ná wieki wiekow, Amen.

14. Pomoc moiá w Imię Páná, ktory z tworzył, Niebo i Ziemię.

15. Powiedźiałeś Pánie; niechcę śmierći grzesznego, ále bárźiey, áby śię náwroćił, i żył. Oto Pánie, powracam śię do ćiebie, niechżeć żyię, ná służbę twoię, ná wieki.

16. Odwroć Pánie twarz twoię od grze-

grzechow moich, á wszystkie niepráwośći moie zgładź.

17. Nieodrzucay mię od twarzy twoiey, i łáski twoiey nie odbieray odemnie.

18. Wyrwiy mie od nieprzyiaćioł moich, Pánie, i od powstáiących ná mnie, pokus, wyzwol mię.

19. Błogosław duszo! moiá Páná, i niechćiey zápomináć, wszystkich dobrotliwośći iego, ktory, odpuszcza wszystkie niepráwośći twoie, ktory, uzdrawia, wszystkie słábośći twoie, ktory, odkupuię z zguby żyćie twoie, ktory, koronuie ćie, w miłośierdźiu i łáskáwośćiách. O Pánie, chćiy mię ták ukoronowáć.

20. Jáko dáleko iest Pánie, wschod od zachodu, ták ty Pánie, dáleko oddal, wszystkie niepráwośći moie odemnie.

21. Zkonánie i śmierć moię, w swoiey łásce, niech kieruie, Bog wszechmogacy.

22. Pobłogosław Boże w Troycy S. iedyny, pobłogosław Pánie wszel-

moy ukrzyżowány, zkonániu mému, i ná śmierć moię szczęśliwą.

23. Pánie pobłogosław mi, od wszelkiego złego broń mię, do żywotá przyprowadź mię wiecznego.

24. Od złey śmierći, od mąk piekielnych, od wszelkiego złego, od mocy szátáńskiey, przez krzyż, mękę, smierć twoię, wybáw mię Pánie.

25. Już wynidź duszo moiá, w Imię Bogá Oycá wszechmogącego, ktory ćię ztworzył: w Imię Iezvsa Chrystusá, Syná Bożego, ktory zá ćię ućierpiał: w Imię Duchá Swiętego, ktory ná ćię wylany iest: w Imię Bogá Rodźicy Pánny, ktorać się záwsze Mátka stáwiáłá: w Imię wászę Swięći i Swięte Boże.

26. Niech dźiś, odpoczynek moy będźie w pokoiu. Boże miłośierny, Boże łáskáwy, Boże, ktory według wielkośći miłośierdźia twoiego, grzechy pokutuiących głádźisz, weyżrziy łáskáwie ná mię sługę twoiego, á odpuszczenia grzechow żądáiącego, miłośiernie wysłuchay.

27. Wey-

27. Weyżrziy Pánie, ná sługę twoiego, ktory u ćiebie, wszystkich grzechow swoich, żebrze odpuszczenia.

28. Odnow Pánie wemnie, cokolwiek zdrádá Czártowska wemnie zepsowáłá.

29. Przyłącz mnie Pánie, do Kośćiołá twego niebieskiego, gdyżeś mię odkupił.

30. Zmiłuy się Pánie, nád ztrupiáłym ćielskiem moim, zmiłuy się nád robiącym pierśiámi, á nie máiącego nádźieie, chybá w twoim miłośierdźiu, do táiemnicy twego odpuszczenia, przypuść.

31. Zálec mię Kośćiele święty, *zálec Zakonie moy* (ieżeliś Zakonnik) wszechącemu Bogu.

32. Pokaż mi się dobry Iezu, z łáskáwą, rozweseláiącą twarzą twoią, i każ mi, przy boku twoim, ná wieczność stać.

33. Obym ćię, choć w tym ztrupiáłym ćielsku, oglądał Bogá Rodźico Pánno, przybądź, á odpędź odemnie, potęgę piekielną.

34. Niech

34. Niech niewiem co to ieſt piekło, co pożáry wieczne.

35. Niech mi uſtompi Szátan, i z zgráią ſwoią.

36. Niech mię wyzwoli Chriſtus, od tych boleśći, ktory, zá mnie, ukrzyżowány ieſt. Niech mię wyzwoli od śmierći wieczney Chriſtus, ktory, zá mnie umrzeć raczył.

37. Rozgrzeſz mię Chriſte od wſzyſtkich grzechow moich, i ná práwicy twoiey poſtaw mię, ábym, Odkupićielá moiego, twarz w twarz widział.

38. Przyimiy Pánie, ſługę twoiego, do mieyſcá zbáwienia, z miłośierdźia twoiego.

39. Wyzwol Pánie, duſzę ſługi twoiego, ze wſzyſtkich niebeſpieczeńſtw piekłá, i z śideł mąk, i ze wſzyſtkich przećiwnośći.

40. Poznay Pánie ztworzenie twoie, ktoreś ty ulepił.

41. Zgrzeſzyłem Pánie, álem ſię Oycá, i Syná, i Duchá Swiętego nigdy nie zápárł: przećiem ći żárliwość Bożą miał w ſobie, i Bogu kto-

ktory uczynił wſzyſtko, wiernie kłániałem ſię.

42. Grzechow młodośći moiey, i niewiádomośći moich, nie pámiętay Pánie.

43. Niech mie przyimie Chriſtus, ktory mię záwołał, i ná łono Abráhámowe niech mię Anieli, niech Anioł ſtroż moy, záprowádźi.

44. O dobry IEZU bądź mi IEZUSEM, Zbáwićielem. O Mátko Bogá moiego, bądź mi Mátką.

45. Tobie Pánie zálecam duſzę moię, ábym zmárſzy świátu, tobie żył, á ktore przez ułomność ludzkiego pożyćia, grzechy popełniłem. Ty, przepuſzczeniem naymiłośierniey ſzey lutośći zgłádź. Przez Chryſtuſá Páná náſzego. Amen.

Akty w Konániu.

1. MIłuię ćię Pánie Boże moy, iuż podobno oſtátni raz w tym śmiertelnym ćiele! ze wſzyſtkiego ſercá moiego, ze wſzyſtkiey duſze moiey, ze wſzyſtkich śił moich, nádewſzyſtko.

2. Zá-

2. Záłuię, iuż podobno, oſtátni, ráz ná tym świećie! żem ćie nieżkończone Dobro, Boże moy, kiedykolwiek, by naymnieyſzym grzechem obráźił, á żáłuię, dla ſámey, dla ſzczerey, dla iedyney dobroći twoiey: żem ćię obráźił, o Dobro naymilſze, o Dobro naywyżſze, o Dobro niezkończone.

3. Przepraſzam ćię Pánie moy, żem ći ná tym świećie, dobrze nie służył, żem ćię, iákom był powinien, nie miłował. Popráwię ſię Pánie moy, popráwię, tylko mię domieść widzenia twarzy twoiey, iuż ći tám lepiey służyć, iuż ćie ták gorąco, miłowáć będę.

A tu ſłuſzna, według zmowy (o ktorey ſię przedtym mowiło) dáć oſtátnie rozgrzeſzenie, konáiącemu.

4. Boże bądź miłośćiw mnie grzeſznemu. Teraz wypuść sługę twoiego Pánie, według słowá twoiego w pokoiu.

5. Jezu konáiący, przy zkonániu moim zmiłuy ſię nádemną.

6. Mátko Boleſna, pod Krzyżem

ſtoiąca, przy zkonániu Syná twoiego obecna, przybądź mi ná pomoc.

7. Rátuyćie Swięći Boży, zábieżćie Aniołowie Páńſcy, biorąc duſzę moię, ofiáruiąc ią, przed Oblicze Naywyżſzego.

8. Pánie w ręce twoie, oddáię Duchá moiego. Pánie Jezu przyiymiy Duchá moiego.

9. Odpoczynek wieczny, przez Krew Páná Jezusa day mi Pánie, i świátłość wieczna, niech mi świeći.

10. Jezus, Jezus, Jezus ktorego miłuię ná de wſzyſtko.